

PONEDELJEK, 14. SEPTEMBER 2009

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

(Seja se je začela ob 17.00)

1. Nadaljevanje zasedanja

Predsednik. – Razglašam, da se zasedanje Evropskega parlamenta, ki je bilo prekinjeno v četrtek, 19. julija 2009, nadaljuje.

2. Izjave predsedujočega

Predsednik. – Pred malo več kot štirinajstimi dnevi sem sodeloval na slovesnostih v Westerplate za obeležitev sedemdesete obletnice izbruha druge svetovne vojne. Ta vojna je pahnila Evropo v grozoto, zahtevala je več milijonov žrtev in razdelila našo celino za skoraj pol stoletja. Nikoli ne smemo pozabiti, da se lahko vojna in nasilje spet vrne v našo Evropo.

Omeniti moram še eno nasilno dejanje, ki se je zgodilo to poletje. Dva pripadnika španske Civilne garde je med opravljanjem njune dolžnosti ubila ETA.

Z žalostjo obveščam Parlament o smrti gospoda Ernesta Glina, nekdanjega belgijskega poslanca tega Parlamenta, ki je umrl 10. avgusta v starosti 78 let. Gospod Gline je bil poslanec Evropskega parlamenta v letih od 1968 do 1994. Prav tako je bil v letih med 1979 in 1984 predsednik Skupine socialdemokratov.

Prav tako vam z žalostjo sporočam vest o smrti Sira Christopherja Prouta, nekdanjega britanskega poslanca tega Parlamenta, ki je umrl 12. julija v starosti 67 let. Sir Christopher Prout, ki je za tem postal Lord Kingsland, je bil poslanec Evropskega parlamenta v letih od 1979 do 1994. Prav tako je bil v letih od 1987 do 1994 predsednik Skupine Evropskih demokratov.

Preden preidemo na razprave, vas vabim, da se mi pridružite pri počastitvi spomina na tiste, ki so izgubili svoje življenje pri obrambi Evrope, in drugih, ki so svoje življenje posvetili služenju Evropi in se trudili, da bi jo preoblikovali v to, kar je zdaj postala.

(Parlament je z minuto molka počastil spomin na umrle)

3. Sestava parlamenta: gl. zapisnik

4. Članstvo v političnih skupinah: gl. zapisnik

5. Sestava odborov: gl. zapisnik

6. Zahteva za odvzem poslanske imunitete: gl. zapisnik

7. Sprejetje zapisnika predhodne seje: gl. zapisnik

8. Popravek (člen 216 Poslovnika): gl. zapisnik

9. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

10. Vprašanja za ustni odgovor (predložitev): gl. zapisnik

11. Prerazporeditev sredstev: glej zapisnik

12. Peticije: glej zapisnik

13. Posredovanje besedil sporazumov s strani Sveta: gl. zapisnik

14. Izvedbeni ukrepi (člen 88 Poslovnika): gl. zapisnik

15. Razpored dela

Predsednik. – Končni osnutek dnevnega reda, ki ga je v četrtek, 10. septembra 2009, pripravila konferenca predsednikov v skladu s členom 137 Poslovnika, je bil razdeljen.

Ponedeljek in torek

Ni sprememb.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospod predsednik, izredno kratek bom.

Želel bi omeniti Poslovnik v povezavi s konferenco predsednikov, ki, kot ste izpostavili, določa dnevni red.

Naš Poslovnik določa, da konferenco predsednikov sestavljate seveda vi, skupina predsednikov, in tudi predstavnik samostojnih poslancev.

Do danes predstavnik samostojnih poslancev še vedno ni bil imenovan. Številni samostojni poslanci so vam pisali glede tega vprašanja in več kot pripravljeni so se z vami sestati.

Dobro bi bilo, gospod predsednik, če bi sklicali sestanek vseh samostojnih poslancev, tako da bi lahko v skladu s Poslovnikom izvolili svojega predstavnika za konferenco predsednikov in bi lahko konferenca sprejemala odločitve v polni zasedbi.

Predsednik. – Hvala za vašo opombo. Med tem zasedanjem bom stopil v stik z vami in ostalimi poslanci, da se bomo ustrezno dogovorili.

Sreda

Prejel sem predlog Skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze za sredo.

Daniel Cohn-Bendit, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospe in gospodje, konferenca predsednikov je izglasovala, da bo izvolitev – imenovanje – predsednika Komisije uvrstila na sredin dnevni red.

V torek popoldne bomo razpravljali o predlogih za predsednika Komisije. Predlagamo, da preložimo glasovanje glede tega imenovanja zaradi preprostega razloga, ker se bo referendum na Irskem zgodil čez 22 dni. Ta referendum je bistven za sprejem ali zavrnitev Lizbonske pogodbe. Javnomnenjska raziskava, ki je bila objavljena danes, pravi, da je za pripravljenih glasovati 62 % Ircev.

Menim, da moramo spoštovati voljo irskega ljudstva, naj smo za ali proti Lizbonski pogodbi. Vendar se nam zdi absurdno, da bi zaradi teh 21 dni imeli glasovanje in imenovali predsednika v skladu s Pogodbo iz Nice, če pa imamo – vsaj tisti, ki smo za Lizbonsko pogodbo – možnost imenovanja Komisije in njenega predsednika v skladu z Lizbonsko pogodbo.

Oktobra bomo vedeli, kaj nas obvezuje. Poljski predsednik je svečano izjavil, da bo podpisal Lizbonsko pogodbo po irskem referendumu.

Češko ustavno sodišče je slovesno izjavilo, da bo pospešilo odločanje glede dveh pritožb glede Lizbonske pogodbe, saj je prejšnjikrat soglasno izjavilo, da je Lizbonska pogodba ustavna.

Zato obstaja možnost, da češki predsednik reče „Ne“, ko bo pogodba ratificirana na Poljskem in Irskem.

Skoraj sem končal, vendar je to zelo pomembno, gospod predsednik. Pri tem vprašanju gre za identiteto Parlamenta in če nimamo dveh minut, da bi o tem premislili, potem nismo opravili svojega dela kot poslanci. To je pomembna točka. Zato vas prosim, da ne glasujemo za ali proti gospodu Barrosu, ampak da glasujemo za Irci in da preložimo glasovanje z danes na naslednji mesec, če bo potrebno.

Martin Schulz, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, gospod Cohn-Bendit je razpravljal o predlogu, ki ga je prejšnji teden predložila moja skupina na konferenci predsednikov. Zadevni predlog smo predložili, ker verjamemo, da v resnici ne gre za vprašanje irskega referendumu niti za vprašanje Ustavnega sodišča v Pragi, ampak za vprašanje pomanjkanja kohezije v mnenjih Sveta, ki je odgovoren za zmedo, ki trenutno vlada. Povsem jasno je, da mora skupnost, ki temelji na pravu – in Evropska unija trdi, da je prav to – delovati v skladu z veljavnim pravom. Veljavno pravo je Pogodba iz Nice. Zato ni alternative za delo s Pogodbo iz Nice in to pomeni za delo s predsednikom Komisije in vsemi komisarji.

Svet želi izvoliti predsednika na podlagi Pogodbe iz Nice, potem pa narediti, kar je omenil gospod Cohn-Bendit, to je uporabiti Lizbonsko pogodbo za komisarje, kar pomeni, da bi predsednik Komisije bil izvoljen na drugi pravni osnovi kot komisarji – kar je, mimogrede, nekaj, kar tudi predsednik komisije zelo obžaluje. Zato se naokrog pogovarja o lizbonski večini, ki jo potrebuje, a je ne bo dobil.

To samo po sebi kaže na zmedo, ki jo je povzročil Svet, in ni v korist EU ali predsedniku Komisije. Zaradi tega smo bili mnenja, da je treba glasovanje preložiti, dokler se Svet ne bo sporazumel, kaj želi. Zato podpiramo to...

(Predsednik je prekinil govornika)

Menimo, da je ta preložitev potrebna zaradi razlogov, ki se razlikujejo od tistih, ki jih je navedel gospod Cohn-Bendit, in iz razlogov, ki smo jih omenili, podpiramo predlog.

Predsednik. – Zdaj želim slišati govor člana, ki je proti predlogu. Gospod Daul je prosil za besedo. Beseda je vaša, gospod Daul.

Joseph Daul, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, kot veste, se zmeraj držim svojega časa za govor.

Prvič, ne razumem gospoda Cohn-Bendita: moral bi že zaprositi za predstavitev volitev v Evropski parlament na čas, ko bomo imeli Lizbonsko pogodbo.

Ker pa imamo danes v Evropskem parlamentu Pogodbo iz Nice, pozivamo, naj se ta pogodba uporablja, dokler ne začne veljati Lizbonska pogodba. Prav tako bi rad prosil, da se, dokler ne bomo spet glasovali o gospodu Barroso, do konca držimo pravil. Parlament mora biti pripravljen na delovanje v skladu z Lizbonsko pogodbo in potem bomo lahko glasovali o gospodu Barroso in Lizbonski pogodbi, gospod Cohn-Bendit. V nasprotnem primeru ne bomo dosledni. To sem vam hotel povedati.

Da bi imeli Komisijo – in to bom zahteval jutri – bi predlagal, da po referendumu dne 2. oktobra sestavimo komisijo na podlagi pogodbe, ki obstaja, to je Pogodbe iz Nice. O Lizbonski pogodbi bomo razpravljali, ko bo čas za to, ko bo gospod Cohn-Bendit prepričal gospoda Klause, da podpiše – in pripravljen je to narediti, to bo storil zelo kmalu. Parlament bomo sestavili v skladu z Lizbonsko pogodbo, potem bomo izvolili predsednika Komisije v skladu z Lizbonsko pogodbo, ker če želimo biti dosledni, moramo biti takšni od začetka do konca. Zdaj potrebujemo komisijo, ki dobro deluje v recesiji, komisijo, ki dobro deluje pod Københavnom. Kot pa veste, je pred nami še dolga pot, preden bodo vsi komisarji in Komisija začeli delati.

Zato skupaj z enako pristojnimi poslanci iz skupine zahtevam, da v sredo izvolimo predsednika Komisije.

(Aplavz)

(Parlament je zavrnil zahtevo.)

Četrtek

Ni sprememb.

(Razpored dela je bil sprejet)

PRESEDSTVO: GOSPOD PITTELLA

podpredsednik

16. Čas glasovanja

16.1. Število članov medparlamentarnih delegacij (glasovanje)

16.2. Potrditev imenovanja Algirdasa Šemete za člana Komisije (B7-0037/2009)

16.3. Potrditev imenovanja Pawela Sameckega za člana Komisije (B7-0035/2009)

16.4. Potrditev imenovanja Karla de Guchta za člana Komisije (B7-0036/2009)

17. Obrazložitev glasovanja

Pisne obrazložitve glasovanja

- Potrditev imenovanja Algirdasa Šemete za člana Komisije (B7-0037/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Glasoval sem za resolucijo Evropskega parlamenta, ki odobrava imenovanje Algirdasa Šemete za člana Evropske komisije. Vendar pa dvomim glede pravnih vidikov te odločitve. V skladu s členom 215(3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki določa pravila v primeru odpovedi komisarja, Svet s kvalificirano večino imenuje nadomestnega komisarja. Kakor to razumem, Evropski parlament v tem določenem primeru nima nobenih pooblastil in njegov Poslovnik v odstavku 2(2) Priloge XVII, ki določa tajno glasovanje, ni v skladu s Pogodbo. Ta določba Poslovnika je vsekakor nujno potrebna za Evropski parlament, vendar ne za pravilno imenovanega komisarja. Člen 214(2) Pogodbe ES, ki se, zanimivo, omenja kot pravna podlaga za resolucijo, ne govori o imenovanju komisarja v primeru odpovedi, pač pa o glasovanju za odobritev celotne komisije kot kolegija. Prav tako je nenavadno, da se ta resolucija sprejema na podlagi člena 106(4) Poslovnika, ki govori o izvolitvi celotne komisije in ne o zamenjavi komisarja.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Volil sem za gospoda Šemeto, ki bi mu želel čestitati za prejeta imenovanje ter mu zaželeli veliko uspeha. Vendar si ne morem pomagati, da ne bi izrazil zaskrbljenosti – ponovno, saj sem to storil tudi v Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja – glede predloga, ki ga je predstavil, da bi morali del sredstev, potrebnih za financiranje Evropskega načrta za oživitev gospodarstva, pridobiti z zmanjšanjem sredstev, namenjenih za neposredno pomoč kmetijskemu sektorju. Upam, da je šlo le za navaden nesporazum in da se tak ukrep, ki bi ga bilo nemogoče sprejeti, ne bo izvajal.

- Potrditev imenovanja Pawela Sameckega za člana Komisije (B7-0035/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Glasoval sem za resolucijo Evropskega parlamenta, ki odobrava imenovanje Pawela Sameckega za člana Evropske komisije. Vendar pa dvomim glede pravnih vidikov te odločitve. V skladu s členom 215(3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki določa pravila v primeru odpovedi komisarja, Svet s kvalificirano večino imenuje nadomestnega komisarja. Kakor to razumem, Evropski parlament v tem določenem primeru nima nobenih pooblastil in njegov Poslovnik v odstavku 2(2) Priloge XVII, ki določa tajno glasovanje, ni v skladu s Pogodbo. Ta določba Poslovnika je vsekakor nujno potrebna za Evropski parlament, vendar ne za pravilno imenovanega komisarja. Člen 214(2) Pogodbe ES, ki se, zanimivo, omenja kot pravna podlaga za resolucijo, ne govori o imenovanju komisarja v primeru odpovedi, pač pa o glasovanju za odobritev celotne komisije kot kolegija. Prav tako je nenavadno, da se ta resolucija sprejema na podlagi člena 106(4) Poslovnika, ki govori o izvolitvi celotne komisije in ne o zamenjavi komisarja.

- Potrditev imenovanja Karla de Guchta za člana Komisije (B7-0036/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Glasoval sem za resolucijo Evropskega parlamenta, ki odobrava imenovanje Karla de Guchta za člana Evropske komisije. Vendar pa dvomim glede pravnih vidikov te odločitve. V skladu s členom 215(3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki določa pravila v primeru odpovedi komisarja, Svet s kvalificirano večino imenuje nadomestnega komisarja. Kakor to razumem, Evropski parlament v tem določenem primeru nima nobenih pooblastil in njegov Poslovnik v odstavku 2(2) Priloge XVII, ki določa tajno glasovanje, ni v skladu s Pogodbo. Ta določba Poslovnika je vsekakor nujno potrebna za Evropski parlament, vendar ne za pravilno imenovanega komisarja. Člen 214(2) Pogodbe ES, ki se, zanimivo, omenja kot pravna podlaga za resolucijo, ne govori o imenovanju komisarja v primeru odpovedi, pač pa o glasovanju za odobritev celotne komisije kot kolegija. Prav tako je nenavadno, da se ta

resolucija sprejema na podlagi člena 106(4) Poslovnika, ki govori o izvolitvi celotne komisije in ne o zamenjavi komisarja.

18. Popravki in namere glasovanja: gl. zapisnik

19. Enominutni govori o zadevah političnega pomena

Predsednik. – Zdaj bomo prešli na govore, ki ne smejo biti daljši od ene minute. Seznam zahtev je zelo dolg. To kaže na veliko željo po sodelovanju, kar je priznanje za Parlament. Vendar ne bom mogel dati besede vsem, ki bi želeli spregovoriti, ker bi 100 zahtev trajalo uro in pol, na razpolago pa je le 30 minut časa.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Gospod predsednik, ker je to moja prva priložnost, da spregovorim v Parlamentu, bi rad začel v svojem materinem jeziku. Kot veste, je kampanja za lizbonski referendum na Irskem trenutno že v teku in upamo, da bomo 2. oktobra dobili pozitiven rezultat. Ena od stvari, ki tokrat pomeni veliko novost, so jamstva Evropske unije, ki jih je dala irski vladi glede davkov, splava in obrambe. Nova zmogljivost za šport, vključena v Lizbonsko pogodbo, ki prejšnjikrat sploh ni bila omenjena, je prav tako zelo pomembna.

Kot nekdo, ki se že celo življenje ukvarja s športom na različnih ravneh igranja in upravljanja, menim, da je možnost, ki jo daje Lizbonska pogodba, da začne EU šport resno obravnavati in da podpira avtohtone in mednarodne športe, zaigrala na pravo struno pri irski športni javnosti. Zaradi tega in zaradi drugih bolj očitnih razlogov, kot so zdravje, družbene in fizične koristi športa, je nujno, da se po Lizboni zagotovijo zadostna sredstva za...

(Predsednik je prekinil govornika)

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Gospod predsednik, menim, da v smislu strukturnih problemov obstajajo določene razlike v romunskem kmetijskem sektorju v primerjavi z drugimi državami članicami. Poudariti moram, da bi morala Evropska unija uporabiti politični in gospodarski vzvod, ki ju ima, da bi večjo pozornost posvetila upravljanju s sredstvi, dodeljenimi za kmetijstvo tistim državam članicam, ki so se pridružile kasneje.

Želela bi izraziti svoje mnenje, da bi podpora trajnostnega kmetijskega sektorja z ustreznim proračunom tudi po letu 2013 rešila ta problem, kar bi kmetom predstavljalo srednjeročne in dolgoročne možnosti, poleg zadostnih sredstev, da se lahko romunsko kmetijstvo uskladi z evropskimi standardi in ustvari priložnost za združeno Evropo.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Gospe in gospodje, Madžarska in madžarske manjšine nenehno izpostavljajo vprašanje nacionalnih manjšin. S pomočjo polresnic in včasih celo laži želijo manipulirati z mnenjem evropske javnosti v svojo korist. Kakšna je resnica?

V zadnjih osemdesetih letih so bile nacionalne manjšine na Madžarskem skoraj izbrisane, medtem ko je Evropa to molče opazovala. Slovaška manjšina se je prav tako zmanjšala s 300 000 na 10 000 članov. Velikost madžarskih manjšin v mejnih državah, vključno s Slovaško, je ostala nespremenjena.

V zadnjih dveh letih je bilo na Madžarskem umorjenih šest romskih državljanov, številni pa so bili resno poškodovani. Obstaja strah pred napadi na jude, medtem ko so ostale oblike ekstremizma v porastu in se širijo čez madžarske meje. Ta agresija na Madžarskem ni bila primerno obravnavana in treba jo je obsoditi. Evropske institucije bi morale strožje nastopiti proti tem izbruhom ekstremizma.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Udar, ki se je 28. junija zgodil v Hondurasu, je bil napad na svobodo političnega izražanja in na najbolj temeljne demokratične pravice ljudi iz Hondurasu.

Od takrat je *de facto* vlada sprejela represivne ukrepe proti ljudskemu gibanju, ki je demonstriralo na ulicah, uvedla je režim medijske zatemanitve, omejitev svoboščin, pregon, nezakonita pridržanja, izginotja in celo umore članov organiziranega odpora proti udaru.

Vsemu temu smo lahko bili priča na nedavnem obisku delegacije Konfederalne skupine Evropske združene leve/Zelene nordijske leve v Hondurasu in Nikaragvi, kjer smo se srečali z zakonitim predsednikom države, Manuelom Zelayo. Odziv evropskih institucij na te okoliščine je nejasen, če se milo izrazim. Medtem ko so nekateri nesprejemljivo tiho, drugi pozivajo obe strani, da storita vse, kar je v njuni moči in čim prej dosežeta politično rešitev, stvari, ki se razlikujejo, pa obravnavajo, kot da bi bile enake, ter se ne menijo za

krivca, kot da ne bi bilo demokratično izvoljenega predsednika na eni strani in nezakonite vlade na drugi, ki ga je priprla in izgnala iz države, ko je nezakonito prevzela oblast.

Najbolj osnovno spoštovanje demokracije od evropskih institucij zahteva, da izdajo strogo in prepričljivo obsodbo udara in uvedejo ukrepe na mednarodni ravni, ki bodo povečali pritisk na nezakonito vlado, ki je na oblasti, in jo izolirali. Prav tako ne smejo priznati ali podpreti morebitnih volitev, izvedenih pred ponovno vzpostavitev demokratične zakonitosti v državi.

John Bufton (EFD). – Gospod predsednik, kot nov poslanec tega parlamenta menim, da je eno glavnih vprašanj, s katerim se soočajo kmetje v Walesu in preostalem Združenem kraljestvu, predlagano elektronsko identificiranje ovac, ki bo začelo veljati s 1. januarjem 2010. Dejstvo je, da oprema za skeniranje, ki se bo uporabljala, ni natančna. Kot razumem, je samo 79-odstotno natančna, kar bo povzročilo velike probleme kmetom po vsem Združenem kraljestvu.

Komisijo pozivam, da ponovno premisli o tej politiki in jo spremeni na prostovoljno osnovo. Bojim se, da bo mnogo kmetov kaznovanih zaradi nenatančne opreme in da bodo enotna plačila na kmetijo zmanjšana. V najslabšem primeru bi lahko bilo znižanje 100-odstotno. Koncesije, ki so že bile podeljene, so v pomoč, vendar ne zadostujejo.

Presenetljivo se mi zdi, da želi Komisija uvesti elektronsko identifikacijo s tako velikimi pomanjkljivostmi v opremi. Razumna pot naprej bi bila, da bi se elektronska identifikacija z januarjem uvedla le na prostovoljni osnovi. Pozivam poslance parlamenta, da me podprejo pri tem pomembnem vprašanju za kmetijstvo po vsej Evropi.

Krisztina Morvai (NI). – Gospod predsednik, ta Parlament bi želela pozvati, da sprejme takojšnje in učinkovite korake za rešitev malih in družinskih kmetij v novih državah članicah, predvsem v vzhodnih in osrednjih evropskih državah članicah, in zlasti v moji lastni državi, Madžarski.

Kaj se je zgodilo tem kmetom? Zaradi vstopa v Evropsko unijo smo morali „ponuditi“, če se tako izrazim, 100 % naših trgov in v zameno smo prejeli 25 % subvencij. To ni le nepravilno in nepošteno, pač pa je tudi nezakonito: šlo je za jasno kršitev Rimske pogodbe. Ker so ti kmetje poskušali biti konkurenčni v teh nepravilnih in nezakonitih okoliščinah, so morali vzeti posojila – velika posojila – da bi bili konkurenčni. Zdaj so bankrotirali in morajo prodati svojo zemljo v okoliščinah kolonizacije, ko moramo odpreti svoje ozemlje državam, ki imajo 10-krat večji BDP kot mi. Pozivam k takojšnji ponovni preučitvi Sporazuma iz Köbenhavna.

(Predsednik je prekinil govornico)

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Gospod predsednik, kot drugi kolegi poslanci bi želel izpostaviti problem iz kmetijskega sektorja. Vendar pa je nedavni članek, objavljen v *Wall Street Journal*, še posebej pritegnil mojo pozornost, zato si štejem v čast, da ta članek predstavim Parlamentu in predložim zahteve, ki so jih postavili njegovi avtorji.

Naslov članka je po mojem mnenju dovolj nazoren, da razumemo, o čem gre: „Gospod Barroso, podrite zidove za mala podjetja“. Ta članek je predvsem poziv za prihodnjo evropsko Komisijo, da se v glavnini svojih dejanj osredotoči na podporo malim in srednje velikim podjetjem, ki so v času krize zelo ranljiva, in da ne sme na kakršen koli način delati kompromisov pri izvajanju *Akta o malem gospodarstvu* iz leta 2008. Evropski parlament ima dolžnost, da zagotovi pravilno in učinkovito izvajanje teh ukrepov, ker jih potrebuje več kot 20 milijonov malih in srednje velikih podjetij v Evropski uniji.

Evgeni Kirilov (S&D). – (BG) Gospod predsednik, v začetku avgusta se je v Republiki Makedoniji odvila neverjetna drama, ki je šokirala bolgarsko javno mnenje. Spaska Mitrova, 23-letna makedonska državljanka in mati majhnega, še zmeraj dojenega otroka, je bila na silo odpeljana na policijsko postajo in potem premeščena v dobro poznani zapor Idrizovo, medtem ko ji je bil njen otrok odvzet. Policija jo je morala odvreči za lase od najvišjega do najnižjega nadstropja zgradbe, ker se ni želela ločiti od svojega otroka. Obtožena je bila na trimesečno zaporno kazen, ker svojemu bivšemu možu ni mogla zagotoviti postelje v spalnici svojega otroka. Lahko si predstavljate posledice tega. Gospa Mitrova je v začetku tega leta prav tako prejela bolgarsko državljanstvo. Zdi se, da je to glavni razlog za njeno nehumano obravnavo, in njen primer ni osamljen. Pred kakšnimi dvema letoma sem vprašal sedanjega makedonskega zunanjega ministra: „Zakaj obstaja toliko sovraštva proti Makedoncem, ki imajo bolgarsko državljanstvo?“, na kar je odgovoril: „So sledovi preteklosti“. Ker prizadevanja bolgarskega predsednika in vlade niso dala nobenega rezultata, pozivam

komisarja Ollija Rehna, da se osebno seznani s tem očitnim primerom krivice v državi, ki želi začeti s pristopnimi pogajanj.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Italija želi vsiliti kopenski plinski terminal na mejo s Slovenijo. Evropska unija temelji tudi na medsebojnem zaupanju in dobrososedstvu. Oskrba z okolju nevarnimi energenti zahteva še posebno skrbnost v prostoru, zahteva tudi elementarno poštenost.

Ko uradna Italija Sloveniji hote zamolči čezmejne negativne posledice na okolje, škodi vsem, tudi sebi, še najbolj prebivalstvu ob spornem objektu. Slovenska javnost in slovenska država gradnji odločno nasprotujeta.

Laganje v kamere je lahko način za politično preživetje Berlusconi v Italiji. Ne more in ne sme pa biti dovoljeno kot zavestna praksa Evropske unije. To je nedopustno.

Italija grobo krši načela Evropske unije in manipulira v škodo ljudi in okolja. V ozkem Tržaškem zalivu poskuša z mednarodno prevaro zgraditi kopenski terminal v Žavljah. Degradira okolje, ruši sožitje ob meji in daje zelo, zelo slab zgled bodočim članicam.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, kar se dogaja v bivši nemški čevljarški tovarni Rhode v kraju Santa Maria da Feira, zdaj imenovanem Sociedade Luso-Alemã de Calçado, je zelo zaskrbljujoče.

Podjetje je nekoč zaposlovalo okrog 3 000 delavcev, po težavah v Nemčiji pa je skrčilo število delovnih mest in ima zdaj okrog 1 000 delavcev. Večina je žensk, ki so jim pretežno znižali število ur in plačo. Zdaj obstaja strah, da se bo po volitvah na Portugalskem podjetje morda zaprlo.

Brezposelnost v tej občini še naprej raste in zdaj prizadeva na tisoče delavcev, posebej v čevljarški industriji in industriji predelave plute. Glede tega pozivamo k posebnim nujnim intervencijskim ukrepom, da bi preprečili še en resen udarec proizvodnji in delovnim mestom na področju, ki ga je tako resno prizadela brezposelnost.

Nicole Sinclaire (EFD). – Gospod predsednik, ne priznavam veljavnosti tega, da lahko ta Parlament ali katera koli druga institucija EU sprejema zakone za Združeno kraljestvo.

Moji volivci so me poslali sem, da bi vam povedala, da si ne želijo, da bi se v Evropski uniji vsak dan porabilo 45 milijonov GBP njihovega denarja. Želimo, da se ta denar porabi v Združenem kraljestvu za šole, za bolnišnice in našo infrastrukturo, ne pa da se zapravi za korupcijo pri vaših računih pri revidiranju za 14 let.

Preprosto želim prenesti Komisiji to sporočilo ljudi, ki so me izvolili: vrnite se nazaj k svoji birokraciji in se pripravite na izstop Združenega kraljestva iz skorumpirane in na propad obsojene zmede, ki je Evropska unija.

Diane Dodds (NI). – Gospod predsednik, ta Parlament se je nedavno združil vpričo globalne teroristične grožnje. V mojem volilnem okrožju Severne Irske poznamo bolečino terorizma. Da, v zadnjih letih smo bili priča preoblikovanju v Severni Irski, vendar še zmeraj obstajajo tisti, ki si želijo prelivanja krvi.

Prejšnji teden so v zadnji seriji incidentov skrajni republikanci postavili bombo, težko 600 lb (272 kg), ki je bila odkrita v južnem Armaghu. Če je ne bi odkrili, bi bila izgubljena številna življenja. Na Severnem Irskem nismo pozabili na žrtve iz preteklosti in terorizma, zato prosim Parlament, da podpre odškodninsko kampanjo proti Libiji. Libija je IRI priskrbelo orožje. To orožje je vzelo mnogo življenj in uničilo druga. Za to morajo odgovarjati.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Na začetku novega mandata se moramo zavedati svoje skupne odgovornosti za mirni razvoj evropske celine na način, ki bo zagotovil mirno in uspešno življenje našim državljanom. Prav tako moramo pokazati svojim državljanom, da smo tukaj zanje, da smo tukaj, da jim služimo.

Tega se moramo nenehno zavedati, tudi če med člani naše družine obstajajo problemi. Evropski način reševanja stvari je preko ustreznega partnerskega dialoga, ki se osredotoča na razumno rešitev, in ne preko ignoriranja druge strani in predstavljanja vprašanj neposredno evropskim institucijam, kot je ta.

Racionalni medsebojni dialog na trajni osnovi je prav tako način za odrekanje podpore ekstremistom na obeh straneh meje in za zatiranje v kali ali resno omejeitev nevarnih dejavnosti, za katere bi se lahko odločili v prihodnosti.

Rovana Plumb (S&D). – (RO) Boj proti rasizmu je del močnih evropskih politik, vendar so pred manj kot tednom dni nemški in britanski politiki črnili romunske delavce, morda zaradi nevednosti ali pa jih motivira pridobivanje naklonjenosti in glasov prebivalstva. Hude izjave, kot so „*Romuni bi zasadili nož v tebe kot bi trenil*“, podane na javnem shodu v Združenem kraljestvu, ali pa komentar nemškega politika, ki je izjavil, da Romuni ne pridejo na delo ob 7.00 in ne vedo, kaj morajo delati, so velik razlog za zaskrbljenost. Oblikujemo evropske politike za boj proti rasizmu. To je naš skupni cilj. Kaj pa naredimo, ko takšne izjave dajejo politiki iz velikih držav članic Evropske unije?

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Gospod predsednik, prejšnji teden so tri baskovske ladje za lov na tune spet ogrožali somalijski pirati. Skrbijo nas ponavljajoči se napadi na ribiške ladje na tem področju, dejstvo, da se žrtve ne počutijo varne, in da španska vlada ne ukrepa. Ti napadi bi se lahko, kot pravijo ribiči, poslabšali z nastopom monsunov.

Zato pa želim, preden bo prepozno, Parlamentu povedati, da na teh ladjah nujno potrebujemo oboroženo vojaško spremstvo. Obstajajo evropske vlade, kot sta Francija in Italija, ki so to storile in je bilo uspešno.

Komisija bi zato morala priporočiti, da vse države članice sprejmejo takojšnje in učinkovite ukrepe, kot je ta. Nujno moramo razširiti zaščitna merila, ki so bila vzpostavljena za trgovske mornariške poti do ribolovnih območij.

Ta Parlament ima problem, ki se je začel z Resolucijo o piratstvu z dne 23. oktobra lani.

Na koncu bi želel ponovno poudariti naše prepričanje, da Evropa potrebuje skupno zunanjo in varnostno politiko, zaradi katere so evropske institucije učinkovitejše in verodostojne pri odzivih na krizo te vrste.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, smrtonosni napadi nemških čet, ki so del okupatorske vojske v Afganistanu, skupaj z Združenimi državami Amerike, Evropsko unijo in Natom, so se med napadom na regijo Kunduz 4. septembra 2009 prelevili v masaker, med žrtvami je bilo mrtvih več kot 135 civilistov, številni so bili ranjeni, med njimi tudi otroci, in pomenijo vojne zločine zoper afganistansko ljudstvo.

Napad seveda ni bil proti Talibanom; šlo je za napad proti 500 civilistom. Vsakodnevno prelivanje krvi, organizacija nasilnih in skorumpiranih volitev za nastavitve lutk afganistanske okupacije ter revščina in beda, s katerima se spopada afganistansko ljudstvo, razkrivajo, da imajo imperialistični napadi Združenih držav Amerike, Evropske unije in Nata v tej okupirani državi – in v številnih drugih državah – pod pretvezo boja proti terorizmu katastrofalne posledice za ljudi.

Izjave, ki so jih dali novi generalni sekretar Nata, Anders Fogh Rasmussen, ter zunanji ministri Evropske unije, imajo le en cilj: nadaljevati s posredovanji proti ljudem. Ljudje v vsaki državi in vsaki državi članici Evropske unije morajo zahtevati in vztrajati, da čete zapustijo njihove države in se vrnejo v lastno državo.

Gerard Batten (EFD). – Gospod predsednik, 2. oktobra bodo imeli Irci referendum o Lizbonski pogodbi. Lizbonska pogodba je skorajda identična Evropski ustavi, ki so jo Francozi in Nizozemci odločno zavrnil. Lizbonsko pogodbo so Irci že enkrat zavrnil, vendar je „ne“ vedno nepravilni odgovor, kar se tiče Evropske unije, ko gre za nadaljnjo politično integracijo. Zato so Irci prisiljeni imeti še en referendum, tako da lahko podajo edini odgovor, ki je v Evropski uniji sprejemljiv – to je „da“.

Evropska unija uničuje demokracijo v svojih državah članicah. EU temelji na napačnem prikazovanju, prevarah in lažeh. Britancem sta naša prezirljiva vlada in politični razred odrekla referendum natanko zato, ker vedo, da bi rezultat bil odmeven „ne“. Ne glede na rezultat na Irskem pa bo Velika Britanija nekega dne zapustila Evropsko unijo in ponovno vzpostavila svojo nacionalno neodvisnost. S ponosom bom izkoristil svoj položaj uradnika za kampanje za brezpogojni umik Velike Britanije iz Evropske unije.

Predsednik. – Hvala, gospod Batten. Dal sem vam dodatnih 14 sekund, čeprav ste izjavili neresnico, namreč da je Lizbonska pogodba enaka kot Ustava.

George Becali (NI). – (RO) Gospod predsednik, danes bi rad spregovoril o evropskem projektu „Glasovi mladosti“, za katerega imam čast, da sem bil naprošen za njegovega pokrovitelja. Cilj tega projekta, v katerem sodelujejo mladi iz vsake države članice, je opredeliti in ponuditi rešitve za socialne probleme, s katerimi se soočajo. Prosim vas, gospod predsednik, pa tudi predsednika Evropske komisije, da zagotovite, da bomo namenili večjo pozornost predlogom, ki nam jih dajejo. V teh težkih časih je naša odgovornost, da Evropi in predvsem mladim evropskim državljanom zagotovimo jasno priložnost. Moji generaciji je bilo dano, da je sodelovala pri izgradnji združene Evrope. Mladi ljudje, ki predstavljajo današnjo Evropo, predvsem pa

Evropo jutrišnjega dne, pa imajo pravico, da jo spremenijo tako, kot so si jo zamislili. Hvala vam in naj bo Bog z nami.

Predsednik. – Hvala vam, prav tako se vam zahvaljujem, da ste bili jedrnati.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Duh ekstremne levičarske in ekstremne desničarske ideologije, ki odraža dve diktatorstvi, ki sta prevladovali v Evropi v 20. stoletju, se vrača, da bi strašil v Evropski uniji 21. stoletja. Državljanu EU je bilo prepovedano potovati v drugo državo. Svoboda gibanja te osebe je omejena. Neka država je zaprla 15 državljanov, jih obtožila izdaje ter jim prepovedala odhod iz države, ker so z isto mislečimi rojaki nameravali razpravljati o problemih manjšin na Forumu madžarskih poslancev iz Karpatske kotline. V tej državi so ljudje kaznovani, ker v bolnišnicah, na policijskih postajah, v domovih za starejše in porodnišnicah uradnega jezika ne govorijo pravilno. V Evropski uniji se tako ne ravna niti s priseljenci, kaj šele z ljudmi, ki na tem ozemlju živijo že tisoč let in kjer nova država obstaja šele 17 let. Zato je tako pomembno, da se znotraj Evropske unije uvede enotni zakon za varstvo manjšin, ki bo obvezujoč za vsako državo.

Arlene McCarthy (S&D). – Gospod predsednik, rada bi obvestila Parlament, da je prejšnji teden pravosodni minister Združenega kraljestva oprostil gospoda Michaela Shieldsa, mojega volivca, in ta je bil izpuščen iz zapora, kjer je odslužil štiri leta in pol kazni za zločin, ki ga ni zagrešil.

Michael je bil oproščen na podlagi dokazov, ki jasno kažejo, da je pri zadevnem zločinu nedolžen v moralnem in tehničnem smislu. Leta 2005 je bil v manj kot pet tednih aretiran, obtožen in obsojen zaradi brutalnega napada na Martina Georgieva, bolgarskega pisatelja, in sicer kljub pomanjkanju forenzičnih dokazov, pomanjkljivemu postopku identifikacije in podpisnemu priznanju napada s strani neke druge osebe, Grahama Sankeya.

Danes bi se rada zahvalila predsednikoma Borrellu in Pötteringu in Odboru za peticije Evropskega parlamenta za njihovo podporo Michaelove kampanje za pravico. A to ni konec tega postopka in predsednika in Odbor za peticije prosim, naj še naprej podpirata Michaelovo kampanjo za pravico in takoj posreduje pri bolgarskih oblasteh, da bodo pregledale dokazno dokumentacijo. To je nujno potrebno, če želimo vsakemu našemu državljanu dati zaupanje v pravosodno in policijsko sodelovanje v Evropi.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) V bančništvu je potreben nadzor. Takšno je stališče Evropskega sveta in Evropske komisije. V študiji Evropske komisije o zaščiti potrošnikov, ki je bila objavljena februarja, je bilo razkritih več negativnih trendov v bančništvu. Kot izvoljena predstavnica iz Estonije bi rada predstavila nekaj primerov iz Estonije v zvezi z dvema švedskima bankama, ki poslujeta v Estoniji. Težava je, da ti banki v Estoniji potrošnike obravnavata drugače kot potrošnike v njuni domači državi. Tako cene bančnih storitev kot tudi obrestne mere so za estonske potrošnike bistveno višje. Obrestne mere se, na primer, razlikujejo od 0,21 % na Švedskem do 12,2 % v Estoniji – to je 600-kratna razlika.

Uporaba finančne krize kot opravičilo za neenako obravnavo ni v skladu z vrednotami Evropske Unije. In rada bi vprašala Švedsko, ki trenutno predseduje Evropski Uniji, kaj ima povedati o tem in kako dolgo se bodo nadaljevale te razmere v Estoniji.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospod predsednik, dejal sem, da potrebujemo demokratično revolucijo, sedaj pa se soočamo z razmerami, ki predstavljajo nevzdržno stanje za vse nas, ki po lastni svobodni volji nismo zastopani v nobeni politični skupini v tem Parlamentu.

Predsedstvo bi prosil, naj najde prijateljsko rešitev glede vprašanja koordinatorjev. V tem pogledu smo diskriminirani, saj ne smemo sodelovati na sestankih koordinatorjev v različnih odborih in biti primerno aktivni. Z veseljem bi rad pomagal, da bi se izognili položaju, ko je bila posledica postopkov pred Sodiščem Evropskih skupnosti – kakor že prej ob začetku zadeve o diskriminaciji iz leta 2001 – ugotovitev, da so do sedaj vse sprejete odločitve o koordinaciji nezakonite. To ne bi le v veliki meri škodilo Parlamentu, pač pa je nepotrebno tudi s političnega stališča.

Zato prosim predsedstvo, da nujno pripravi ustrezne ukrepe, da prekine to diskriminacijo proti samostojnim poslancem in da se vrne nazaj k razumnim delovnim metodam zadnjih desetih let.

Carlos Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Gospod predsednik, to poletje je teroristična skupina ETA v Španiji umorila tri ljudi; tri ljudi, ki so zagovarjali pravo in svobodo: uslužbenca nacionalne policije in dva uslužbenca civilne garde. Rad bi izrazil našo solidarnost, podporo in skrb za njihove družine.

ETA je kriminalna združba, za katero v Evropi ni prostora, ker v Evropski uniji ni prostora za radikalizem, totalitarizem in teroristične morilce.

Evropski parlament in vse evropske institucije bi zato morali še naprej obsojati teroriste organizacije ETA in delati z namenom, da se odpravi in zatire rak terorističnih napadov s strani organizacije ETA in njenih sokrivcev iz naše celine.

Zato se želim s svojim prvim govorom na tem rednem plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta v tem zakonodajnem obdobju spomniti in izkazati spoštovanje vsem žrtvam terorizma organizacije ETA, obsoditi teroristično organizacijo ETA v tem Parlamentu in povabiti vse, kot Evropejce, k skupnemu delu, z zakonom na naši strani, da izženemo organizacijo ETA in njene podpornike, za dobro Baskije, Španije in Evrope.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Gospod predsednik, osebno mislim, da je prišel čas za spremembo v našem pristopu do energetskega problema, namreč, s postopnim prenosom poudarka iz „energetske varnosti“ – to je s poskušanjem zagotavljanja naše trenutne oskrbe s strani začasnih dobaviteljev – na „varno energijo“, kar pomeni popolno izkoriščanje energetskega virov, ki so trdno pod nadzorom EU.

Seveda bodo zato nekaj časa potrebni vzporedni ukrepi v obe smeri, dokler ne bo pretehtalo slednje, ker bi seveda morala Evropa, če kot takšna dejansko želi postati resnično mednarodni akter, najprej doseči nadzor nad svojo energetske oskrbo. Sicer bo še naprej zbirka nacionalnih akterjev, kjer vsak zasleduje svoje nacionalne interese, in bo tako ranljiva za taktiko deljenja in nadziranja s strani neusmiljenih zunanjih dobaviteljev.

Chris Davies (ALDE). – Gospod predsednik, pred šestimi meseci sta svet pretresla smrt in uničenje, ki ju je Izrael zadal Gazi. Sedaj so se kamere umaknile, a gospodarsko obleganje se nadaljuje. Manj kot četrtnina materialov in potrebščin, ki jih potrebujejo ti ljudje, pride prek kontrolnih točk – vsega skupaj le 18 predmetov. Nič za obnovo, nič za poslovanje, nič, kar bi ustvarjalo delovna mesta ali nudilo upanje. Posledično Izrael zadržuje milijon in pol ljudi v obliki zapora, obdanega z obzidjem, ki ga stražijo oboroženi stražarji.

Gospod predsednik, prosim vas, da gospodu predsedniku prenesete sporočilo, da bi moral čim prej obiskati Gazo in sam presoditi razmere. Če meni, da takšno kolektivno kaznovanje ni sprejemljivo, bi moral spregovoriti v imenu nedolžnih.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospodarska kriza je močno prizadela kmetijsko proizvodnjo. Razmere predvsem v sektorju proizvodnje mleka so se v zadnjih 20 mesecih izrazito poslabšale. S cenami pod 0,21 EUR morajo kmetje svoje mleko prodajati po ceni, ki je nižja od njihovih proizvodnih stroškov. Preživetje mnogih družinskih kmetij v EU je v veliki nevarnosti in sedaj jih lahko mnogo od njih preživi le tako, da se zanašajo na svoje osebne prihranke, to pa vsekakor ni trajnostna rešitev.

Številke Komisije dajejo dramatično podobo padca cen mleka in mlečnih izdelkov. Podporni ukrepi za sektor proizvodnje mleka so ključnega pomena za preprečitev propada v kmetijstvu. Kakovost ima ceno, a zdi se, da to načelo za kmetijski sektor ne velja več. Sedaj cena proizvajalca nima nikakršne povezave z maloprodajnimi cenami.

Naše družinske kmetije nujno potrebujejo ukrepe za podporo trgu. Tu gre za zagotavljanje zanesljive preskrbe s hrano v Evropi. Predvsem pa ne smemo pozabiti, da je več sto tisoč delovnih mest v Evropi odvisnih od delovanja kmetijstva.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Gospod predsednik, jutri bo gospod Barroso skušal dobiti našo podoro pri potegovanju za zagotovitev svojega drugega mandata. Parlament bi rada spomnila, da so se poljski delavci v ladjedelnicah večkrat pritožili Komisiji in pozivali k odločitvi, ki bi zavarovala njihova delovna mesta. Pojavila se ni nikakršna pomoč, ker je pod vodstvom gospoda Barrosa Komisija pokazala popolno nezanimanje za probleme, ki prizadevajo delavce. Več tisoč poljskih delavcev v ladjedelnicah še vedno trpi boleče posledice Komisijine antisocialne politike do njihovih skupnosti. Dobro bi bilo, da bi si zapomnili, da smo bili izvoljeni v ta Parlament, da bi zastopali državljane, vendar to ni niti politika niti Unija, ki jo pričakujejo naši volivci.

Če podpremo gospoda Barrosa, se ne bo nič spremenilo. Dejavnosti Komisije in njene zakonodajne pobude bodo vse bolj oddaljene od potreb Evrope. Imenovati moramo predsednika in komisarje, ki bodo zagotovili, da bodo imeli socialni cilji prednost pred gospodarskimi. Izbrati moramo socialno Evropo, kjer je usoda delavcev ravno toliko pomembna kot dobiček. Gospe in gospodje, ne smemo si dovoliti, da nas zavede prijazno govorjenje, ki se uporablja kot dimna zavesa za prikrivanje neusmiljene in nehumane politike desnega krila.

Bill Newton Dunn (ALDE). – Gospod predsednik, rad bi izpostavil primer gospoda Johna Zafiropoulosa, ki je v zaporu v Grčiji. Njegova družina, ki so moji volivci, je prepričana v njegovo nedolžnost. V začetku letošnjega leta sem pisal ministru za pravosodje Atenah in izpostavil ta primer. Odgovora nisem dobil, zato sem v svojem enominutnem govoru, ki sem ga imel maja v tej polkrožni dvorani, postavil to vprašanje. Takoj po mojem govoru je stalno predstavništvo Grčije pridrvelo v mojo pisarno in mi obljubilo takojšnji osebni odgovor ministra. Štiri mesece kasneje: nič.

Če nas grško stalno predstavništvo sedaj posluša v polkrožni dvorani, bi rad izrazil svoje presenečenje in zaskrbljenost, da se ni nič zgodilo.. Bi mi lahko prosim priskrbeli odgovor od ministra in ponovno pogledali zadevo gospoda Johna Zafiropoulosa?

Ioannis Kasoulides (PPE). – Gospod predsednik, v času turške invazije na Ciper leta 1974 je turški novinar fotografiral 14 ciprskih vojakov, ki so se predali turški vojski. Ta fotografija je postala simbol ugotavljanja usode pogrešanih oseb. Telesa vojakov so bila pred nekaj tedni identificirana s pomočjo DNK, potem ko so bili pred 35 leti pobiti in vrženi v vodnjak na okupiranem severnem delu otoka. To kaže na očitno kršenje Ženevske konvencije s strani turške vojske, ki je bila odgovorna za zapornike, ki so se ji predali.

Ta Parlament pozivam, da od Turčije zahteva sodelovanje z Odborom ZN za pogrešane osebe tako, da priskrbi svoje zapise in odpre dve nedavno izpostavljeni parceli v Lapithosu, imenovani „omejeni vojaški območji“, kjer naj bi bilo pokopanih še dodatnih 800 zapornikov.

Derek Vaughan (S&D). – Gospod predsednik, ta Parlament bo imel mnogo pomembnih razprav in sprejeti bo moral mnogo pomembnih odločitev glede proračunskih zadev. Trenutno seveda obravnavamo proračun za leto 2010 in še vedno je potrebno rešiti mnogo vprašanj, preden se bomo o njem dogovorili. Ta Parlament bo prav tako kmalu začel razpravljati o novi finančni perspektivi za obdobje po letu 2013.

A imamo tudi vmesni pregled proračuna in zdi se mi, da smo skoraj pozabili na to. Na to ne bi smeli pozabiti, ker nam bo to v prihodnosti prineslo velike priložnosti. S tem bomo dobili možnost, da ponovno pregledamo svoje možnosti. Dobili bomo na primer možnost, da več sredstev vložimo v nov načrt za gospodarsko regeneracijo Evrope. Morda nam bo celo prineslo možnost, da v ukrepe, ki bodo konec letošnjega leta sprejeti v Københavnu, vložimo dodatna sredstva.

Verjamem, da se mora ta Parlament še naprej osredotočiti na svoj cilj. Ta Parlament bi moral še naprej pritiskati na Svet in Komisijo, da bi poskrbel, da ponovno obravnava vmesni pregled in nam dasta priložnost, da predložimo svoje prednostne naloge.

Pál Schmitt (PPE). – (HU) Svoboda govora, gospod predsednik, vključno s svobodo izbiranja jezika, v katerem želiš govoriti, je temeljna človekova pravica. Jezik je simbol osrednjega pomena za ljudi, ki ga govorijo, osnova njihove identitete. Vsakdo, ki ima takšno mnenje o svojem lastnem jeziku, mora spoštovati jezik vsake druge skupnosti. Vendar pa bil eden od uradnih jezikov EU, madžarščina, na Slovaškem nedavno napaden na način, ki je popolnoma v nasprotju z evropsko miselnostjo. Njihov zakon o jeziku očitno diskriminira pravico polmilijonske madžarske skupnosti do uporabe njihovega lastnega jezika. V nekaterih primerih je mogoče uveljavljati tudi globo v znesku 5 000 EUR.

Evropska unija je predana kulturni in jezikovni raznolikosti in ob upoštevanju tega je bil celo imenovan komisar za večjezičnost. Evropska listina o regionalnih in manjšinskih jezikih, ki jo je ratificirala tudi Slovaška, državljanom zagotavlja pravico, da lahko uporabljajo svoj materni jezik na vsaki ravni izobraževanja, za upravne zadeve, v javnih ustanovah in uradnih dokumentih. Edini temelj institucij EU ne sme dovoliti eni od držav članic, da tako očitno ravna v nasprotju s temeljnimi normami EU in sproža napad na pravice manjšin, ne da bi o tem spregovoril.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Parlament je pred nekaj meseci razpravljal o razmerah poljske ladjedelniške industrije. Dosežen je bil sporazum. Gospod Schulz, predsednik naše politične skupine, je v imenu skupine potrdil, da Parlament ni pristal na odpravo več deset tisoč delovnih mest v ladjedelnicah in v podjetjih, ki jih zagotavljajo. Gospod Schulz je potrdil, da se ta Parlament ni strinjal za zaprtjem te industrije na Poljskem ali s posledičnim zmanjšanjem evropske industrijske zmogljivosti.

Preteklo je šest mesecev, razmere pa so naslednje. Vlada ni uspela privatizirati ladjedelnic, Komisija ni nikakor upoštevala stališča Parlamenta, ladjedelnice ne proizvajajo, prihodnost je negotova, ljudje so izhubili delovna mesta in so ostali v negotovem položaju. Zagotovo se vsi strinjamo, da Komisiji primanjkuje koncept evropske industrijske politike in da ne uspe razumeti, da so bile ladje potrebne v preteklosti, da so potrebne sedaj in da bodo potrebne tudi v prihodnjih letih.

Tunne Kelam (PPE). – Gospod predsednik, 23. avgusta 2009 je bila 70. obletnica sramotnega nacistično-sovjetskega pakta, ki je razdelil Evropo. Mislim, da je to šokanten primer kako blizu si lahko postanejo navidezno nasprotni politični ekstremi. Moskva in Berlin sta se takrat dogovorila, da je njuna prva naloga uničiti demokratični politični red v Evropi, tako Moskva kot tudi Berlin sta hotela zavladati svetu. Zato ne smemo nikoli pozabiti, da sta bila za začetek druge svetovne vojne potrebna dva diktatorja.

Stalin je štiri dni pred podpisom tega pakta le-tega smisel pojasnil svojim tovarišem: „V interesu Sovjetske zveze je, da med rajhom in kapitalističnim anglo-francoskim blokom izbruhne vojna. Narediti je potrebno vse, da bo vojna trajala čim dlje, da bosta obe strani izčrpani. Potem bomo imeli ogromno prostora, da razvijemo svetovno revolucijo.“

Poslance bi rad spomnil na resolucijo Evropskega parlamenta, ki je bila sprejeta prejšnjega aprila, da se 23. avgust razglasi za skupni dan spomina na žrtve stalinizma in nacizma.

Boris Zala (S&D). – (SK) Tako na zadnji seji Parlamenta kot tudi na današnji smo slišali govore mnogih madžarskih poslancev, ki kritizirajo slovaški zakon o jeziku. Rad bi omenil, da smo vsem poslali dokumente, ki vsebujejo različne argumente, večina katerih, če povem preprosto, vsebujejo napačne razlage, izmišljotine in celo namerne laži.

Slovaški zakon o jeziku je v celoti v skladu z vprašanji o človekovih pravicah in s pravicami, ki ščitijo jezike manjšin. Po mojem mnenju madžarski poslanci EP vodijo zelo nevarno politiko izrecnega in neposrednega izzivanja ekstremizma, tako na Madžarskem kot tudi v njenih sosednjih državah. Po mojem mnenju bi morali spoznati, da je to zelo nevarna politika in, kakor smo slišali danes, bi morali s temi izmišljotinami prenehati.

Alojz Peterle (PPE). – (SL) Več državljanov Republike Slovenije in Italije me je prosilo, naj na tem mestu opozorim na namero Republike Italije, da v Tržaškem zalivu zgradi plinski terminal.

Delim zaskrbljenost slovenskih in italijanskih okoljevarstvenih organizacij, da bi lahko plinski terminal močno obremenil okoljsko že sedaj preobremenjeno področje. Gre za akvatorij Tržaškega zaliva z močno urbaniziranim zaledjem. Omenjene organizacije izražajo tudi dvome v pristnost dokumentacije, ki je služila za presojo vplivov na okolje.

Pozivam vladi Italije in Slovenije, da tudi glede tega projekta sodelujeta v skladu z memorandumom, ki sta ga podpisali lani septembra - da torej sodelujeta pri ekoloških presojah v severnem Jadranu, oziroma Tržaškem zalivu - in pričakujem, da bo taka presoja vodila k ustreznejši lokaciji za izgradnjo plinskega terminala, kot pa je Tržaški zaliv.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Gospod predsednik, strinjam se z estonsko kolegico, gospo Oviir, da gospodarske krize še zdaleč ni konec. Povsod po Evropi se pojavlja posebne vrste optimizem, čeprav se brezposelnost veča, nacionalna gospodarstva se zadolžujejo, prebivalstvo se stara in nad Evropo visi neke vrste trojna giljotina, in kljub vsemu je bilo razglašeno, da je recesije konec. Načrtuje se strategija za izhod iz krize, kakor je ta, da se nam ni treba truditi z nadaljevanjem strategije za oživitev gospodarstva. Evropa je zelo dobro in na vzoren način začela strategijo za oživitev gospodarstva in za reševanje gospodarske krize do te mere, da so se Združene države Amerike od Evrope nekaj naučile in sledile njenemu primeru, a potem je Evropa to popolnoma upočasnila. Nadalje, ta lažen optimizem vodi tudi do napačnih rešitev. Gospodarska kriza še ni rešena.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Oblikovanje Zaveznitva za evropsko povezovanje kot posledica predčasnih volitev, ki so bile izvedene julija 2009, ponovno potrjuje proevropsko predanost državljanov Republike Moldavije. Narejen je bil izredno pomemben korak, za katerega si Moldavija in Evropska unija ne moreta privoščiti, da bi ga napačno obravnavali.

Politični položaj je še vedno krhek. Zato je uspeh zaveznitva in posledično demokratične Moldavije v veliki meri odvisen od podpore njunih evropskih partnerjev. Moldavija je prevzela odgovornost, da se zaveže proevropski smeri. Evropska unija je odgovorna, da to njeno pot poenostavi.

Izbira moldavskega prebivalstva za evropsko možnost se sedaj kaže tudi na politični ravni. Zato moramo brezpogojno podpreti Zaveznitvo za evropsko povezovanje v Republiki Moldaviji, saj predstavlja edino možnost za njeno postopno povezovanje v evropsko družino. Evropsko komisijo pozivam, naj nujno sklene podpis novega sporazuma z Republiko Moldavijo in naj uporabi vsa potrebna sredstva, da pomaga tej republiki iz težkih finančnih razmer v katerih se nahaja.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Verodostojnost Evropske unije je popolnoma spodkopana, če ta spregovori le v primeru kršenja človekovih pravic, ki se dogaja zunaj EU, a ne stori ničesar v primeru resnega kršenja človekovih pravic, ki se je nedavno zgodilo na Slovaškem kot posledica nacionalnega zakona o jeziku in je prav tako sprožilo napetost v odnosih med večinskimi in manjšinskimi skupnostmi, ki ji ni primere.

Jezik manjšine je bil podrejen jeziku večine, kakor se je izrazil tudi gospod Vollebaek, visoki komisar za narodne manjšine OVSE. Svojemu kolegu, gospodu Borisu Zalaju bi rad poudaril, da bi bili zelo veseli, če nam ne bi bilo treba tega vprašanja izpostavljati tu v Evropskem parlamentu. To sem storil le zaradi dejstva, da je na Slovaškem začel veljati zakon, ki resno omejuje uporabo jezikov manjšin in je diskriminatoren tudi do madžarske skupnosti, ki tam živi. Zato bosta naslednja Komisija in gospod Barroso odgovorna za ustanovitev forumov, kjer bo mogoče preveriti tovrstne primere, kakor je v svojem pismu navedel Leonard Orban. Slovaška mora spoštovati svoje mednarodne zaveze, Okvirno konvencijo za varstvo narodnih manjšin in Evropsko listino o regionalnih in manjšinskih jezikih.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Gospod predsednik, za besedo sem prosil, da bi spregovoril o misiji v Afganistan. Ta tema je prežeta s težavami za vse, ki jih to zadeva. Prizadeta sta tako Nato kot tudi Evropska unija. Predvsem sem želel izpostaviti potrebo po tem, da se večji poudarek nameni potrebni po humanitarni, socialni in gospodarski pomoči za prebivalce Afganistana, ki so bili 30 let žal predmet učinkov vojne. To zadevo izpostavljam ob ozadju stopnjevanja ukrepov, med katere sodijo napadi na vojake v okviru predsedniških volitev. Kakor se vsi zavedamo, so ti napadi postali vse pogostejši in nasilni v času približevanja volivam. Takšna pomoč je posebno pomembna v okviru razvoja zaupanja in obnove države.

Nedavno je v Afganistanu izgubil življenje poveljnik poljskih oboroženih sil, Daniel Ambroziński. Kaže, da je bila njegova smrt v osnovi posledica slabosti afganistanske vojske in policije, ki je podlegla podkupnini. Dobro je znano, da so afganistanska vojska in policijske sile v težkem finančnem položaju. Po navedbah medijev imajo afganistanski vojaki srečo, če zaslužijo 20 USD. Pomembno je, da vojaška prizadevanja spremljajo socialna, humanitarna in gospodarska pomoč.

Predsednik. – Dvajset sekund za gospoda Kellya, za zelo kratek nasprotni odgovor.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, zelo na kratko bi rad le povedal, da je bila nocoj o Lizbonski pogodbi na Irskem s strani britanskega kolega podana napačna in nekoliko prezirljiva izjava. Irske ni nihče prisilil, da o Lizbonski pogodbi glasuje drugič. To je bila odločitev, ki jo je neodvisno sprejel irski parlament in jo bo neodvisno izvedlo irsko ljudstvo. V bistvu nismo bili k ničemur prisiljeni odkar smo leta 1992 postali neodvisni od Britanije.

Predsednik. – Gospe in gospodje, v 45 minutah smo imeli 39 govorov. Mislim, da so to dobri rezultati – to je bila dobra razprava – in svoje najboljše želje izražam predvsem tistim, ki so imeli svoj prvi govor. Zlasti bi rad poudaril potrebo po tem, da Komisija upošteva pripombe iz razprave, ali pa bo naš Parlament le kraj za sproščanje jeze. Komisija je bila pozorna. Opazil sem, da so bili naši komisarji zelo pozorni in da bodo upoštevali vse pripombe, ki so jih podali naši kolegi poslanci.

20. Preoblikovanje evropske avtomobilske industrije, zlasti primer Opel (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je preoblikovanje evropske avtomobilske industrije, zlasti primer Opel.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (DE) Gospod predsednik, poslanci, zelo sem hvaležen, da ste mi danes dali priložnost, da komentiram položaj evropske avtomobilske industrije, da bi vas obvestil o številnih vidikih našega evropskega odziva na krizo in o razvoju dogodkov v zvezi s skupino General Motors. Pri tem bom komentiral industrijsko politiko in socialne vidike, moja kolegica komisarka, gospa Neelie Kroes, pa bo prevzela besedo v zvezi z zakonom o državni pomoči.

Dvanajst milijonov delavcev ima delovno mesto, ki je neposredno ali posredno odvisno od evropskih proizvajalcev avtomobilov. Zato se je oktobra 2008 Komisija sestala z vsemi vpletenimi stranmi – vključno z državami članicami in socialnimi partnerji – kot del postopka CARS-21, da bi razpravljali o skupnem načinu upravljanja krize. Na sestanku je razprava potekala o premijah za razrez in dodatni finančni pomoči Evropske investicijske banke (EIB), da bi se preprečilo, da bi se ta pomembni sektor s stališča politike zaposlovanja znašel v vrtincu krize.

Prav tako moramo ukrepati, da bi zagotovili, da kriza ne bo ogrozila dosego naših temeljnih zahtev po zmanjšanju emisij CO₂ iz potniških avtomobilov do leta 2012. Kasneje se bom vrnil k temu. V skrbi glede

razvoja dogodkov, ki se nenešajo na General Motors, je Komisija januarja letos sklicala politični sestanek vseh držav članic, da bi zagotovila preglednost in zajamčila skladnost z evropsko zakonodajo. Od takrat so bili trije takšni sestanki. Na teh sestankih med 27 državami članicami so bili doseženi skupni dogovori in ti so bili tudi javno objavljeni.

Prva dogovorjena politika je bila, da je prava pot rešitev skrbništva nad premoženjem, ki ga koordinira Nemčija, da bi se General Motors Europe zaščitilo pred insolventnostjo matičnega podjetja s sedežem v ZDA. Sedaj smo v položaju, ko lahko rečemo, da je ta rešitev skrbništva nad premoženjem preprečila evropskim avtomobilskim tovarnam GM, da bi jih skupaj z matičnim podjetjem zajela insolventnost.

Naslednja dogovorjena točka je bila, da rešitev skrbništva nad premoženjem ni pomenila nikakršnega prejudiciranja glede tega, kateri ponudnik bo prevzel podjetje. Kar zadeva razpon ponudnikov, je Komisija od začetka trdila, da bo ostala neopredeljena, saj drugače ne bi mogla izpolnjevati svoje vloge varuhinje pogodb.

Dogovorjeno je bilo tudi, da morajo biti vsi nacionalni zaščitni ukrepi popolnoma v skladu z določbami Pogodbe ES glede državne pomoči in notranjega trga. Nadalje, državna pomoč ne sme biti odvisna od političnih pogojev kot je lokacija investicije. Pogodba EU ne dopušča prostora za gospodarski nacionalizem. Javni denar se sme uporabiti le izjemoma in le kjer posledično nastanejo gospodarske strukture, usmerjene v prihodnost z zagotovljenimi delovnimi mesti za prihodnost. Vse odločitve morajo same slediti gospodarski logiki, a kakor sem dejal prej, ko gre za vprašanja državne pomoči, bo o podrobnostih govorila komisarka Kroes.

Dejstvo, da bo GM ohranilo 35 % delnic, je jasen kazalnik, da računa na gospodarsko vrnitev svoje nekdanje evropske podružnice. Prav tako pozdravljam dejstvo, da bo 10 % delnic ostalo v rokah zaposlenih. Komisija je od januarja 2009 govorila z vsemi vpletenimi, tako na delovni ravni kot tudi na politični ravni. Vse države članice – in danes tudi predsednik flamske vlade – pozdravljajo in podpirajo stališče Komisije o prihodnosti General Motors Europe. Komisija ima vsa orodja, da zagotovi upoštevanje vseh dogovorov. Še enkrat bom poudaril, da ne bomo dovolili, da se denar davkoplačevalcev uporablja po kratkoročnih političnih premislekih namesto v skladu z dolgoročnimi interesi lokacij in delovnih mest. V času krize ni neobičajno, da ljudje pravijo, da se dobrodelnost začne doma. Vendar pa kot komisar, odgovoren za socialne zadeve, upam, da bo poleg GM in novega Opla našla evropsko rešitev tudi Magna.

Razprava o prihodnosti General Motors Europe nam ne sme zastreti pogleda na drastične razmere, s katerimi se na splošno sooča evropski avtomobilski trg. Tudi pred krizo so bili presežki. Te razmere je kriza še poslabšala. V zadnji četrtini leta 2008 je število registracij upadlo za skoraj 20 % in za leto 2009 pričakujemo v celoti 11-odstoten padec. Premija za razrez, ki jo je sprejelo 12 držav članic, je ta prosti pad ustavila, a le na trgu potniških avtomobilov.

Že v januarju 2009 smo izpostavili izredno težak položaj celotnega sektorja tovornih vozil. Prodajne številke so katastrofalne. Na vidiku ni nikakršnih števil, ki bi kazale na oživitve. Posledice so resne na področju celotne dobavne industrije. Primarna odgovornost za upravljanje krize je očitno na strani same avtomobilске industrije. Da bi zaščitili prizadete delavce, so EIB, države članice in Komisija zagotovili sredstva za omilitev socialnih posledic v tem sektorju.

Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji, ki ga je Komisija sprejela dve leti pred krizo, je v preteklih dveh letih od avtomobilskega sektorja prejel sedem prijav iz šestih držav. S približno 40 milijoni EUR pomagamo približno 7 000 delavcem nazaj na trg dela. Prav tako smo zagotovili forum za razpravo o nujnih naslednjih korakih za obnovo, ki jih je treba izvajati na socialno odgovoren način. Pozdravljamo dejstvo, da je mnogim avtomobilskim trgov uspelo preprečiti dramatična zmanjšanja števila delovnih mest z izvajanjem skrajšanega delovnega časa in drugih oblik prilagodljivega delovnega časa, kar je bilo večinoma dogovorjeno med socialnimi partnerji.

Vsi vpleteni se strinjajo glede dolgoročnih obetov za evropsko avtomobilsko industrijo, in sicer, da moramo v Evropi graditi najnaprednejša vozila na svetu, z drugimi besedami, najčistejša, energetske najbolj učinkovita in najvarnejša. Ta strategija pomeni, da je nujno narediti velik korak naprej v smislu avtomobilске tehnologije. To pomagamo uresničevati preko EIB in Sedmega okvirnega programa za raziskave. Komisija se bo še naprej po svoji moči trudila, da bo zagotovila zaupanja vredne osnovne pogoje za to ključno evropsko industrijo in ljudi, ki so v njej zaposleni.

Neelie Kroes, članica Komisije. – Gospod predsednik, vprašanje, ki ga bom obravnavala, se nanaša na javno financiranje Opel/Vauxhall s strani ene ali več evropskih vlad.

Kot veste je prejšnji torek Oplov trust, v katerem so General Motors (GM) in nemške oblasti enako zastopani, oznanil, da je odobril prodajo večinskega deleža s strani GM v njegovi evropski dejavnosti Opel/Vauxhall konzorcijema Magna International in Sberbank. To odločitev lastnikov Opla je podprla nemška vlada. Nemška vlada je obljubila, da bo zagotovila javna sredstva do višine 4,5 milijard EUR novemu Oplu, možna pa bo tudi udeležba drugih evropskih vlad.

Gospod predsednik, Komisija je ostala v stiku z vsemi zadevnimi državami članicami skozi ves proces, ki je vodil do tega posla, in Komisija se prav tako zaveda polemik glede zadevnih prednosti načrtov za obnovo, ki jih ponujajo različni ponudniki, pa tudi dvoma, ki so ga javno izrazili določeni člani Oplovega trusta.

Glede javnega financiranja posla GM/Magna smo bili obveščeni, da se namerava nemška vlada okoristiti z obstoječim odobrenim načrtom pod začasnim okvirom Komisije za ukrepe državne pomoči za podporo dostopa do finančnih sredstev v trenutni finančni in gospodarski krizi.

Gospod predsednik, pozorno nameravam pregledati, ali je mogoče ta načrt uporabiti v tem primeru in zagotovo boste razumeli, da na tej ravni ne morem zavzeti stališča, saj posel še ni bil zaključen in naj spotoma povem še, da o številnih vidikih še potekajo pogajanja. Vendar pa je trenutno precej pomembno, da vam orišem najpombembnejše ugotovitve. Zlasti moram izpostaviti, da državna pomoč, ki se zagotavlja po začasnem okviru, ne more biti predmet, *de jure* ali *de facto*, dodatnih pogojev v zvezi z lokacijo investicij ali z geografsko porazdelitvijo prizadevanj za obnovo. Takšni pogoji bi ustvarili – in glede tega zavzemam jasno stališče – nesprejemljiva izkrivljenja na notranjih trgih in bi lahko sprožili boj za subvencije, ki bi bistveno škodil evropskemu gospodarstvu v sedanjem zelo občutljivem trenutku. Še več, če bi obnovo evropskega podjetja določali nekomercialni pogoji, ki se nanašajo na javno financiranje, bi obstajalo tveganje, da podjetje ne bi moglo povrniti svoje dolgoročne sposobnosti za razvoj in to tveganje za sposobnost za razvoj je večje zaradi sedanjega oslabljenega stanja celotne evropske avtomobilske industrije. Evropska avtomobilska industrija, kakor se vsi zavedamo, trpi zaradi velikih presežkov. Tako bi bile posledice neuspele obnove velika škoda za podjetje in njegove delavce, negativni učinki za celoten sektor in zapravljanje denarja davkoplačevalcev. In ta načela bodo moje vodilo pri ocenjevanju primera Opel.

Preverila bom, ali se na javno financiranje nanašajo nekomercialni protekcionistični pogoji, *de jure* ali *de facto*, in Komisija bo preverila ne le pravne pogoje, ki bi se lahko nanašali na končni sveženj pomoči, ampak tudi celoten kontekst, v katerem se pomoč jamči. In zlasti se bom zavzela, da ugotovim, ali so nemške oblasti učinkovito povezale zagotavljanje pomoči enemu ponudniku, in če je tako, da ugotovim zakaj so poslovni načrt tega ponudnika smatrali za boljšega z industrijskega in komercialnega stališča.

V kratkoročnem smislu pa je žalostno dejstvo, da bodo zaradi trenutnega stanja presežkov v avtomobilski industriji pri vsakem načrtu za povrnitev rentabilnosti podjetja Opel/Vauxhall potrebne izgube delovnih mest v podjetju kot celoti in načrtovana zaprtja; vsi načrti za rešitev Opel/Vauxhall, ki jih predstavljajo različni potencialni investitorji, predvidevajo tako zaprtja tovarn kot tudi zmanjšanje števila delovnih mest. Vendar pa je socialna obnova edini način za zagotavljanje stabilnih delovnih mest za prihodnost, ki bodo sposobna za razvoj, in Komisija ne more in ne bi smela poskušati diktirati, kje bo prišlo do takšnih zmanjšanj niti jih ne more preprečiti. Vendar pa bomo s skrbnim pregledom procesa poskusili zagotoviti, da bo temeljil na komercialnih ugotovitvah, oblikovanih za ohranjanje delovnih mest, ki bodo sposobna za razvoj, in ne na protekcionističnih motivih.

Werner Langen, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, v Skupini Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) zelo toplo pozdravljamo dejstvo, da je komisar Špidla potrdil, da so evropske oblasti vključene v tri področja tega dolgega raztegnjenega procesa spremembe lastništva avtomobilskega podjetja.

Kot drugo pa se strinjam s komisarko Kroes, da je potrebno previdno preveriti, ali obstajajo kakršne koli nekomercialne ugotovitve. Vendar pa bi Komisijo prosil, naj nadaljuje s potrebno hitrostjo. Ni nujno potrebno, da gredo stvari tako hitro kot pri prevzemu nizozemskih in belgijskih bank v roku 24 ur, medtem ko je za enak proces pri nemških bankah potrebnih 24 mesecev, a vseeno bi prosil, da se ta proces preverjanja izvede hitro in odločno.

Kot tretje je res, da so na trgu presežki in zagotovo so ti ogromni. Leta 2007 je bilo po svetu prodanih 58 milijonov avtomobilov, medtem ko so zmogljivosti znašale 72 milijonov. To pomeni, da je obnova industrije – vključno v zvezi z okolju prijaznimi vozili – v polnem razmahu in da so najbolj prizadeti proizvajalci velikih vozil.

Opel vsekakor ni proizvajalec velikih vozil, ampak energetsko učinkovitih vozil. Opel je imel težave. Imel je izgube. Njihova vozila dobro delujejo, so tehnološko izpopolnjena in prepričan sem, da – četudi kot neodvisno podjetje ne bo uživalo prisotnosti na trgu, ki jo uživajo velikani – ima možnosti za preživetje, če lahko uspe izvesti ta načrt za obnovo.

Kar zadeva obnovo, sem v tisku prebral, da bi bila prizadeta le ena stran. Po mojih informacijah...

(Predsednik je prekinil govornika)

Predsednik. – Gospod Langen, žal mi je, ampak gospod Méndez de Vigo bi rad izkoristil postopek modre karte, da vam postavi vprašanje, da vas izzove. Če se strinjate, lahko damo besedo gospodu Méndez de Vigu, drugače pa lahko nadaljujete.

Vaš čas za govor bomo seveda nadoknadili. Dobili boste dodatnih 30 sekund.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Gospod predsednik, gospod Langen je dejal, da bi morala biti študija Opla s strani Komisije končana v razumnem roku. Gospod Langen, kaj vi smatrate kot razumen rok?

Werner Langen, v imenu skupine PPE. – (DE) Kakor sem dejal, je treba omogočiti, da se proces izvede. Ne smemo ga ovirati. Navsezadnje je to vprašanje. Ko gledam primere iz bančnega sektorja, kjer je ta proces trajal več let, potem bi bilo krajše obdobje, kot smo ga imeli v nekaterih primerih v Nemčiji, zagotovo primerno.

Vendar pa bi rad zaključil z naslednjo mislijo: v celoti načrt – če so moje informacije pravilne – predvideva, da bo od skupaj 50 000 delovnih mest 10 500 izgubljenih, 4 500 od teh bo v Nemčiji, preostanek pa po drugih lokacijah Opla. Mislim, da je upravičeno, da od Komisije zahtevamo, da preveri, ali je to točno, in da se to ne zgodi po političnih merilih in da se v tem pogledu skupaj z delavci veselimo v upanju na svetlo prihodnost.

Predsednik. – Rad bi se zahvalil gospodu Langenu in gospodu Méndez de Vigu, ker mislim, da je bil to prvi preskus, prvi poskus tega postopka. To je dobro, saj poživi naše razprave, ki so včasih malce dolgočasne. Vendar pa razprava s takšnimi prekinitvami postane zanimivejša.

Udo Bullmann, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, komisarja, gospe in gospodje, v teh razmerah, kjer je po boju, ki je potekal več mesecev, končno odprta pot do rešitve, v kateri je mogoče verjetno od presežnih 50 000 neposredno prizadetih delovnih mest – vsaj po navedbah novih investorjev – rešiti približno 40 000 delovnih mest, če pri tem ne upoštevamo številnih delovnih mest med dobavitelji in neodvisnimi lokalnimi podjetji, je sedaj čas, da nagovorimo delovno silo General Motors v Evropi. To je bil njihov spor, oni – Klaus Franz kot predsednik celotnega sveta delavcev in vsi drugi – so postali obraz Opla Europe, iz nove tehnološke skupine, ki si je zaslužila svojo priložnost, in v takšnih razmerah mora pomagati naša politika.

O čem razpravljamo? Razpravljamo, kako se je General Motors v ZDA opotekal več mesecev. Skoraj - in to vemo zagotovo, gospe in gospodje – se je zgodil neuspeh. Kaj bi bilo lahko potem razumneje kot pa zgrabit pobudo, se pomakniti naprej in dejati: „V redu.“ Tukaj moramo vskočiti in dati ljudem priložnost. Priložnost moramo dati ne le proizvodnim lokacijam, pač pa tudi prihodnjim tehnologijam, da bo lahko Evropa ostala dober kraj za proizvodnjo avtomobilov.“

Popolnoma se lahko poistovetim s perspektivo, ki jo je komisar Špidla določil za evropsko avtomobilsko industrijo. Poskrbimo, da se bo to uresničilo! Ustvarimo okvir industrijske politike z vodilnimi svetovnimi okoljskimi standardi, da se bodo lahko zaposleni in proizvajalci avtomobilov v Evropi tu razvili znotraj njih. To nam je že uspelo v preteklosti s premogom in železom. Zakaj nam ne bi moglo uspeli tudi sedaj to storiti za industrijo mobilnosti in prihodnost? Zgrabite žigico! Komisija ima tu precej prostora za ukrepanje in lahko sproži veliko pobud.

Komisarka Kroes, po mojih podatkih je treba doseči 4,5 milijard, ki tvorijo del posla, vi ste že odobrili 1,5 milijarde, da se stvari ne ustavijo. Seveda morate preveriti pravni red in zakonodajo – kakšna je alternativa? Seveda je treba narediti vse potrebne korake, da pride do poštene porazdelitve bremen pri prihodnjih pogajanjih. Rotim pa vas, da stvari preverite hitro, da skladno pridete do zaključka, a glede na to, kaj je na kocki, je popolnoma nujno, da se ta priložnost ne uniči. Ne sme priti do neuspeha zaradi nepomembnih stvari. Namesto tega moramo prav tako upoštevati pomembnost položaja in moramo doseči evropsko rešitev, ki je v interesu javnosti, ki koristi vsem.

Guy Verhofstadt, v imenu skupine ALDE. – (NL) Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil obema komisarjema in Komisiji za njuni današnji izjavi. To ni bilo samoumevno. 23. avgusta sem napisal pismo, saj je bilo naznanilo, ki je bilo sedaj podano, že takrat na vidiku in prejel sem odgovor predsednika Komisije. Ta ni vseboval ničesar novega. Danes sem vsaj slišal nekatere jasne besede od Komisije preko komisarke Kroes, ki izjavlja, da bo v vsakem primeru izvedena poglobljena preiskava vseh podrobnosti te zadeve.

Komisarka Kroes, rad bi zahteval, da se ta preiskava izvede na podlagi ne le državne pomoči, pač pa tudi na podlagi pravil o konkurenci in o združitvah in prevzemih. Navsezadnje tu ne obravnavamo le državne pomoči s strani nemške vlade – do zneska 4,5 milijard EUR – ampak tudi nekaj, kar je tako združitev kot tudi prevzem. Na tem področju so pravila o konkurenci strožja kot tista o državni pomoči. Ker ste v svojem govoru v glavnem govorili o državni pomoči, bi vas prosil, da v svoji preiskavi zajamete oba elementa. Navsezadnje pri združitvah in prevzemih notranja konkurenca med različnimi tovarnami zadevnega podjetja prav tako igra izredno pomembno vlogo, medtem ko državna pomoč v glavnem zadeva konkurenčne pogoje med podjetji.

Povedati moram, gospod predsednik, gospe in gospodje, da dokumentacija, ki vključuje 4,5 milijard EUR državne pomoči in zasebni prispevek v višini le 500 milijonov EUR, vsekakor odpira oči. Ali je to še vedno operacija reševanja ali je to nekaj, čemur bi skoraj rekel operacija nacionalizacije? Naj bo kakor koli že je, obstajajo znaki – in dobro bi bilo čim prej zbrati informacije glede tega –, da so bili pri načrtu, ki ga je oblikovala Magna skupaj z nemško vlado, poleg gospodarskih motivov odločilni tudi politični motivi. V vsakem primeru bi morala to jasno pokazati preiskava. Komisarka Kroes, prav tako bi prosil, da se v vsakem primeru ta preiskava začne hitro – z vsem srcem se glede tega strinjam z gospodom Langenom – in da informacije ne smejo izvirati le od prevzemne stranke, saj je velika verjetnost, da bo dokumentacija, ki jo Komisiji predloži Magna, pokazala tisto, kar Magna želi, da prikaže. Težko si je zamisliti, da bi bilo v takšni dokumentaciji jasno navedeno, da so bila kršena pravila o konkurenci. Zato mislim, da mora Komisija uporabiti svoje pristojnosti, da sama pridobi informacije od različnih zadevnih držav članic – Združenega Kraljestva, Španije, Poljske, Belgije in seveda Nemčije – da bo omogočila objektivno preiskavo. Prav tako verjamem, da je izredno pomembna preiskava, ki bo sedaj izvedena, saj bo določila precedens za veliko število drugih operacij obnove, ki jih bomo videli v prihodnjih letih med to gospodarsko in finančno krizo, in bodo morale postati predmet istih pogojev. To je moja prva točka.

Moja druga točka je, da po mojem osebnem mnenju Komisija ni uspela ustrezno ukrepati tako, da bi se takoj polastila dokumentacije. Mislim, da bi se to moralo zgoditi že pred meseci – mimogrede, prvo sporočilo Komisije je nastalo februarja. Ko gre za transnacionalno obnovo, mislim, da lahko Komisija neposredno ukrepa in da ni bilo dobro, da je bila zadeva prepuščena eni sami državi. Evropskih rešitev ne razvija ena sama država članica – razvijati jih morajo institucije Skupnosti. Zato mislim, da bi morala Komisija na področju industrijske politike bolje in hitreje odigrati svojo vlogo.

Tretjič, mislim, da ne smemo izgubljati časa pri predstavljanju celotnega načrta obnove za avtomobilsko industrijo, saj 35-odstotnih presežkov ni mogoče preprosto odstraniti, razen če sprejmemo celoten evropski pristop.

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, komisarja Špidla in Kroes, gospe in gospodje, najprej bi morali ponovno upoštevati, da smo v Evropskem parlamentu, tudi če trenutno razpravljamo o primeru Opel, in morda to predstavlja širše nerazumevanje glede prihodnosti evropske avtomobilske industrije, dejansko vsi združeni v naši skrbi za prihodnja delovna mesta v tem sektorju v Evropski uniji.

Na tej točki ne bi smeli tako močno napadati ukrepov Nemčije – čeprav jih je treba pregledati. Namesto tega bi se morale vlade drugih držav članice Evropske unije, na proizvodne lokacije katerih negativno vpliva kriza GM – z drugimi besedami, poljska vlada, španska vlada, belgijska vlada in vlada Združenega Kraljestva in tako dalje –, združiti in premisliti, skupaj z Nemci, kako potegniti nekaj iz tega najslabšega položaja in kako je mogoče zavarovati prihodnost delovnih mest prizadetih ljudi in tovarn. Mislim, da bi bil to boljši pristop.

Kakor pravim, verjamem, da nas vse družijo zaskrbljenost glede prihodnosti delovnih mest v avtomobilski industriji in povedati moram, da ima komisar Špidla popolnoma prav, ko pravi, da kljub večmesečnim razpravam v Bruslju in vedno znova tu v Strasbourgju in doma v državah članicah, razprava še ni dosegla točke, ki bi jo morala. Vedno znova govorimo, kako imamo velike strukturne presežke v industriji, a v resnici nimamo srca, da bi dejansko določili smer in podprli način, kako hočemo v političnem smislu popeljati ta sektor stran od teh strukturnih presežkov. Imamo pa začetke in to mislim, da je zelo dobro.

V mnogih kontekstih, vključno s kontekstom državnega posredovanja, govorimo o avtomobilih, pripravljenih na prihodnost, kar pomeni avtomobile, ki bi morali biti prijazni podnebnju in učinkoviti in bi morali imeti drugačne motorje, ki so pripravljeni na prihodnost. Vendar, pa če sem iskrena, ne verjamem, da bo to s stališča trendov na trgu dovolj za zagotavljanje števila delovnih mest v avtomobilski industriji v prihodnosti, kakršnega imamo v industriji danes. Zaradi tega je treba o prihodnosti razpravljati vsaj v smislu prihodnosti sektorja mobilnosti in dovolj drzni moramo biti, da bomo dejansko sedaj, v teh kriznih časih, razpravljali o predruženjih in tudi bolj usklajeno ukrepali.

V veliki meri pa je pravilno izpostaviti, da v resnici ni bilo vloženega veliko razmišljanja v zagotavljanje, da bi postal ta sektor pripravljen na prihodnost kot del podpornega načrta za Opel v Nemčiji. V teoriji to pomeni sodobne avtomobile, pripravljene na prihodnost. Kaj pa sektor javnega prevoza? Kako bomo prišli do položaja, kjer bomo imeli v prihodnosti boljše, podnebnju prijazne prevozne sisteme? Kdo bo gradil boljše avtobuse, boljše vlake in boljše tovornjake v prihodnosti? Kdo bo zagotovil, da bo med tem sektorjem in informacijskimi tehnologijami ter sektorjem obnovljive energije konceptna povezava? Ta vprašanja so bila izpostavljena vedno znova, a nikoli niso bila premišljena do konca, kaj šele oblikovana v politične koncepte.

To razpravo bi v tem trenutku, ko začenja s svojim delom novi Parlament, rada izkoristila kot priložnost, da povem, da moramo resnično rešiti to zadevo. Resnično si moramo drzniti storiti mnogo več v tem pogledu ali pa bomo poskrbeli, da bomo skupaj odgovorni za izgube delovnih mest brez primere, ki bodo kasneje popolnoma onemogočile obnovo s pomočjo javnih skladov.

Bruselj ne more le kritizirati Nemčije in ostalih vlad. Na tej točki moramo zbrati pogum, da ocenimo svoje lastne investicijske politike. Vsaj 4,4 milijarde EUR je priteklo v avtomobilsko industrijo v preteklih mesecih preko ugodnih posojil iz Evropske investicijske banke (EIB). Niti en sam evro, ki ga je iz tega peharja dobila avtomobilska industrija, komisar Špidla, ni bil povezan s potrebami po takšni preobrazbi avtomobilске industrije ali sektorja mobilnosti, da bi jih pripravili na prihodnost.

PRESEDSTVO: GOSPA KOCH-MEHRIN

podpredsednica

Evžen Tošenovský, v imenu skupine ECR. – (CS) Gospa predsednica, komisarka Kroes, komisar Špidla, v svojem govoru tu v Evropskem parlamentu bi kot član skupine ECR rad zelo na kratko spregovoril o sedanjem položaju v avtomobilski industriji, predvsem s stališča prihodnje konkurenčnosti evropskih proizvajalcev. Prav tako bi se rad zahvalil komisarki Kroes za njen pristop k zelo zapletenemu vprašanju, o katerem razpravljamo danes in ki bo ustvarilo izredno zapleteno okolje za reševanje takšnih gospodarskih položajev v prihodnosti. Svetovna gospodarska kriza je prizadela mnoga področja gospodarstva. Proizvodnja avtomobilov je med področji, ki so najbolj prizadeta. Tako je morda zaradi dejstva, da je avtomobilska industrija stična točka za mnoga različna področja, ki uveljavljajo ogromne zahteve po kakovosti in neverjeten pritisk konkurence, skupaj s pritiskom po tehnološkem napredku in inovacijah. Vsakdo, ki ne zmore prenesti vrtoglavega tempa sodobne tehnologije, je v resnih težavah in to je ravno tisto, kar vidimo danes. Pri tem gre za proizvajalce avtomobilov iz ZDA.

Šel bi celo tako daleč, da bi dejal, da je ta kriza jasno opredelila tiste, ki niso uspeli predvideti, kako se bodo avtomobili razvijali, pa tudi tiste, ki so pametno vlagali v razvoj novih konkurenčnih modelov, ko so bili časi za to dobri. Ostajam načelno proti ciljnemu vladnemu posredovanju, ki lahko reši le kratkoročne finančne težave posameznih domačih proizvajalcev. Razumem strahove politikov glede vse večjih ravni brezposelnosti na določenih področjih, a prepričan sem, da bi bilo zelo nespametno, da bi se zanašali le na prispevke sredstev v le en sektor, saj to pomeni le odlašanje dne obračuna, pogosto na račun tistih, ki obratujejo na razumen način. Globalna kriza je lahko tudi pomembna spodbuda za ustvarjanje novih tehnologij in uporabo novih goriv kot je komprimirani zemeljski plin, vodik ali na primer elektrika. Če želi EU spodbuditi in podpreti evropske proizvajalce, bi morala zato podpreti raziskave in poenostaviti postopke inovacije, ki moramo priznati, da so v Evropi res dolgotrajni.

Vesel sem, da so države članice EU za sedaj ustavile protekcionistične težnje. Finančni protekcionizem sam po sebi bi preprosto podaljšal življenje nekonkurenčnih dejavnosti. Kakor so katastrofalne poplave na reki Nil prinesle plodnost v starodavnem Egiptu, tako bi morala biti globalna kriza spodbuda za razvoj novih evropskih avtomobilov, ki bodo okolju prijaznejši in zelo konkurenčni na svetovnih trgih. Resnično sem vesel, da je komisarka Kroes k temu vprašanju tako resno pristopila, saj bo imelo to v prihodnosti zelo resen vpliv na vse nas.

Thomas Händel, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, strinjam se z večino stvari, ki jih je tu predstavila Komisija glede vzrokov in obetov za presežke v avtomobilski industriji, glede potrebe po spremembi strategije, po novih tehnologijah. Vendar pa bi rad poudaril, da obstajajo številne stvari, s katerimi se ne strinjam. Opel verjetno ne bo zadnji primer v avtomobilski industriji, kjer je v svetovnem merilu 30 % presežkov.

Ne govorimo le o približno 12 milijonih ljudi, ki neposredno ali posredno živijo od te industrije, ampak o približno 30 milijonih ljudi po vsej Evropi, ki so udeleženi pri gospodarskem donosu te industrije. V tem položaju je tudi Komisija odgovorna za zagotavljanje, da bo evropska avtomobilska industrija sposobna obvladati ta izziv. Komisija je prav tako odgovorna za zagotavljanje, da Opel sedaj ne bo postal lutka za prilagajanje krize na prostem trgu. Potrebno ponovno uravnoteženje upravljanja sil prostega trga v tej Uniji ne bo samodjelo uravnotežilo pričakovanih izgub delovnih mest z novimi delovnimi mesti. Nasprotno, ceno bodo zagotovo plačali tisti na delovnih mestih in evropska nacionalna gospodarstva.

Splošno preprečevanje državne pomoči bo vodilo ne le do izkrivljenj konkurence, ampak tudi do socialnih izkrivljenj. Ta bodo potem iz blagajn prizadetih držav pobrala mnogo večji davek kot si ga lahko te privoščijo in predvsem mnogo več kot bi bile te blagajne obremenjene s pomočjo, ki se trenutno ponuja, če vključimo druge socialne storitve.

Za obnovo evropske avtomobilске industrije so potrebne močne pobude Komisije, pa tudi opobude zadevnih nacionalnih vlad. Zato predlagamo evropski industrijski svet za prihodnost mobilnosti, ki vključuje politike, podjetja, sindikate in akademike. Razviti bi moral morebitne smeri ukrepanja za nujne tehnične spremembe in opredeliti politične ukrepe ter povezano financiranje. Presežke je potrebno metodično in z enakomerno porazdelitvijo bremen spremeniti v novo delo. To je pred mnogimi leti veljalo za železarsko industrijo in mora sedaj veljati za Opel in avtomobilsko industrijo v Evropi kot celoti.

Državna pomoč je lahko in po mojem mnenju mora biti povezana z doseganjem institucionalizirane udeležbe zaposlenih z razširjenimi pravicami soodločanja. Vsi prizadeti zaposleni v Evropi potrebujejo varnost za svoje lokacije, potrebujejo novo delo in nove, varne obete za prihodnost po Evropi.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospod predsednik, danes popoldan – pred nekaj urami – je višji uradnik Magne potrdil to, česar smo se že bali ali vedeli: da bo tovarna v Antwerpnu trajno zaprta. Res je, da je govora o iskanju alternative, za alternativno zaposlovanje, za drugačno prihodnost tovarne, a nihče ne ve kaj to dejansko pomeni. Gre na nek način za prazne čenče in zdi se, da gre za taktiko kako za sedaj pomiriti delavce in mnoge druge zaskrbljene v Antwerpnu: da bodo ostali tiho in ustrežljivi.

Mislim, da Evropska komisija za vso to dokumentacijo ne sme storiti, kar je oznanila, da namerava storiti, in sicer še malo počakati, opazovati in še malo dlje šteti udarce. Mislim, da je čas za ukrepanje sedaj in da mora Komisija sedaj izjaviti, jasneje, kot je ravno storila, da bo njena odobritev te dokumentacije o prevzemu pogojna za prevzemno stranko, pri čemer se bodo uporabljala le objektivna gospodarska merila, če in ko bodo potrebne operacije reorganizacije. Obstajati mora tudi popolna jasnost in popolna odprtost v zvezi s poročili o konkurenčnosti, ki lahko obstajajo ali pa ne za različne tovarne in glede tega, ali je imela Komisija dostop do takšnih poročil.

Navsezadnje je splošno znano, da je tovarna v Antwerpnu zelo konkurenčna in po mojem mnenju bi bilo nesprejemljivo, da bi bila morda najbolj konkurenčna tovarna prizadeta zaradi masivne pomoči nemške vlade. S to dokumentacijo je na kocki usoda več tisoč delavcev v moji državi, kot se bojim pa je ponovno na kocki tudi verodostojnost Evropske komisije – in v zvezi s tem nisem optimističen. Navsezadnje gre dovolj pogosto za isto staro zgodbo. Kakor je izpostavil komisar Špidla, je pridigarjev mnogo in vsi so glasni, a ko zaškripa, politični vodje najprej poskrbijo za interese svoje države. Tako je bilo v nedavni bančni krizi in bojim se, da je tako tudi sedaj pri krizi Opla, pri čemer nemške oblasti najprej skrbijo za nemške interese.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Gospa predsednica, komisarja, gospe in gospodje, naznanilo Magne, novega lastnika Opla, da bo najverjetneje zaprla tovarno v Antwerpnu, je milo rečeno čudna. Navsezadnje sedaj vemo, da je ta tovarna Opla ena najbolj dobičkonosnih, ena najučinkovitejših tovarn znotraj skupine General Motors – in kljub vsemu jo hočejo zapreti. Zato je mnogo kazalnikov, da ta odločitev ni temeljila le na čisto gospodarskih merilih. Zato, komisarja Špidla in Kroes, imamo danes za vaju dve zahtevi. Prva je, da bi morda uporabili svojo trdno pristojnost na področju konkurence, da bi se prepričala, ali je velika državna pomoč, ki jo obljublja nekatere države članice, resnično v skladu z evropskimi pravili. Komisarka Kroes, po pravici ste obljubili preiskavo. Upam, da jo boste imeli priložnost izvesti temeljito in kratkoročno zagotoviti tudi, da ne bomo kmalu dobili *fait accompli*. Mislim, da ni pretirano reči, da je tu na kocki verodostojnost Evropske

komisije. Gospodarski nacionalizem in protekcionizem v Evropi 21. stoletja nimata kaj iskati in to je zelo dobra dokumentacija za prikaz tega.

Komisarka Kroes, znana ste kot jeklena ženska. Računamo na vas, da se boste kot takšna izkazala tudi pri tej dokumentaciji in zagotovila, da avtoriteta Evropske komisije ne bo izpodkopana. To govorim brez kančka ironije.

Drugič pa je ključnega pomena, da Evropa najde nov industrijski projekt za avtomobilski sektor. Ne smemo gledati nazaj ali se osredotočati na zamujene priložnosti, gledati moramo naprej in se osredotočiti na novo tehnologijo novega električnega avtomobila. Ni še prepozno. Če to storimo sedaj, lahko zagotovimo, da bo ta nov električni avtomobil proizvajan z uporabo evropske tehnologije in da ne bomo v prihodnosti vsi vozili električnih vozil, narejenih na Kitajskem. To je scenarij, ki ga je še vedno popolnoma mogoče preprečiti.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, tu gre dejansko za iskanje skupne evropske rešitve in ne za nacionalni egoizem.

Opel Europe mora v industrijski politiki igrati pomembno vlogo v Evropi in ta se ne nanaša le na delovna mesta v Oplu, ampak tudi na delovna mesta pri mnogih dobaviteljih za avtomobilsko industrijo v številnih evropskih državah. Z odločitvijo v korist Magne – in Evropski svet delavcev mi je to potrdil – je bilo doseženo tudi soglasje v Evropskem svetu delavcev in njegovi člani se na vso moč trudijo najti evropske rešitve. Delavci so se pripravljeni žrtvovati za ta cilj in enako pričakujemo tudi od vseh oblikovalcev politik. Vsi morajo delati skupaj in to storiti hitro. Predhodni govorniki so o tem že govorili.

V interesih delavcev je seveda smiselno tudi, da se več tisoč delovnih mest resnično začasno stabilizira z državno pomočjo. Pravnomočnosti ne bomo zagotovili nobenemu od argumentov o konkurenčnosti, ki so bili predloženi. Tu obravnavamo ljudi in delovna mesta, pa tudi celotne regije. Pot, na katero smo bili postavljeni pod nemškim pokroviteljstvom, mora sedaj voditi do najboljših možnih rezultatov za vse evropske delavce po vseh evropskih lokacijah.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Gospa predsednica, vesel sem, da sem dobil priložnost govoriti danes, ko prvič predsedujete temu Parlamentu. Dejansko sem zelo vesel. Vendar pa bi se zlasti rad zahvalil komisarju Špidli, ker je govoril v nemškem jeziku in rad bi izrazil svoje iskrene čestitke komisarki Kroes. Mnogi verjamejo, da je primer Opel/Vauxhall nemško vprašanje. Pa ni – to je evropsko vprašanje! Nanaša se na delovna mesta povsod po Evropi in posebna obravnava za Nemčijo tu ne bi bila pravična. Zato sem posebno vesel, ko vidim, da je Komisija pripravljena pregledati primer. Zadeve, za katere gre pri tem, so vprašanja po evropskem pravnem redu v zvezi s pravnim redom o konkurenci in z državno pomočjo.

Radi bi ohranili vsako delovno mesto, a za kakšno ceno? Kot nasvet državljanom in davkoplačevalcem, v poslu Opel-Magna ni jasno, kakšne dolgoročne zaveze bodo naložene davkoplačevalcem. Zadeva Opel je prav tako vprašljiva s stališča industrijske politike. Pomoč vedno prejemajo le največji. Najmanjši in tisti na sredini morajo poskrbeti sami zase, pa čeprav tvorijo hrbtenico gospodarstva. Ustaletev na enega investitorja je bila jasno napačna poteza. Boljše in ugodnejše ponudbe so bile zavrnjene že v začetku – in dejansko so jih zavrnili politiki.

Zadeva Opel ima več opraviti z agitacijo kot pa z gospodarsko in industrijsko politiko, ki je čista in poštena z vidika pravnega reda EU. Da na novo oblikujem to točko, pomembno je, da Komisija sedaj igra aktivno vlogo, čeprav nemška vlada tega ne odobrava. Posel Opel je prevara. To postaja vse bolj očitno. Lahko je znak najdražje volilne kampanje v zgodovini Nemčije.

Radi bi, da Opel preživi, radi bi, da je zdrav, in želimo se boriti za vsako delovno mesto, a nočemo, da so vpleteni stroški, niti nočemo rešitve na račun naših evropskih partnerjev, od katerih je Nemčija kot največja izvoznica na svetu tudi odvisna.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Gospa predsednica, komisarja, gospe in gospodje, danes so me nekoliko prevzela čustva zadovoljstva in strahu. Zadovoljstvo nad izjavami komisarjev Špidle in Kroes, ki nas vsaj malo pomirjajo, pa tudi strah, saj izjave prevzemne stranke, Magne, ne prinašajo resničnega duševnega miru. Rad bi razpravljal o številnih stvareh, ki so bile povedane v tej razpravi.

Komisarka Kroes, komisar Špidla, rotim vaju: bodita jeklena, poskrbita, da bodo ustrezno upoštevana vsa pravila. Glede zadeve državne pomoči se moram vsekakor strinjati z gospodom Verhofstadtom, ko pravi, da je treba preiskavo razširiti na vse vidike pravnega reda o konkurenci, na celotno pravno telo glede združitve in prevzemov. Mislim, da ima glede tega prav. Prav tako se strinjam z gospodom Langenom, ko zelo poudarja,

da se mora to zgoditi hitro. Kar je bilo mogoče narediti hitro za banke, mora biti narejeno hitro v zadevi te prevzemne dokumentacije, dokumentacije, ki je tako zelo pomembna za več tisoč delavcev.

Rad bi le povzel, kar je komisar Špidla povedal o presežkih v tem sektorju – kar je seveda res. Dejal je, da so bile za to, da bi se to popravilo, uporabljene številne metode. Omenil je Sklad za prilagajanje globalizaciji, kamor je bilo vloženih sedem prijav. Vendar pa bi se morali zavedati tudi, da Sklad za prilagajanje globalizaciji ne deluje prav dobro. Jutri bomo razpravljali o dokumentaciji, poročilu gospoda Bögeje, ki jasno kaže, da je bilo od 500 milijonov EUR, ki so nam bila na voljo za leto 2009, uporabljenih le 8 milijonov EUR. Takšne vire bi morali uporabiti za pomoč tem delavcem, torej v obliki usposabljanja, reorganizacije in resničnega razvoja proti novemu, zelenemu gospodarstvu, takšnemu, ki je nizkoogljično in se manj opira na fosilna goriva.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Gospa predsednica, vodja vaše stranke, gospod Westerwelle, je dejal, da je eden od namenov tega svežnja pomoči Opla ta, da predstavlja del volivne kampanje. Seveda upam, da to ni tako in upam, da bo rekonstrukcija Opla podvržena običajnim pravilom poslovanja in da se ne bomo na koncu znašli v položaju, ko vsakdo na prvo mesto postavlja svojo tovarno. Popolnoma zaupam komisarki Kroes, ki bo pregledala vsak vidik tega posla. Znana je po svoji sposobnosti, da ohrani trdno stališče, kar je vedno znova dokazala na Nizozemskem in ne bo je strah podati jasnih izjav.

Imam pa vprašanje za njo glede vloge ruske hranilnice Sberbank. Sprašujem se, kakšna vloga je to in ali bo na koncu pripeljala do premestitve nekaterih dejavnosti proizvodnje Opla v Rusko Federacijo, saj je Sberbank na drug način dejansko podaljšek vladne gospodarske politike.

Nazadnje pa bi rad gospodu Staesu poudaril, da je presenečen, da je podjetje v nevarnosti, hkrati pa strastno zagovarja protiavtomobilsko politiko. Avtomobili postajajo varnejši in čistejši, a še vedno so krivi za vse. Avtomobili so pošasti in voznike se kot davkoplačevalce izžema – pogosto zaradi politik, za katere se zavzemamo v tem Parlamentu. Gospe in gospodje, avtomobili predstavljajo svobodo. Za mnoge ljudi s skromnimi sredstvi predstavlja Opel znamko, ki si jo lahko privoščijo. Nesrečno dejstvo pa je, da si sedaj ti ljudje vse težje privoščijo avtomobil kot je Opel in posledica je propad proizvodnje avtomobilov. Zato mislim, da ne moramo izražati presenečenja nad tem razvojem dogodkov in hkrati v tem Parlamentu voditi protiavtomobilsko politiko. Moja stranka je na strani avtomobilov, česar se zaveda tudi gospod Verhofstadt.

Angelika Niebler (PPE). – (DE) Gospa predsednica, komisarja, gospe in gospodje, povedala bi rada tri stvari.

Prva je ta, da je avtomobilska industrija ključna industrija za Evropo in – to je bilo že povedano –, ko vključite vsa podjetja v proizvodni verigi in celotno dobavno industrijo, je od nje odvisnih 12 000 delovnih mest. To bi rada poudarila še enkrat, saj gospod Chatzimarkakis sedi pred mano in je ravno dejal, da so prizadevanja nemške vlade volilno bahanje. To lahko le odločno spodbijam. To je posmehljivo žaljenje delavcev, ki so zaposleni v tem sektorju po številnih evropskih državah in se morajo vsak dan bati za svoje službe.

Drugič, rešitev Opla je v skupnem interesu celotne Evrope. Mislim, da je zlasti pomembno, da se to poudari, ne glede na današnjo razpravo. Lokacije so v Združenem kraljestvu, Belgiji, na Poljskem, v Španiji, Nemčiji in drugih evropskih državah. Če bo Opel rešilo dejstvo, da obstaja investitor, in sicer Magna, da obstajajo premostitvena posojila, za katera se je borila nemška vlada, to ni le v interesu Nemčije, ampak v interesu celotne Evrope. Vsi moramo narediti korake, da bi ohranili delovna mesta v svojih domačih državah. Zadovoljna sem. Kje bi bili danes, če ne bi naredili korakov za izvedbo rešitve skrbništva nad premoženjem? Za nadaljnjo razpravo ne bi bilo danes v tem primeru nobene potrebe, saj bi ta razprava potekala in bi bila sprožena v vsakem primeru, ko bi General Motors v godljo glede insolventnosti s sabo potegnil GM Europe.

Moja tretja točka pa je, da glede državne pomoči obstajajo stroga pravila. Prepričana sem, da bo Komisija to zadevo na ustrezen način preverila in tako utemeljila vpletene interese. Ključno vprašanje bo, ali je lahko Opel Europe srednjeročno spet rentabilen. Prepričana sem, da je mogoče izvajati rešitev, ki je bila sedaj izdelana, na kateri dela tudi Magna in ki vključuje mnoge druge evropske države. Komisijo prosim tudi, naj zagotovi ustrezno pooblastilo, in rada bi zaključila s ponovno navedbo, da smo v tem primeru dosegli nekaj pozitivnega za avtomobilsko industrijo v Evropi kot celoti!

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Gospa predsednica, gospe in gospodje, hvala Komisiji za njeno izjavo. Žal nisem tako optimistična kot mnogi kolegi poslanci – in to velja tudi za izjavo Komisije. Res je, da smo danes izvedeli še nekaj slabih novic iz tovarne v Antwerpnu in dejstvo, da je visoko produktivna tovarna s posebno dobro delovno silo določena za zaprtje, mora vzbuditi mnogo vprašanj – upam, da tudi v Komisiji. Gospe in gospodje, ali ima lahko to kaj opraviti z dejstvom, da se tovarna nahaja v eni izmed manjših držav članic in v regiji, ki je kljub temu, da je gospodarsko močna, posebno mala?

Komisija si sedaj čestita za delo, ki ga je opravila v zadnjih mesecih. Žal se s tem ne strinjam. Vi, Komisija, igrate vlogo – nujno vlogo in takšno, ki jo podpiram – zelo formalno vlogo zaščitnika interesov Evropske unije v smislu njenih pogodb in pravil o konkurenci in državni pomoči. Poudarjam nujnost tega in ponavljam svojo podporo vam pri preiskavi, ki jo morate glede tega izvesti, saj bo to ključna preiskava. A vseeno, zakaj niste storili več? Zakaj niste prevzeli močne politične vloge – na primer s sodelovanjem tudi pri zamislih, ki se nanašajo na rekonstrukcijo, med pogovori, ki ste jih imeli z državami članicami? Evropski sindikati so na primer delali na rekonstrukciji, in jo še vedno podpirajo, kar vključuje tudi koncept solidarnosti, in sicer zagotavljanje, da se breme razdeli med različne tovarne.

Za sedaj bi rada vprašala – in to je moje najpomembnejše vprašanje Komisiji – kaj boste storili sedaj, po najslabših možnih novicah iz Opla v Antwerpnu: katere korake boste naredili, da bi ljudem zagotovili, da bodo imeli tudi delavci v Antwerpnu prihodnost?

Chris Davies (ALDE). – Gospa predsednica, vsi med nami, ki imamo avtomobilске tovarne v svojih državah ali regijah, želimo doživeti njihov uspeh, a zaradi tega si ne smemo zakrivati oči pred problemi in resničnostjo presežkov, ki omejujejo dobičke in investicije. Name zelo velik vtis naredi tehnična odličnost, ki jo vidim v tovarnah v svoji regiji – v Ellesmere Portu in Halewoodu – in le na tej osnovi bi morale biti uspešne, a zelo me potre odnos avtomobilске industrije kot celote v zadnjih 10 letih, ki sem ga doživel v času, ko sem v tem Parlamentu.

Če sodimo po njenih možnostih za okoljske izboljšave, so njihovi rezultati sramotni. Seveda obstajajo pozitivne zgodbe. V naših časopisih vsak dan vidimo primere inovacij, a industrija kot celota se je borila proti uvedbi katalizatorjev in je močno pretiravala s stroški njihove uvedbe. Z nami je sklenila dogovor, da bo zmanjšala svoje emisije CO₂, in nato ni držala svoje obljube. Trenutno poskuša zaobiti pravne zahteve, da mora uporabljati klimatske naprave z mnogo nižjim potencialom globalnega segrevanja kot so tisti, ki se uporabljajo sedaj, in že lobira, da bi poskusila oslabiti predloge komisije glede emisij CO₂ iz dostavnih vozil in lahkih gospodarskih vozil.

V podporo tej industriji so bile vložene velike vsote denarja. Mislim, da si mi, javnost, zaslužimo boljše. Od proizvajalcev delov slišimo, da imajo sestavljenci avtomobilov premajhne ambicije. Potrebno je, da industrija in zlasti predstavniki industrije – ACEA (Evropsko združenje proizvajalcev avtomobilov) – sedaj zavzamejo nov odnos. Potrebno je, da industrija prizna, da ima obveznosti do družbe kot celote in da je njena prihodnost nerazdružljivo povezana z okoljskimi izboljšavami.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Gospa predsednica, komisarja, gospe in gospodje, mislim, da je jasno, da niti evropska avtomobilska industrija ne more pobegniti pred resničnostjo in jo je treba nujno preoblikovati, da bi odpravili presežke. Vseeno pa se seveda poraja vprašanje o tem, ali je gospodarsko gonilo Opla verodostojno, če je obljubil, da bo ohranil svojo najdražjo tovarno – nemško – medtem ko se bo z gospodarskega vidika dobro stoječa tovarna, kot je Opel v Antwerpnu, zaprla. Vsekakor je ta scenarij uradno danes popoldan potrdil soizvršni direktor Magne, Siegfried Wolf, na frankfurtskem Motor Showu. Kakor so različni govorniki že izjavili, obstajajo resni znaki, da je Magna nemškim oblastem v zameno za državno pomoč podelila koncesije, ki niso ravno v interesih industrijskega načrta. Mislim, da mora Evropska komisija to ustaviti preden bo prepozno. Komisarka Kroes je že izrazila svojo skrb, a mislim, da je potrebno več. Zlasti Komisija ne sme več izgubljati časa z izjavami, da namerava poskrbeti, da bo tudi Nemčija v tej dokumentaciji spoštovala evropska pravila o konkurenci. Mislim, da bi neuspeh Komisije pri tem pomenil slab precedens za vse prihodnje čezmejne operacije rekonstrukcije, pri čemer bodo manjše države članice vedno znova na slabšem. Zakaj ni tudi Komisija sama vključena v pogajanja z GM in Magno in ne le Nemčija? Prav tako sem slišala, da se bo jutri Nemčija vsedla za pogajalsko mizo z drugimi evropskimi državami, da bi skupaj ugotovile kako uskladiti državno pomoč. To izgleda zelo cinično kar zadeva Flandrijo in je jasno prepozno in rada bi vprašala, ali je vključena tudi Komisija.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Gospa predsednica, najprej bi rada v imenu Evropskega parlamenta izrazila našo solidarnost in podporo vsem delavcem v vseh tovarnah Opla po Evropi, zlasti tistim v tovarni v Figueruelasu, delavcem in njihovim družinam in tistim, ki so od njih odvisni v odvisnih podjetjih. Rada bi jim povedala, da smo z njimi v tej novi dogodivščini, ki se začena z ustvarjanjem neodvisnega evropskega proizvajalca, GM Europe.

Vendar pa, da bi bila ta dogodivščina, ki izhaja iz slabe novice o propadu GM v Združenih državah, priložnost za izgradnjo solventnega, sodobnega in konkurenčnega podjetja z jasno prihodnostjo s stališča podjetja, gospodarstva in tehnologije, morajo Komisija in sami komisarji ponovno prevzeti vlogo vodij v trenutnih pogajanjih, da bi zagotovili, da bomo dosegli resnično evropsko rešitev z vsemi možnimi jamstvi.

V predhodnih pogajanjih smo kritizirali odsotnost Komisije in način kako je podlegla dvostranskim pogajanjem, ko so vse države članice s tovarnami Opel pozivale k enostranskim rešitvam. V tem pogledu bi bilo treba poudariti, da so med njimi celo nekatere regionalne vlade, kot je moja vlada v Aragonu, ki so pred letom dni utirale pot, ko so predlagale jamstvo za tovarno v Figueruelasu.

Vendar pa je bila posledica te spremembe zaradi tega, ker je Komisija predala svoje odgovornosti, trenuten položaj zmede in resnega tveganja, da bodo izidi volitev, ki nimajo nobene zveze z merili za uspešnost industrije, vodili tega, da se bo novo evropsko podjetje znašlo v slepi ulici, kjer merila konkurenčnosti niso prednostna naloga in so visoki stroški v smislu delovnih mest neizogibni. Da bi preprečili, da se to zgodi, potrebujemo evropsko rešitev, ki je sedaj gospodarsko uspešna in kjer ima srednje- in dolgoročno prednost zaposlovanje v obliki konkurenčnosti in produktivnosti značilnih tovarn, kot je tovarna v Figueruelasu.

Komisiji niti za trenutek ne bomo več dovolili, da ostane nepristranska. Ukrepati mora in zagotoviti tako zaposlovanje kot tudi prihodnost GM Europe. Parlament bo to zahteval v imenu vseh delavcev Opla Europe.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Gospa predsednica, komisarjema se zahvaljujem za njuna pojasnila.

Skozi celotno razpravo me je skrbela povezava med volitvami v Nemčiji in položajem tega podjetja, ki vpliva na mnoge tovarne v Evropi.

Osredotočila se bom na tri vidike, ki jih je omenila komisarka. Mislim, da je za ta položaj potrebna popolna in absolutna preglednost v vseh pogajanjih, ki potekajo. Strinjam se, da je treba spremljati vse vidike, tako s pravnega stališča kot tudi s stališča pomoči. Vendar pa je komisarka dejala, da je rekonstrukcija neizogibna, pa tudi izgube delovnih mest in zaprtja tovarn.

V odgovor na to, kar menim, da je tako zaradi poslovnega modela, ki je bil do sedaj predložen, in zaradi ravni pohlepa, ki ga imamo v Evropi, mislim, da moramo ob upoštevanju prihodnosti dati prednost ljudem. Mi in Komisija moramo obravnavati in uporabljati inovativne politike, da bi zaščitili ljudi in zagotovili, da bodo lahko živeli dostojanstveno in dobili standardno usposabljanje po vseh evropskih državah, da bi se prilagodili na trg dela in prihodnosti in na zahteve novih podjetij.

Drugič pa bi glede pomoči podjetjem rada povedala, da mora biti to pomoč, ki bo pomagala preostalim tovarnam, da bodo uspešne. Potrebna je določena predanost inovacijam, zlasti, kot so omenili drugi poslanci, hibridnim tehnologijam, da avtomobilizem ne bo odvisen le od fosilnih goriv.

To je zato tisto, kar od Komisije zahtevamo za prihodnost.

Philippe Lamberts (Verts/ALE). – (FR) Gospa predsednica, rad bi dal nekaj pripomb.

Prva je, da so bili do sedaj državna pomoč za avtomobilsko industrijo in ukrepi držav članic in Komisije na eni strani zaznamovani z obrambnim pristopom in na drugi s kratkoročnim pristopom. Verjamem, na primer, da so ogromne premije za razrez, ki smo jim bili priča, dejansko napovedale in umetno spodbudile povpraševanje, in verjamem, da bomo sedaj, ko se te premije iztekajo oziroma se bodo iztekle, videli kako lažen vtis v resnici ustvarjajo. Povpraševanje zaostaja za ponudbo.

Zato bi radi Komisijo spodbudili, naj bo pri svojem delu mnogo bolj ambiciozna. Zlasti glede državne pomoči verjamem, da morata biti naši prednostni nalogi dve področji ukrepanja.

Prvo je, da so za izvajanje trajnostnih rešitev za mobilnost v Evropi potrebni talenti in veščine delavcev iz avtomobilске industrije – od inženirjev do fizičnih delavcev. Tako je prvo področje ukrepanja očitno pomoč pri ohranjanju in razvoju teh veščin v avtomobilski industriji ali sorodnih industrijah.

Nadalje verjamem, da bi bilo treba glede državne pomoče določiti mnogo pomembnejše pogoje kot veljajo sedaj. Z drugimi besedami ni dovolj reči „nadaljevali bomo tako kot smo prej“. Mislim, da bi morala državna pomoč postati predmet pospeševanja sprememb v industriji. V tem oziru se popolnoma strinjam s tem, kar je povedal gospod Davies.

Zaključil pa bi z odgovorom na izjavo gospoda Eppinka, ki očitno trdi, da smo proti svobodi. Na trgu se dejansko dogaja to, da vse manj in manj naših sodržavljanov sodi v skupino, ki enači avtomobil s svobodo. Če želimo ugotoviti, da je sistem dosegel svoje meje, je dovolj, da se zapeljemo po belgijskih ali nizozemskih cestah.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Gospa predsednica, komisarja, gospe in gospodje, ob predlogu za razpravo na plenarnem zasedanju o prihodnosti Opla Europe nismo bili seznanjeni s četrtkovim nakupom podjetja s strani Magne in njenega ruskega partnerja Sberbanka.

Po mesecih negotovosti se za Opel Europe začena nova faza, ki je za nekatere razlog za upanje, za druge pa razlog za skrb. Želimo, da so pogoji končne pogodbe, ki bo podpisana v naslednjih nekaj mesecih, pozitivni za prihodnost podjetja in upam, da nemška vlada upravičeno misli, da je to najzanesljivejša ponudba za preživetje podjetja.

Vendar pa moram kot članica Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve in kot prebivalka Aragona, kjer se nahaja tovarna v Figueruelasu, ki je trenutno ena najbolj produktivnih tovarn, izraziti skrb glede usode delavcev. Govori se, da namerava Magna pri svojem načrtu rekonstrukcije odpustiti 10 560 delavcev – trenutno 1 700 v tovarni v Aragonu –, k temu pa bo treba dodati še mnogo posrednih odpustov.

Zavedamo se, da je za rešitev podjetja potrebno veliko prestrukturiranje in da bo to prizadelo naše delavce, a upamo, da bo narejen načrt z uporabo gospodarskih meril in meril produktivnosti, pri čemer je potrebno poskušati doseči najboljšo rešitev za vse.

Verjamemo, da bodo vlade prizadetih držav v prihodnjih mesecih udeležene skupaj z Evropo. To pomeni, da lahko skupaj z uporabo gospodarskih meril podpremo uspešnost Opla v vseh njegovih evropskih tovarnah z najnižjimi možnimi stroški za delavce.

Predsednica. – Gospod Luhan, imeli ste vprašanje za gospo Lope Fontagné. Zato ste pokazali modro karto, mar ne?

Petru Constantin Luhan (PPE). – (DE) Gospa predsednica, mislim, da je zelo pomembno, da razpravljamo o tem vprašanju. Vendar pa se do sedaj še nismo lotili obravnave te zadeve v okviru evropskega in regionalnega razvoja.

(Predsednica je prekinila govornika)

Predsednica. – To ni vprašanje za gospo Lope Fontagné. Če želite govoriti po postopku „catch-the-eye“, boste dobili priložnost za to na koncu razprave.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, nedavni dogodki glede Opla me navajajo k misli o nečem več kot le o prevzemu zgodovinskega evropskega proizvajalca avtomobilov. Želel bi vedeti, kakšno industrijsko politiko hočemo za Evropo? Bolj bi bil naklonjen prevzemu Opla s strani evropske skupine. To bi kazalo na sodelovanje in solidarnost med industrijami v tem sektorju, pa tudi na močan občutek pripadnosti Evropski uniji.

Na konferenci 'Etats Généraux de l'Automobile', ki je potekala januarja 2009, je evropski komisar za industrijo, gospod Verheugen, dejal, da je avtomobilski sektor ključnega pomena za gospodarstvo, družbo, zaposlovanje in raziskave. Skrbijo me morebitne posledice v smislu zaposlovanja, ki bi jih lahko imel ta posel, in upam, da število delovnih mest ne bo zmanjšano. Še bolj me skrbi državna pomoč, ki ne sme izkrivljati konkurence na trgu vozil. Komisija bo morala poskrbeti, da pomoč ne bo povezana z zaprtjem industrijskih lokacij.

Sramotno je, da niti nemška vlada niti direktorji Opla niso sprejeli Fiatove ponudbe. Dandanes je Fiat tehnično najnaprednejši proizvajalec avtomobilov – le pogledajte, kaj je pri svojih avtomobilih storil za zmanjšanje emisij CO₂.

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Gospa predsednica, komisarka Kroes, pri tej zadevi na vas dejansko gledamo kot na arbitra. Če sem prav razumel, bo Antwerpen kmalu izgubil svojo tovarno Opel. Morda bo še vedno obstajala tovarna, ki jo bodo dajali v najem eni ali drugi znamki kot podizvajalki, a to je seveda zelo negotova prihodnost.

Kot prebivalec Antwerpna izredno težko sprejemem, da smo bili več mesecev prepričani, da izbira ne bo temeljila le na gospodarskih argumentih, ampak tudi na sposobnosti Nemčije, nemške vlade, da predloži zelo veliko vsoto davkoplačevalskega denarja. Zato na vas gledamo kot na arbitra, da bi ugotovili, ali je to res, in da bi ugotovili, ali so bili v tem primeru dejansko uporabljeni le gospodarski in komercialni argumenti ali je šlo za preživetje gospodarsko ali politično najmočnejših.

Ko boste končali preiskavo, vas bomo prosili, da svoje ugotovitve pokažete v tem Parlamentu. Navsezadnje, potrebno bi bilo slišati še mnogo ali vsaj kar koli jasne od udeleženi podjetij. Zato računamo na vas, da

nas boste razsvetlili v zvezi z argumenti, ki so jih uporabljali vpleteni. Rad bi, da mi poveste, zakaj je bil Antwerpen – moje mesto – najbolj prizadet, saj bodo mnogi domačini to videli kot simbol zaupanja, ki ga lahko imajo v Evropsko komisijo in v samo Evropsko unijo.

Marianne Thyssen (PPE). – (NL) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, kot mnoge v tem Parlamentu tudi mene skrbi usoda Opla in ljudi, ki tam delajo ali si služijo kruh na tem področju. Načeloma je bila sedaj sprejeta odločitev o prevzemu Opla, a zadnje dni in ure so bile podane izjave, ki so na več mestih povzročile ogromno zmede. To izčrpava delavce in tudi ljudi v sektorju oskrbe in brez odlašanja je potrebna jasnost – jasnost, a predvsem resen, iskren pristop.

V tej dokumentaciji me v evropskem okviru skrbi oznanilo Magne, da bo zaprta le tovarna v Antwerpnu, medtem ko so bile objavljene študije, ki kažejo, da ima ta tovarna adute v smislu poslovne ekonomije. Zato se ne morem otresti vtisa, da multinacionalke izigravajo države članice drugo proti drugi ali pa nasprotno: da države članice uporabljajo državno pomoč, da bi vplivale na izbiro tovarn, ki bodo zaprte ali rešene tako, da izkrivljajo konkurenco. Če je tako, se bomo poleg gospodarske krize in njenih stresnih socialnih posledic znašli pri reševanju krize institucij – verodostojnosti institucij –, ki ljudem ne bo pustila nobene oporne točke.

Zaradi tega nujno zahtevam nekaj, kar sem v pisnem vprašanju zahtevala že prej, v februarju, in sicer, da Komisija resnično izkoristi vsa sredstva, ki jih ima na razpolago: sredstva, ki bodo zagotovila, da žrtve Oplovihih procesov ne bodo prepuščene usodi, in sredstva, ki bodo resnično sprožila uradno preiskavo glede uporabe državne pomoči. To je v interesu cilja, pregledne obravnave vsake posamezne tovarne in ljudi, ki so od nje odvisni. Navsezadnje morajo imeti ljudje možnost, da se zaneajo na Evropsko unijo, da le-ta svoje osnovne naloge izvaja tudi v težkih okoliščinah, kakršne doživljamo sedaj, da bo zadeve jemala resno in da v Evropi ni prostora za dvojne standarde. Komisarja, to je resnično preskus verodostojnosti institucij in računamo na vas.

Arlene McCarthy (S&D). – Gospa predsednica, verjamem, da imamo enak cilj – zagotoviti dolgoročno uspešnost in konkurenčnost avtomobilske industrije EU in ohraniti delovna mesta v tem sektorju.

Julija sem pisala komisarju Vergeugenu in v spodbudo mi je bilo, ko sem prejela njegovo zavezo, da bo zagotovil poštene pogoje pri vsakem načrtu rekonstrukcije za evropsko vejo GM. V moji regiji je tovarna Vauxhall v Ellesmere Portu osnove lokalnega gospodarstva, ki ustvarja približno 2 200 neposrednih delovnih mest. Industrijska lokacija je bila deležna radikalne rekonstrukcije in se smatra za gibko, učinkovito in konkurenčno operacijo, kar zagotovo velja za lokacijo Luton na jugovzhodu Anglije.

Nihče si ne želi izgub delovnih mest, a vsaka odločitev mora temeljiti na uspešnosti in učinkovitosti načrtov. Temeljiti mora na poštenosti, ne na priljubljenosti, ne zato, ker je ena država članica zastavila več finančnih sredstev kot katera koli druga. Vesela sem, da komisarka Kroes priznava, da ni prostora za politične popravke, politične vezi ali pogoje pri dodeljevanju državne pomoči.

Komisijo pozivam, naj bo pozorna in naj zagotovi, da vsaka finančna podpora temelji na pravilih za državno pomoč in na sposobnosti, da so evropske operacije poslovno uspešne in v gospodarskem smislu pripravljene na prihodnost. Ohranjanje močne evropske avtomobilske industrije pomeni vseevropski pristop k ohranjanju bistvene in učinkovite infrastrukture v vseh državah članicah in v vseh regijah.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Porajalo se je vprašanje glede tega, ali je zagotavljanje 4,5 milijonov EUR s strani nemške vlade za prestrukturiranje Opla, za katerega so se hvalili, da je bilo uspešno, politično ali gospodarsko dejanje. Najboljši odgovor na to vprašanje so ponudili predstavniki nemške vlade z izborom Magne kot tiste, ki bo prevzela Opel. En predstavnik ni sodeloval pri odločilnem glasovanju in drugi, gospod Wennemer, je glasoval proti, ker je menil, da gre za politično odločitev.

Evropska komisija bi morala oceniti naravo državne pomoči, dodeljene Oplu, in Parlament obvestiti, ali ni to morda primer zaščite lokalnega trga na račun tovarn in delovnih mest v drugih državah članicah Evropske unije. Zlasti me je prizadela ostrost ocen Evropske komisije, ker delavci v ladjedelnicah v Szczecinu in Gdynii niso dobili nikakršne priložnosti, da bi še naprej gradili ladje. Ali bo ocena gospe Kroes v tem primeru državne pomoči tako stroga in tako zanesljiva kot je bila v primeru poljskih ladjedelnic? Državljeni Evrope sumijo, da se na tem področju uporabljajo dvojna merila.

Nazadnje pa bi rad poudaril, da je globalna finančna kriza sedaj stara eno leto. V teh težkih časih bi morala biti Evropska komisija pripravljena pomagati, oceniti, svetovati in predlagati rešitve, ki ji ne bodo zaznamovali

sumi, da so njihovo gonilo politični ali protekcionistični interesi posameznih držav članic. Žal imam vtis, da je Komisija v tem primeru zavzela pasiven odnos.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Gospa predsednica, zaključimo lahko le, da je kriza, v kateri smo se znašli, brez primere. Zato je za nas nujna kohezivna in aktivna politika – ne le, da bi rešili delovna mesta, ki jih je mogoče rešiti, ampak tudi, da bi pomagali tistim, ki so postali brezposelni, da se vrnejo nazaj na trg dela. Usposabljanje bo zelo pomembno.

Avtomobilska industrija je motor evropskega gospodarstva in pomembno je, da se odločitve sprejmo na podlagi dolgoročnih ciljev za razvoj trajnostne evropske avtomobilske industrije. Glede razporejanja izgub delovnih mest in obveščanja so bile predložene različne zamisli. Če gre za to, da bo vsako peto delovno mesto v skupini Opel izginilo, potem bo velik pritisk tako na ljudi kot tudi na prizadete družbe, ne glede na zadevno državo. Zato upam, da je bilo proces izveden pravilno in da multinacionalnim podjetjem v razpisnem postopku ni bilo treba izigravati držav med sabo in tako izigravati med sabo tudi delavcev. Evropska prizadevanja za boj proti krizi je treba uskladiti in uravnotežiti.

Prav tako je pomembno, da so vključeni sindikati in da lahko le-ti sodelujejo v postopku na aktiven in konstruktiven način. Nadalje je pomembno, da Komisija in Parlament pozorno spremljata razvoj dogodkov. Raziskave in razvoj bodo ključnega pomena za prihodnost avtomobilske industrije in to ne velja le za Opel, ampak tudi za vse proizvajalce vozil po Evropi.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (DE) Gospa predsednica, zelo cenim, da tu v Evropskem parlamentu razpravljamo o tako pomembni temi kot je ta. Osebnost sem več kot tri leta delal v dobavnem sektorju avtomobilske industrije. V moji domači državi dajemo glavno prednost tujim investicijam v avtomobilski sektor. Zato mislim, da mora avtomobilska industrija igrati pomembno vlogo v povezavi z regionalnim razvojem.

Tako kot podpiramo inovacije, bi morali ustvariti tudi pobude za dobavitelje v avtomobilski industriji in za proizvajalce avtomobilov povsod po Evropi, da bi se prestrukturirali in razširili, saj je eden najpomembnejših ciljev Evropske komisije in Evropskega parlamenta zagotavljanje visoke stopnje gospodarske kohezije. Komisija bi morala storiti več, vključno v zvezi z dodeljevanjem finančne podpore avtomobilski industriji. Za sedaj bi morali to smatrati kot ukrep, usmerjen v boj proti finančni in gospodarski krizi, čeprav bi jo bilo treba gledati tudi kot enega od gradnikov inovacij v avtomobilski industriji.

V tem okviru je Opel le en primer, kako je ta sektor trenutno na psu, a seveda je v enakem položaju mnogo proizvajalcev avtomobilov. Zato hočemo, da Komisija ta sektor in to področje obravnava prednostno.

Matthias Groote (S&D). – (DE) Gospa predsednica, komisarja, gospe in gospodje, to seveda ni prvič, da razpravljamo o Oplu in avtomobilski industriji. Vesel sem, da je reševanje uspelo. Predloženi so bili tudi drugi predlogi, kot je strukturirana insolventnost. V dobavni industriji – in ravno sem prišel iz Bavarske, kjer sem obiskal dobavno podjetje – so ljudje nujno odvisni od naročil. Stvari so pobegnile iz nadzora. Če bi bil tudi Opel speljan v insolventnost, bi bile stvari zelo, zelo slabe in posledice bi bile uničujoče.

Ravno smo slišali sklepe Komisije. Potekal je vrh avtomobilske industrije, na katerem je sodelovala Komisija, a dejansko po vrhu nismo slišali ničesar. Morda smo danes slišali kaj ni mogoče. To se mora v prihodnosti spremeniti – od Komisije moramo slišati kaj je mogoče, da bi preprečili nacionalistične razprave. Komisija mora učinkoviteje posredovati, da bomo sledili skupni evropski industrijski politiki. To je tudi nekaj, kar upam, da bo dosegla naslednja Komisija.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospa predsednica, najprej mislim, da moram povedati, da govorim z dvojno pristranskega stališča. Moja žena dela v upravi avtomobilskega podjetja v Nemčiji, v Avstriji pa kaže, da so ljudje zadovoljni, da je bil Opel rešen na ta način. Vendar pa, ko pobliže pogledamo dogodka, močno dvomim glede tega, ali ne delamo ravno tistega, kar smo v Avstriji doživeli v povezavi z očitno rešitvijo nacionalizirane industrije in kar se je v Nemčiji pred ključnimi volitvami že zgodilo v zvezi s podjetjem Holzmann. Ne vem, ali so v Parlamentu poslanci iz Nemčije, ki bi bili pripravljeni staviti z mano glede tega, ali bi domnevni nemški davkoplačevalci tako podpirali Opel, če ne bi v roku desetih dni potekale tako pomembne volitve.

Od Komisije bi želel, da premisli *sine ira et studio*, da resnično premisli, ali je to razumno. Če bomo neprestano govorili o konkurenci, potem je to tisto, kar bi morali imeti, in posledica tega ne bi smel biti uničujoč vrtnec, ki s sabo potegne tiste, ki so hišo v finančnem smislu dejansko bolje vodili kot Opel!

Theodor Stolojan (PPE). – (RO) Gospa predsednica, dejansko govorimo o znakih oživitve v Evropi, a žal so razmere v avtomobilski industriji še vedno zaskrbljujoče. Zato mislim, da moramo evropskim državam poslati jasen znak in jih s tem spodbujati, da nadaljujejo s svojimi programi za zamenjavo starih avtomobilov, ki porabijo veliko goriva, z novimi avtomobili, hkrati pa ohraniti programe spodbude iz proračunov zadevnih držav. Očitno moramo biti prav tako sposobni tem programom pripisati določene pogoje prestrukturiranja z namenom varčevanja z energijo.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Gospa predsednica, začasna rešitev v dokumentaciji Opla vsebuje dobre novice za nekatere, a predvsem veliko slabih novic za več tisoč ljudi, ki bodo izgubili delovna mesta, in iz današnje objave sklepam, da bo do teh prišlo tudi v Antwerpnu. Da ne omenim dobavne verige, kjer bodo tudi izgubljena številna delovna mesta. Vse to so družbene tragedije in verjamem, da so v zvezi s tem pomembne tri stvari.

Najprej mora Komisija sedaj uporabiti vse svoje pristojnosti, da bi zagotovila, da bodo negativne posledice oznanjenega prestrukturiranja dobile pošteno in objektivno smer. To je bistveno za ohranitev verodostojnosti Evrope in za preprečevanje, da bi ljudje dobili občutek, da niso vsi delavci enaki.

Drugič, od sedaj naprej mora Komisija vložiti vso svojo energijo v pomoč pri nudenju nove prihodnosti tam, kjer se izgubljajo delovna mesta.

Tretjič – in mislim, da je to najpomembneje, kar se je treba naučiti – potrebujemo proaktivnejšo Komisijo, potrebujemo evropsko industrijsko politiko, perspektivo za izzive, priložnosti in način za pristopanje k problemom z evropskega stališča – in to za transnacionalne industrijske sektorje kot je avtomobilska industrija.

Krisztina Morvai (NI). – Gospa predsednica, opravičujem se za svojo nevednost. Sem odvetnica za človekove pravice z zelo malo strokovnega znanja s področja gospodarskih vprašanj, zato imam dve popolnoma osnovni vprašanji.

Prvo je: ali ni nekaj v osnovi narobe z gospodarskim sistemom, v katerem je dobiček privatiziran, stroški in škoda so nacionalizirani in jih plačujejo davkoplačevalci, med njimi večina revni ljudje – ali mnogi med njimi so revni ljudje –, ki morajo plačevati za slabe odločitve maloštevilne in bogate družbene elite? Ali ni nekaj v osnovi narobe s tem sistemom in ali ne bi bilo pametno pogledati vzrokov za probleme, o katerih govorimo danes?

Drugo vprašanje pa je – govorimo o diskriminacijah pri zagotavljanju javnih sredstev v geografskem smislu ali med narodi in državami – kaj pa sektorji? Ali je pošteno, da te velike družbe dobivajo javna sredstva iz davkoplačevalskega denarja medtem ko jih mala in družinska podjetja ne? Ali ne gre tu za temeljno kršitev načela enakih možnosti med gospodarskimi akterji v Evropski uniji?

Richard Howitt (S&D). – Gospa predsednica, kot poslanec EP, ki predstavlja Luton na vzhodu Anglije, bi se rad pridružil svoji britanski kolegici Arlene McCarthy in izrazil svojo resnično željo gospodu Špidli in Komisiji, da vzamejo pod drobnogled ta posel GM/Opel in poskrbijo, da bo posel, ki se nanaša na evropsko odprodajo, dober posel za Evropo kot celoto.

Prav tako bi se mu rad pritožil naj pregleda zlasti vprašanja glede proizvodnje dostavnih vozil, ki je proizvodnja, ki poteka v Lutonu. Najprej zato, ker je partner Magne rusko podjetje, ki izdeluje tovarnjake, in ker obstaja strah, da bo imelo to podjetje korist na račun obstoječe proizvodnje. Drugič, ker pričakujemo, da mora biti do leta 2012 na tem trgu dostavnih vozil nov model, in razen če bo Magna zagotovila, da bo ta model prišel, to res povzroča skrb glede prihodnosti tovarne. In nazadnje, obstajajo skrbi, da posel ne bo združljiv s skupno proizvodnjo med General Motors in Renaultom, ki pomeni polovico proizvodnje v Lutonu. Prosim ga, da stori vse, kar je mogoče, da zaščiti to proizvodnjo in hkrati delovna mesta, povezana z njo.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospe in gospodje, razprava je jasno pokazala, da je avtomobilska industrija eno najpomembnejših področij gospodarstva v Evropski uniji. Po mojem mnenju je jasno pokazala, da je za avtomobilsko industrijo – tako kot za Opel – mogoča le evropska rešitev in da v okviru posameznih držav ni mogoče najti dolgoročne rešitve, ki bo prestala test časa v gospodarskem in družbenem smislu. Prav tako je bil po mojem mnenju jasen poudarek na pomembnosti tega, da Komisija zagotovi, da se popolnoma skladno in na popolnoma nepristranski način uporabljajo vsa pravila. Mnogo se je razpravljalo o pravilih gospodarske konkurence, a rad bi poudaril, da je Evropa prav tako opremljena s številnimi zelo pomembnimi direktivami, ki so osredotočene na družbena vprašanja in na predpise o prestrukturiranju, pa tudi na obveščanje

zaposlenih in na celo vrsto vprašanj, ki jih moramo načeloma upoštevati, saj je vsaka gospodarska dejavnost v osnovi odnos med ljudmi in v celoti moramo upoštevati družbene posledice vseh odločitev. Rad bi poudaril, da primer Opel sam po sebi jasno kaže na vse pomembne sestavine za avtomobilsko industrijo in po mojem mnenju lahko iz načina kako različne evropske ravni sodelujejo pri reševanju tega problema povemo tudi kakšno prihodnost bo imela evropska avtomobilska industrija.

Gospe in gospodje, v razpravi je bilo precej posredno namignjeno, da Komisija ni bila dovolj aktivna. Povedati moram, da so bili med krizo in predvsem, ko je ta prvič izbruhnila, dokaj jasni dokazi za protekcionistične težnje in gospodarski nacionalizem. Čez nekaj mesecev to ni bila več nujna tema. Po mojem mnenju bi morali v zvezi s tem vprašanjem priznati velika prizadevanja s strani Komisije, ki so prinesla jasne rezultate. Kar zadeva samo vprašanje, je moj kolega, gospod Verheugen, za obravnavo vprašanja organiziral dva sestanka, na katerih je združil posamezne države članice, rezultat tega pa je bil, da so države članice dobile skupne informacije, kar v prejšnjih izvedbah prestrukturiranja ni bilo vedno tako. Po mojem mnenju je ta razprava tudi jasno pokazala, da prestaja evropska avtomobilska industrija dolgoročni proces prestrukturiranja in da je treba to dejstvo upoštevati. Prihodnji uspeh je osrednja tema in vesel sem, da lahko ponovno poudarim, da gre podpora za inovacije v avtomobilski industriji preko Evropske investicijske banke, da bi se zagotovilo, da krizni položaj ne oslabi sposobnosti industrije za inovacije.

Gospe in gospodje, čeprav je odločitev, ki je bila sprejeta, zelo pomembna za vprašanje, o katerem razpravljamo, smo kljub temu sredi procesa in ne smemo dvomiti, da je Komisija uporabila vse svoje moči in vire, da bi zagotovila pravilno izvajanje procesa in posebno pozornost posvetila socialni dimenziji.

Neelie Kroes, članica Komisije. – Gospa predsednica, iz mnogih razlogov sem hvaležna za skoraj vse pripombe, ki so bile podane. To je odlična priložnost, da izvemo, kje je omejena vloga Komisije in kje je izpodbijana, in kakšni so jasni nameni politike Komisije. Prav tako bi se rada dotaknila časovnega razporeda. Gospod Langen je v svojem pristopu glede tega precej jassen, pa tudi glede vloge Komisije.

Vsi se zavedamo, da živimo na celini – in ne le na celini –, ki je ne poseljujejo le angeli. Skušnjava za izkoriščanje državne pomoči obstaja v različnih razmerah in tega se vsi zavedamo. Ravno zaradi tega sodbe o državni pomoči ležijo v rokah Komisije – odločitev, ki jo podpirajo vse države članice. Mimogrede, še vedno sem prevzeta ob zamisli, da so se ustanovitelji Evrope v 1950-ih letih že zavedali nevarnosti napačnega načina uporabe državne pomoči. Dokaj jasni so bili in ta izjava je še vedno zapisana v Rimski pogodbi.

Ob upoštevanju tega, je vloga Komisije potrditi, da državnemu financiranju niso dodani nikakršni protekcionistični pogoji in ravno v tem je naš izziv. Nekateri med vami sprašujete zakaj ne moremo stvari pospešiti, a delamo po svoji najboljši moči. Mimogrede, nacionalnost ni bila nikoli vprašanje pri sodelovanju z bankami. V nemškem bančnem svetu imamo primere, kjer je bila izvedba v primeru Sachsen LB precej hitra, a to je odvisno – kar velja tudi za ta primer – od dveh akterjev. Potrebujemo dejstva in številke. Potreba po pospešitvi je samoumevna: tega ni potrebno niti omenjati, saj se tega zavedamo. Delali bomo tako hitro, kot nam bo omogočalo zagotavljanje informacij. Glede na povedano pa prav tako dobivamo jassen znak, da moramo biti zelo previdni in natančni in da moramo izvesti preiskavo in najti dokaze ter se z njimi vrniti v Parlament. Vedno sem se pripravljena – in upam tudi sposobna – vrniti in pojasniti naše rezultate, a to, kar najdemo, moramo potrditi. Biti moramo prepričani in v položaju, da to naredimo.

Če gospod Verhofstadt želi, da gremo še dlje – ne le, da upoštevamo državno pomoč, pač pa tudi pravila o združevanju –, potem bomo Magno/Sberbank, če ju je po Uredbi ES o združitvah o obvezno prijaviti Komisiji, previdno ocenili. Zavedam se, da to želi tudi spoštovani gospod poslanec.

Zelo moramo biti previdni glede zamenjave nezdrave a izredno konkurenčne industrije s kartelom, ki temelji na skupnem trgu in določanju cen, saj se lahko tisto, kar poskušamo rešiti, na koncu znajde še v slabšem položaju. Upoštevamo točke glede hitrosti in izredne previdnosti in natančnosti in glede zelo podrobne obravnave. Zelo pomembno je, da zagotovimo, da bo državna pomoč pripeljala do ustreznega prestrukturiranja. To je bistveno in nekaj, s čimer se Komisija povsem ukvarja. Velikost države članice na to ne vpliva, prav tako pa tudi ne nacionalnost ali velikost dokumentacije podjetja. Smo objektivni.

Zagotavljam vam, da se veselim, da bom našla predlog, za katerega bomo lahko rekli, da smo opravili svoje delo, da smo ga naredili na ustrezen način in da vam lahko zagotovimo, da je uspešen in da za prihodnost obstajajo stabilna delovna mesta. To je ena glavnih stvari, ki smo jo dolžni ljudem, ki trenutno živijo v negotovosti.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

21. – Gozdni požari v poletju 2009 (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka Komisije so gozdni požari v poletju 2009.

Stavros Dimas, član Komisije. – (EL) Gospa predsednica, najprej bi rad izrazil svojo podporo tistim, ki so jih prizadeli nedavni gozdni požari.

To poletje je Komisija pomembno prispevala h gašenju mnogih težkih gozdnih požarov, ki so izbruhnili v različnih državah članicah. Pilotni program taktične rezerve EU za gozdne požare je igral pomembno vlogo in zagotovil pomoč državam članicam, ki so jih prizadeli gozdni požari.

Rad bi se zahvalil Evropskemu parlamentu, ker je odobril financiranje tega pilotnega programa. Prav tako moram povedati, da je ta pilotni program majhen del, delno izvajanje predlogov in zamisli iz poročila gospoda Michela Barnierja, ki mu prav tako izražam svojo zahvalo.

Ta pilotni program je znatno okrepil Mehanizem Skupnosti na področju civilne zaščite in z dodatkom tudi sposobnost pomagati državam, ki jih prizadenejo naravne katastrofe.

Mehanizem Evropske skupnosti na področju civilne zaščite so uporabile Francija, Italija, Španija in druge države članice Evropske unije, da bi zagotovile sredstva za boj proti požarom z letali v Grčiji, Italiji, na Portugalskem in v drugih državah. Dejansko sta bili pod pilotnim programom za ustvarjanje neodvisne gasilske brigade Skupnost prvič pri prizadevanjih gašenja udeleženi dve letali Skupnosti za gašenje požarov skupaj z grškimi, portugalskimi in francoskimi letalskimi viri.

Ob teh nedavnih požarih so politiki, znanstveniki, novinarji in običajni državljani ponovno povzdignili svoje glasove, pri čemer so pozivali k ustvarjanju posebne gasilske enote na evropski ravni, ki bo lahko neposredno in učinkovito posredovala, ko ne bodo zadostovala nacionalna gasilska sredstva.

V tej smeri so bili za ustvarjanje neodvisne enote za posredovanje za boj proti gozdnim požarom izvedeni veliki napor in pri tem je bila, kot sem povedal, odločilni dejavnik podpora Evropskega parlamenta. Omogočila nam je, da smo zagotovili sredstva za naročilo letala za gašenje požarov in to poletje smo prvič v obdobju od 1. junija do 30. septembra ustanovili in imenovali letečo gasilsko enoto pod nadzorstvom Evropske komisije, taktično rezervo EU za gozdne požare, katere letala so bila udeležena pri gasilskih operacijah v različnih državah. Da smo natančni, mobilizirana je bila v šestih od devetih primerov, ko je bil na pomoč pozvan Mehanizem Skupnosti na področju civilne zaščite.

Dejansko so se nacionalnim letalskim sredstvom, ki jih imajo Grki, Portugalci ali Italijani, in tistim, ki prihajajo iz drugih držav, pridružila letala za gašenje požarov, ki so popolnoma v lasti Skupnosti in letijo pod zastavo Evropske unije, ne pod zastavo države članice.

Cilj tega pilotnega programa je bil zapolniti vrzeli med letalsko zmogljivostjo držav članic in ne nadomestiti razpoložljiva nacionalna sredstva. Rezervna letala, ki so bila naročena, so bila letos, kakor sem dejal, uporabljena na Portugalskem, na jugu Francije in na Korziki, v Italiji in v Grčiji na območju Atike, kjer smo imeli velike požare. Njihova baza je na otoku Korzika, ki je za namene intervencije enako oddaljen od vsake strani Sredozemlja.

Smatram, da je sedaj nujno potrebno ustvariti neodvisne zmogljivosti za reševanje naravnih nesreč na ravni Skupnosti. Upamo, da bo pilotni program predstavljal jedro prihodnje evropske enote za hiter odziv v boju proti gozdnim požarom in drugim naravnim nesrečam ali nesrečam, ki jih povzroči človek.

Seveda obstajajo tu nekatera stališča, ki se v zvezi z vprašanjem gozdnih požarov razlikujejo, nekateri ljudje pa pri upravljanju gozdnih virov in v sektorju zaščite citirajo načelo subsidiarnosti. Vendar pa obstajajo v sektorju civilne zaščite tudi pridržki glede predaje večje moči Komisiji. Prav tako obstajajo argumenti, da bi dal obstoj evropske gasilske enote lažen občutek varnosti mnogim nacionalnim oblastem, ki pa bi lahko zanemarile nujne investicije, potrebne pri človeških virih, pri gasilskih virih in še pomembneje pri preprečevanju požarov in drugih naravnih nesreč.

Poleg teh reakcij obstajajo tudi številni praktični problemi, problemi koordinacije, zlasti glede vprašanja gozdnih požarov. Na primer, kakšna merila in kakšne prednostne naloge bodo uporabljeni za določanje, kako je potrebno uporabljati evropske gasilske enote, kjer požari hkrati izbruhnejo v več državah, na primer hkrati na Portugalskem in v Grčiji.

V vsakem primeru bodo vsa ta vprašanja analizirana v poročilu, ki ga bo Evropska komisija predložila v razpravo Svetu ministrov in Evropskemu parlamentu glede dejavnosti pilotnega programa to poletje.

Prepričati bo treba tako Svet, Evropski parlament kot tudi Komisijo in vsi bodo morali sodelovati pri oblikovanju tega mehanizma. Medtem pa države članice seveda ne smejo nikakor zanemarjati svojih obveznosti na področjih informiranja, izobraževanja in preprečevanja.

Še nekaj besed bom povedal o Mehanizmu Evropske skupnosti na področju civilne zaščite, ki je bil ustanovljen leta 2001 in je v začetnih letih izvedel le nekaj intervencij. Od leta 2005 se je število intervencij znotraj in izven Evropske unije, s približno 50 % znotraj Evropske unije in 50 % zunaj nje, povečalo za petkrat in resno smo izboljšali koordinacijo in pomoč, ki jo zagotavljamo preko Mehanizma Evropske skupnosti na področju civilne zaščite.

Vsakdo ve, kako pomembna je bila intervencija tako pri cunamiju kot tudi med orkanom Katrina. Dejansko smo bili prvi, ki smo v obeh primerih na območje nesreče poslali strokovnjake. Vendar pa moramo, kakor sem povedal prej, storiti ogromno in vsakdo, ki bere poročilo gospoda Barnierja, bo videl kako lahko napredujemo na področju civilne zaščite v korist evropskih državljanov in seveda za zaščito okolja.

Theodoros Skylakakis, v imenu skupine PPE. – (EL) Gospa predsednica, v južni Evropi je vsako leto uničenih 400 000 hektarov gozdov. To je sistemska katastrofa ogromnih razsežnosti in se bo v naslednjih nekaj desetletjih še poslabšala. Vsaj 30 ali 40 let bomo, ne glede na to kaj storimo z vidika zmanjšanja toplogrednih plinov, živeli z vse slabšim podnebjem, kar bo predvsem v južni Evropi, kjer so gozdovi ranljivi, negativno doživeti. V prihodnosti se bomo morali soočiti z večjimi požari in resnejšimi nevarnostmi.

V običajnih okoliščinah je gašenje odgovornost in obveznost držav članic in države članice v južni Evropi se uspešno spopadajo z več deset tisoč požari na leto. Vendar pa vsako leto v izrednih okoliščinah pride do izredno uničujočih požarov, za katere sta potrebna zunanja pomoč in solidarnost.

Odločitev, ki jo je predlagala Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) temelji na teh ugotovitvah in med drugim kaže na nujno potrebo po učinkoviti evropski enoti za hiter odziv, kakor je omenil komisar Dimas in je predlagano v poročilu gospoda Barnierja.

Kaže na potrebo po prožni in takojšnji mobilizaciji sredstev Evropskega solidarnostnega sklada, potrebo po prednostni obravnavi požarov v južni Evropi po akcijskem načrtu EU, ki se trenutno obdeluje za prilagajanje na podnebne spremembe, in potrebo, da se čim prej predloži predlog Komisije o evropski politiki za reševanje naravnih nesreč.

Za mnogo državo in predvsem za prizadete državljane je pomembno, da to odločitev odobri Evropski parlament. Pomembno je, da ta Parlament pokaže, da se zaveda tega vprašanja, ki je ključno za južno Evropo.

Anni Podimata, v imenu skupine S&D. – (EL) Gospa predsednica, komisar, letos se je spet ponovila zgodovina gozdnih požarov, ki so bili še hujši, in vsako jesen se po počitnicah vračamo k razpravam o obnavljanju prizadetih območij in o pomoči za žrtve.

Letos v Grčiji ponovno tožimo zaradi več sto tisoč pogorelih hektarjev in zaradi neizračunljive ekološke in gospodarske katastrofe, medtem ko so v Španiji, na Portugalskem, v Italiji in Franciji utrpeli podobne katastrofe.

Komisar, nekaj je jasno in to ste namignili: kaže, da se nismo sposobni učiti iz napak nedavne preteklosti. Vsaj šest let govorimo o skupni evropski enoti civilne zaščite. To je neprestana zahteva Evropskega parlamenta, vendar pa so njeno pomembnost razvrednotile napake določenih nacionalnih vlad. Napake v oblikovanju in uporabi prednostnih mehanizmov in preprečevalnih ukrepov, nesposobnost ali nepripravljenost uveljavljanja stroge zakonodaje, s katero bi postalo pogozdovanje uničenih področij obvezno, in neuspeh pri uporabi vseh razpoložljivih sredstev Skupnosti, da bi nadomestili škodo žrtvam.

Na ravni skupnosti, predvsem so to enota civilne zaščite, neposredna aktivacija sredstev Solidarnostnega sklada in še pomembneje to, da postanejo prosti birokratskih mehanizmov, morajo biti osnovne prednostne naloge Komisije.

Nazadnje, komisar, pa veste bolje kot vsi mi, da se soočamo z novo generacijo požarov, to so tako imenovani visoko intenzivni požari, ki so neposredno povezani s podnebnimi spremembami in prizadevajo predvsem gozdove v Sredozemlju in južni Evropi. Zato je potrebno, da se zaščita gozda na nacionalni ravni in na ravni Skupnosti takoj preoblikuje s prilagoditvijo preprečevanja požarov in gašenja novim okoliščinam in s

povezovanjem teh politik v okvir ukrepov, ki jih je treba spraviti v tek, da bodo države članice lahko kos izzivu podnebnih sprememb.

Izaskun Bilbao Barandica, v imenu skupine ALDE. – (PL) Gospa predsednica, komisar, hvala za vaša pojasnila.

Seveda mislim, da je potrebna politika Skupnosti, najprej za preprečevanje požarov, ki se pojavljajo, in videli smo, da se je to dogajalo skozi celo poletje.

Prav tako bi rad povedal, da sem želel svoj govor začeti s spominom na štiri gasilce, ki so junija umrli v Horti de San Joan, v Tarragoni, in z izražanjem sočutja njihovim družinam in kolegom.

Potrebujemo politiko preprečevanja pa tudi politiko usklajevanja. Ne smemo pozabiti, da obstajajo sumi, da so mnogi požari nastali kot posledica špekulativne politike in razvojnih namenov. Zato mislim, da moramo tudi v Evropi delati na spodbujanju varnosti s preiskovanjem in standardizacijo kazni za okoljske zločine. Prav tako bi morali upoštevati možnost njihovega doseganja z uporabo evropskega naloga za prijetje.

Strokovni delavci morajo dobiti potrebna sredstva, da bodo lahko razvili inovativne mehanizme za izmero vremena, vetrov in temperature, da bodo lahko delali pod nujnimi pogoji, saj navsezadnje ščitijo vse nas.

Michail Tremopoulos, v imenu skupine Verts/ALE. – (EL) Gospa predsednica, kako zanimivo je, da o tem izredno pomembnem vprašanju, ki zadeva celotno južno Evropo, govorijo v glavnem le Grki, glede na to, da veliki gozdni požari redno uničujejo velike površine in vplivajo na kakovost življenja, biološko raznolikost, regionalni razvoj in prihodnost državljanov.

Gozdni požari, kakor je bilo nedavno v Grčiji, so pogosto posledica slabo oblikovanih in nasprotujočih si gozdarskih in stanovanjskih politik, ki spodbujajo požige in nezakonite ukrepe za pridobivanje gozdnih tal. Žal sta obe glavni stranki poskušali ublažiti in zmanjšati ustavno zaščito gozdov.

Neprestani pritiski glede uporabe zemlje, širjenje bivalnih območij in seveda nenadzorovana smetišča, ki se kurijo ali pa se spontano vnamejo, skupaj s podnebnimi spremembami, in ki so za nekatere ljudi preprosti alibiji, sedaj povečujejo možnosti za še večje število naravnih nesreč.

Zato je pomembno, da se bolj osredotočimo na preprečevanje, zaščito in hitro upravljanje s tveganji na evropski ravni in z usklajenim sodelovanjem. V tem okviru moramo zavarovati uporabo trajnostne skupne evropske gozdarske politike in zagotoviti, da bodo sredstva iz Kohezijskega sklada, Sklada za regionalni razvoj in Solidarnostnega sklada, ki so dodeljena za preprečevanje in upravljanje tveganj in za pogozdovanje prizadetih območij, dejansko uporabljena na razumen in trajnosten način.

Sredstva, potrošena za obnovo prizadetih področij je potrebno uporabljati na podlagi razumnih ukrepov za pogozdovanje in znanstvenih študij, poudarili pa bi tudi, da jih morajo ponovno financirati države članice, kjer je potrjeno, da so bile prizadete gozdne površine ponovno razporejene za stanovanjski ali turistični razvoj.

V preteklosti, celo pred dvema leti, je Parlament sprejel resolucije, ki so vsebovale priporočilo za preprečevanje in hitro ukrepanje v primeru naravnih tveganj, ki pa žal niso bile učinkovito izvajane. Verjamemo, da je dolgoročna zaščita gozdov in biološke raznolikosti mogoča le, če se na nacionalni, regionalni in lokalni ravni uporabljajo uspešne politike za preprečevanje in upravljanje tveganj, in sicer z aktivnim vključevanjem lokalnih skupnosti, z zadrževanjem ljudi na podeželju, z ustvarjanjem novih „zelenih“ strokovno usposobljenih ljudi, a z vseživljenjskim učenjem in usposabljanjem, in s krepitvijo gozdarskih storitev s poudarkom na prostovoljnih gasilskih brigadah za gašenje gozdnih požarov.

Nazadnje pa moramo pospešiti prizadevanja za razvoj učinkovitejših mehanizmov za hitr odziv na naravne nesreče tako, da okrepimo stalno enoto civilne zaščite, ki jo je omenil gospod Dimas, in z večjo uporabo sklepov v poročilu Barnier. V tem okviru smo danes pred Evropskim parlamentom predložili resolucijo v upanju, da bomo napredovali v smislu skupnih ukrepov in sodelovanja s strani držav članic, proti resničnemu preprečevanju in upravljanju naravnih nesreč in učinkovitejši rabi sredstev Evropske unije za ta namen. To dolgujemo našim otrokom.

Nikolaos Chountis, v imenu skupine GUE/NGL. – (EL) Gospa predsednica, moja država, Grčija, je že tretje leto zaporedoma doživela uničenje ogromnih površin zaradi požara. Požari v letu 2007, ki so bili ena najhujših tovrstnih tragedij, in letošnji požari v severovzhodni Atiki kažejo, kako pomanjkljiva sta požarna varnost in sistem okoljske zaščite.

Parlament bi spomnil, da so Atene evropska prestolnica z najmanjšim deležem zelenih površin na prebivalca in z največjo onesnaženostjo ozračja in da so požari v letih 2007 in 2009 ta okoljski problem še poslabšali.

Podnebne spremembe je do določene mere mogoče uporabiti za pojasnjevanje nesreč, ki so se zgodile v južni Evropi. Vendar pa so v nacionalnih politikah in v politiki Evropske unije tudi pomanjkljivosti, ker podnebne spremembe niso bile ustrezno vključene v okoljsko strategijo.

Grška vlada dopušča razvoj pogorelih območij in lastninjenje nacionalnega zemljišča, skladi EU pa so neprožni. Komisar, glede na to, da je tako, bi vas rad vprašal, če namerava Evropska komisija prispevati k institucionalni zaščiti gozdov v državi s takojšnjo mobilizacijo postopka za oblikovanje in ratifikacijo gozdnih zemljevidov, ki bi morda, če bi obstajali, to požiganje preprečili?

Ali namerava neposredno sofinancirati protipoplavna in protierozijska dela v izogib novim nesrečam na prizadetih območjih? Ali namerava financirati ustrezno pogozdovanje, ker je sedaj premalo pogozdovanja, s katerim bi se nadomestila škoda? Nazadnje, ali Evropska komisija namerava razpravljati z novo vlado, ki bo prišla po naslednjih volitvah v Grčiji, o ustvarjanju mestnega parka na starem letališču Hellenikon, ki bi Atiki prinesel nekaj svežega zraka?

Najlepša hvala in kakor pravimo v Grčiji, mnogo uspešnih vrnitev komisarju.

Niki Tzavela, v imenu skupine EFD. – (EL) Gospa predsednica, komisar, zelo sem vesela, da vas vidim in slišim tu. Mislim, da to, kar ste povedali, pomeni tudi odgovor na vprašanje, ki smo vam ga poslali drugi dan po začetku požarov in v katerem smo podali predlog za skupne ukrepe v južni Evropi za preprečevanje in gašenje požarov skupaj z določenimi drugimi podrobnimi predlogi.

Prav tako bi rada dodala, da sem vesela, da so se vsi poslanci EP iz grških strank in španske stranke odzvali na naš poziv za skupno prisotnost v Evropskem parlamentu in za skupna prizadevanja za načrtovanje evropske strategije za spopadanje z naravnimi nesrečami.

Komisar, kaže, da so posledice podnebnih sprememb požari in poplave in to je sedaj velik strukturni pojav, saj so požari in poplave, ki smo jim priča, strukturni pojav.

Ne smemo razmišljati srednjeročno in kratkoročno. Položiti moramo temelje dolgoročne strategije. Zato bi se morale vlade sredozemskih držav združiti v prizadevanjih, da bi prepričale naše severne partnerice glede potrebe po mehanizmu, ki ste ga omenili, tako v okviru subsidiarnosti kot tudi v okviru solidarnosti.

Komisar, razumem, da imate iz severne Evrope težave glede subsidiarnosti. Upam, da bo ta pojav naravnih nesreč prizadel le južno Evropo, a močno se bojim, da podnebne spremembe napredujejo s takšno hitrostjo, da bomo morda imeli naravne nesreče – drugačne – v severni Evropi. Zato ste precej upravičeno predlagali načrtovanje te strategije za preprečevanje in spopadanje z naravnimi nesrečami.

Za sedaj imamo na Korziki to majhno enoto. To poletje je dobro delovala. Komisar za okolje morav svojem priporočilu o tej zadevi nujno razviti in podpreti to enoto, tako Komisiji kot tudi Svetu. Poslance EP iz južnih držav bi pozval, naj sodelujejo s svojimi vladami in podprejo priporočila gospoda Dimasa tako Komisiji kot tudi Svetu, saj je to v korist vsem državam na jugu.

Videla sem predlog za resolucijo, ki ga je pripravila Evropska ljudska stranka (Krščanski demokrati), in se strinjam z njim. Vesela sem, da so predložili to resolucijo. Temu predlogu za resolucijo s strani PPE bi dodala še nekaj. S podnebnimi spremembami kot začetkom in požari ter poplavami kot posledico bi morala Komisija na konferenci v Københavnu polagati poseben poudarek na pripravo strategije za preprečevanje naravnih nesreč in spopadanje z njimi, na določitev proračuna, potrebnega za kritje preprečevanja in izogibanja naravnih nesreč in zato za okrepitev te vzorčne enote taktičnih rezerv EU za boj proti gozdnim požarom.

Pričakujemo evropsko strategijo za preprečevanje naravnih nesreč in spopadanje z njimi, ki bo glavna prednostna naloga, visoko na agendi konference v Københavnu.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ne smemo dovoliti, da se še kdaj zgodi, kar se je to poletje zgodilo v Grčiji. Skupaj je samo po Grčiji pustošilo 75 požarov, šest jih je bilo popolnoma nenadzorovanih, najhujši, kakor smo danes slišali, so bili severno od Aten, blizu prestolnice. Le zahvaljujoč pogumnim in nesebičnim prizadevanjem predvsem prostovoljnih gasilskih brigad in drugih prostovoljnih organizacij požari v mnogih regijah niso mogli izbruhniti na nekontroliran način, človeške tragedije pa so bile minimalne.

Zato zelo spoštujem svoje tovariše, prostovoljne gasilske brigade, katerih oprema, kakor smo slišali, – milo rečeno – pogosto ni bila ravno najsodobnejša. Kadar uporabljam besedi „kolegi“ ali „tovariši“, to počnem zato, ker sem že več desetletij član prostovoljne gasilske organizacije v Avstriji in tako seveda s temi prizadevanji sočustvujem in jih doživljam.

Naj nadaljujem z opažanji Komisije. Mislim, da je zelo pomembno, da evropske akcijske enote pomagajo, kjer lokalni gasilci ne zmorejo sami. Vendar pa sem prepričan tudi, da je stari rek „Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal“ pomembno osnovno načelo in zaradi tega mislim tudi, da je zelo pomembno, da se izgradijo mehanizmi civilne zaščite. Glede tega lahko le priporočim, da se izkoristi znanje, ki obstaja, predvsem v osrednji Evropi, v Nemčiji in v Avstriji, to je glede nacionalnih prostovoljnih sistemov, prostovoljnih gasilskih brigad, ki so bili preizkušeni tekom stoletja.

Tudi sam bi bil kot gasilec vesel, da bi ustvarili stike z regionalnimi in nacionalnimi prostovoljnimi gasilskimi oblastmi. V takšnih primerih je tudi zanimivo, da storiš kaj sam in, če je to zaželeno, se lahko ponudim za izvedbo pilotnega projekta z našimi grškimi prijatelji glede ustanovitve prostovoljne gasilske brigade v izbrani regiji ali občini. Z velikim veseljem bi tudi aktivno pomagal in bil vključen v takšen projekt skupaj s svojimi kolegi v deželni gasilski združenju Zgornje Avstrije.

Michel Barnier (PPE). – (FR) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, seveda bi se rad zahvalil komisarju Dimasu za njegovo prisotnost in njegove odgovore ter za pozornost, ki jo še naprej polaga tem nesrečam.

Veliko dela smo opravili skupaj, ko me je predsednik Barroso prosil, da izdelam poročilo, ki ga je tudi omenil glede oblikovanja evropske enote civilne zaščite.

To poročilo sem predložil 9. maja 2006. Ko sem ga ponovno prebral in ko vidim vse nesreče, ki so se zgodile, ugotavljam, da je še vedno aktualno.

Gospa Tzavela, očitno ne gre le za Grčijo. Prizadeta je vsaka država in rad bi dodal, da ne gre le za naravne nesreče, gre tudi za človeške nesreče, ki jih povzroča človeštvo. V mislih imam pomorske nesreče – Erika in neštete druge – in industrijske nesreče, kakršna je bila v Črnobilu. Dogajajo se tudi druge naravne nesreče, ne le požari. V mislih imam cunami. Nekega dne lahko v Sredozemlju pričakujemo cunami, kakršen se je zgodil ob začetku 20. stoletja, ki je popolnoma uničil mesto Messina.

Iskreno, komisar, gospe in gospodje, orodja, ki jih uporabljamo, niso kos tem nesrečam, ki se bodo povečevale pod dvojnimi učinkom globalnega segrevanja in prometa. Od tu razlog zakaj mislim, da bi morali biti ambicioznejši.

Hvaležen sem Komisiji, komisarju Dimasu in vsem njegovim skupinam iz Generalnega direktorata, ki skrbijo za delovanje mehanizma civilne zaščite. Mislim, da moramo iti še dlje. Okrepeljeno je mogoče sodelovati s tistimi državami članicami, ki to želijo. Če nas ni 27 takih, ki bi oblikovali to enoto civilne zaščite, začnimo z 12 ali 15 državami članicami. Potem boste videli, da to vpliva na vse.

Ko sestavim seznam nesreč, lahko rečem, da smo prizadeti vsi: poplave, ki so prizadele Nemčijo leta 2002, velike pandemije pa tudi terorizem. Zato, komisar, bi rad, da komisija prevzame pobudo, da gre dlje, da predlaga, da gredo dlje države članice. Naš Parlament, Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane in Pododbor za varnost in obrambo vas bodo pri teh proaktivnih pobudah podprli.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Gospa predsednica, komisar, ponovno smo se zbrali, da bi razpravljali o požarih, ker požari vsako leto uničijo del evropskih gozdov. S podnebnimi spremembami in globalnim segrevanjem prihodnost ni videti nič svetlejša.

Naravnim nesrečam se ni mogoče izogniti, a potrebno bi jih bilo preprečiti. To lahko takoj storimo z zmanjšanjem svojih emisij toplogrednih plinov in s pripravo ustrezne gozdarske politike, ki priznava mnogovrstna naloge, ki jih opravljajo gozdovi, predvsem kot odstranjevalci ogljika.

Če smo poštene, evropski mehanizem na področju civilne zaščite deluje bolje in več držav članic si je zelo prizadevalo ter mnogo vlagalo v preprečevanje požarov in gašenje s hitrim odzivom. Na primer v moji državi, na Portugalskem, je bil odobren načrt, ki vključuje ponovno razdelitev države, ustvarjanje posebnega proračuna za gasilstvo, revizijo zakonodaje in program za obnovo pogorelih območij. Kljub temu imamo še vedno požare.

Vse države članice, ki so jih prizadeli požari, morajo storiti več in to storiti bolje, Evropska komisija pa mora sprejeti tudi predloge, ki jih je Evropski parlament predložil v številnih resolucijah. Obstaja več dokumentov, ki kažejo na rešitve. Tu so že bili omenjeni dokument gospoda Barnierja in drugi dokumenti, ki jih je predložil Parlament. Sam sem bil poročevalec za poročilo o naravnih nesrečah v Odboru za okolje, javno zdravje in varnost hrane in tudi sam sem predložil predloge.

Tistim državam, ki za svojo ne preveč naglo izpopolnjevanje mehanizma krivijo finančne vzroke, je treba povedati, da je cenejše preprečevanje kot pa zdravljenje. Prav tako je ključnega pomena, da na konferenci v Københavnu dosežemo sporazum o boju proti podnebnim spremembam – to je ambiciozen sporazum – in, komisar, še vedno čakamo na direktivo o požarih, ki bo podobna tisti, ki je bila izdelana za poplave.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Gospa predsednica, to poletje je bila žrtev nekaterih zelo resnih požarov tudi Korzika, tako kot Sardinija, Katalonija, Grčija, Kanarski otoki in mnoge druge regije v Evropi.

Glede prizadetih prebivalstev bi naša skupina najprej prosila, da se evropska solidarnost zagotovi preko izvajanja Solidarnostnega sklada.

Kaj bo Komisija storila glede tega? To je prvo vprašanje, ki bi ga postavil komisarju.

23. julija je bila na Korziki izjemna vročina: 44 stopinj, zelo suh zrak in izredno močan veter široko. V pogojih kot je ta, ki bodo zaradi globalnega segrevanja vse pogostejši, so bila lokalna sredstva raztegnjena do meje kljub dejstvu, da je bil veter v preteklih letih milejši in da je bilo Korziki prizaneseno.

Zame je lekcija preprosta: ko pride do takšnih vremenskih pogojev, pogojev, ki jih je mogoče predvideti, ki jih je mogoče napovedati, se moramo imeti možnost zanesti se na evropsko enoto civilne zaščite, kakršna je predlagana v poročilu gospoda Barnierja in ki bo zlasti omogočila boj proti začetnim požarom preden nam spolzijo iz rok, ker je potem prepozno. Ko požar vstopi v gozd, ne preneha, dokler ne pogori celoten gozd.

Zato je za nas pomembno, da gremo mnogo dlje kot pilotni projekt, ki ste ga omenili, komisar. Kaj namerava storiti Komisija za čim hitrejšo izvajanje te enote civilne zaščite, ki bo dejansko kos velikemu izzivu, s katerim se soočajo vsi Evropejci, in sicer zaščititi okolja in zlasti gašenje na območju Sredozemlja?

Ali je prav, da v proračunu za leto 2010 ni ničesar za to enoto?

V tej smeri smo predložili spremembo. Upajmo, da se bodo velike skupine, in zlasti skupina gospoda Barnierja, Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), strinjale s tem, da nam pomagajo zagotoviti sprejetje te spremembe.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Gospa predsednica, požari so globoko politični problem, ki se v državah, kot so Portugalska, Španija, Francija, Italija in Grčija, kaže v zelo ostri obliki z bolečimi posledicami za ljudi in okolje.

Kar zadeva naše izkušnje v Grčiji, so požari, ki so pustošili po severovzhodni Atiki, Kitaironu, Evii in drugih območjih Grčije, kjer so povzročili neprecenljivo škodo, posledica požarne politike EU in vlad v naši državi, ki so se menjale in želijo zemljo, gozdove in gorske masive kot proizvode kapitalističnega gospodarstva.

Ta izredno nevarna politika polaga orožje v roke požigalcem, ki so, če je mogoče upoštevati upore in pritožbe prebivalcev območji, ki so jih prizadeli požari, ponovno delovali na usklajen način. Naj nam bo ena stvar jasna: če ne bomo obravnavali osnovnega problema komercializacije in spremembe uporabe zemljišč, ne bo mogel noben mehanizem, ne glede na to kako dobro opremljen bo z najsodobnejšimi viri, ustaviti tega resnega problema, ki uničuje okolje in določa ceno prihodnosti planeta na splošno.

Prve tragične posledice te politike so bile 12. septembra vidne v Evii – le pred nekaj dnevi – s katastrofalnimi poplavami, ki so pustošile po Evii, ki jo je uničil požar. Posledica nezadostnih del za boj proti poplavam in nezdravih tal zaradi požarov je bila v povezavi z intenzivnostjo dežja ena smrtna žrtev in ogromno škode v vaseh, na cestah, mostovih in drugi infrastrukturi. Nenadne padavine ne pojasnjujejo te ravni uničenja. Ni zgolj slučaj, da so ob vsaki naravni nesreči delavci tisti, ki žalujejo in doživljajo uničevanje svojih nesrečnih življenj in okolja.

Nujno je potrebno financiranje neposrednih ukrepov za beleženje škode in odškodovanje družin delavskega razreda in prizadetih poljedelcev in živinorejcev, ne da bi se pri tem spremenila namembnost zemlje, ter zato, da se ponovno pogozdujejo pogorela območja. Lastnina velikih zasebnih posesti v gorah in gozdovih

bi morala biti prav tako prenesena na vlado, gozdove in gozdarska pooblastila pa bi bilo treba prestrukturirati in izboljšati...

(Predsednica je prekinila govornika)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, ni dvoma, da je proračun, s katerim se je Evropska unija opremila, da bi reševala tako pomembna vprašanja kot je ta, koristen – v mislih imam Solidarnostni sklad – a prav tako je res, da vprašanje prožnosti poudarjamo že od leta 2007, ko smo menili, da je bilo prav kritizirati pristop, ki se uporablja pri tem proračunskem instrumentu.

Pomembno je, da je upravljanje tega instrumenta kar se da prožno, da bomo lahko obravnavali probleme, ki se spreminjajo z dneva v dan. Na primer, prav je, da se od držav članic zahteva, da zagotovijo dokumentacijo, ki se nanaša na dogodke v kratkem časovnem obdobju – največ 10 tednov – a zakaj potem ta ista časovna lestvica ni določena za odziv nanje?

Hkrati pa spoznavamo, da kljub temu, da je na nekatere načine pomemben obseg škode, treba le-to obravnavati v sorazmerju s tem, s čimer se mora kosati posamezno ozemlje, da bomo lahko razumeli in ugotovili kaj potrebujejo različne populacije. Točno zaradi tega Parlament skupaj z Odborom za proračune in drugimi odbori že dolgo daje pripombe, ki so bile dejansko predložene Svetu, a Svet se pretvarja, da jih ne vidi. Če je mogoče pregledati vidik prožnosti, to pomeni, da je mogoče Solidarnostni sklad kot instrument izboljšati in poskrbeti, da bo še učinkovitejši, ter tako rešiti velike probleme, s katerimi se bomo mogli vse bolj soočati.

Komisar, naša zahteva se potem glasi, da je treba upoštevati odstavke 3 in 11 te resolucije, da bo vidik prožnosti obravnavan ne kot zahteva držav članic, da bodo lahko počele, kar bodo želele, da bodo bolj gotove glede prejetja odziva, ampak kot zahteva, ki inteligentno razume spremembe in s tem zagotavlja, da je ta instrument resnično popolnoma učinkovit.

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Gospa predsednica, komisar, seveda ni dvoma, da je bil zadnje čase narejen napredek, a kljub vsemu napredku, ki je bil narejen, južni del Evropske unije vse bolj gori. Zato resolucija, ki jo je Parlament sprejel, ne more biti še ena resolucija, ki služi temu, da nazorno prikazuje našo resno zaskrbljenost glede nesreč, ki se dogajajo drugje.

Do gozdnih požarov prihaja zaradi različnih razlogov, a nihče ne more zanikati, da k njim ne prispevajo podnebne spremembe. Ne glede na dogovornosti, ki morda obstajajo v nekaterih državah članicah ali v nekaterih avtonomnih regijah, je gotovo, da mora Parlament jasno pozvati Komisijo, da hitro ukrepa in da na razpolago vsa sredstva, ki jih ima na voljo in niso nepomembna. Žrtve, škoda, ki so jo utrpeli, in potreba po ponovnem pogozdovanju ne poznajo birokracije ali proračunskih primanjkljajev.

Določiti si moramo prednostne naloge in ukrepati, kar v tem primeru pomeni spremembo strategij, mobilizacijo sredstev, njihovo povečanje in optimizacijo preprečevalnih politik. Zahtevati moramo, da bodo države članice prevzele odgovornost, če to ni tako, a predvidevati, da to ni težava nekaj držav članic v južni Evropi in da podnebne spremembe ne vplivajo le na nekatere države članice, ampak na vse, in da gre tu za skupni cilj.

Zato je ena glavnih nalog Parlamenta, da zagotovi, da Evropska unija doseže jasne in trdne zaveze na vrhu v Københavnu za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov kolikor je mogoče, ker so očitno oni vzrok za požare, za njihove vzroke in posledično za vzroke za nadaljnje podnebne spremembe.

Zato je to po sprejetju te resolucije nedvomno izziv za Parlament. Vendar pa se je treba z izzivom za Komisijo spopasti, če želi komisar resnično preprečiti, da bi južni del Unije, ki vsekakor obstaja, še naprej gorel.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, žal moramo na tem prvem plenarnem zasedanju v zakonodajnem obdobju obravnavati to žalostno in sedaj že običajno vprašanje: Naravne nesreče in zlasti požare.

Ponovno obžalujemo širjene požarov v poletju 2009, ki so povzročili človeške žrtve. Izgubljenih je bilo 20 življenj, vsa v moji državi. Zato je moja prva misel in moje največje sožalje namenjeno človeškemu trpljenju, ki ga povzročajo te katastrofe.

Rada bi poudarila poguben vpliv, ki ga ima tovrstna nesreča na življenja prizadetih prebivalcev, na njihova gospodarstva, zaposlovanje, naravno in kulturno dediščino, na okolje in turizem. V moji regiji je to poletje zgorelo 22 000 hektarjev površin, polovica od teh pa jih je bilo na območjih, zaščiteneh zaradi njihove okoljske pomembnosti.

Na te problem se moramo odzvati brez odlašanja, ljudje to zahtevajo. Evropske institucije ne smejo biti ponovno nesposobne najti ustrezno rešitev za prizadete. Biti moramo sposobni pomagati žrtvam in tlakovati pot za obnovo prizadetih območij. Še naprej moramo trdo delati na preprečevanju in nadaljevati z razvojem evropske enote civilne zaščite.

Imam dva poziva: najprej bi pozvala Evropsko komisijo, naj analizira položaj in sprejme ustrezne ukrepe za nadomeščanje socialnih stroškov, povezanih z izgubo delovnih mest in virov dohodka za prebivalce prizadetih regij. Drugič, rada bi pozvala špansko vlado, ki bo od januarja 2010 predsedovala Svetu. Španska vlada mora biti sposobna predati svoj občutek in skrb svojim kolegom. Menim, da je bistvenega pomena, da poskrbi, da bo v njenem programu postalo prednostna naloga, da odpravi blokado reforme evropskega Solidarnostnega sklada.

Špansko predsedstvo se mora prav tako jasno zavezati, da bo razvilo skupno evropsko strategijo. Prav tako mora pregledati ukrepe preprečevanja in modele upravljanja z gozdovi, ki spodbujajo velike požare.

Francesca Balzani (S&D). Gospa predsednica, gospe in gospodje, kot članica Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu, ki je celo zadnjih nekaj dni z veliko žalostjo gledala, kako so požari en za drugim pustošili po velikih območjih okoli mesta Genova v ligurski regiji v Italiji, mislim, da obstaja resnično nujna potreba, da Evropa posveti pozornost in posreduje, da bi preprečila te nesreče, ki se žal ponavljajo.

Nesreče se ne bi smele ponavljati. Vsak dan bi morali delati na tem, da zagotovimo, da ne bo več cikličnih nesreč. Zato verjamem, da lahko in mora le Evropa posredovati učinkovito z zavezujočimi zakoni za ohranitev teh dragocenih območij, ki so vsako leto v nevarnosti, da pogorijo, in ki so resnično dediščina vseh nas, ker je res, da v južni Evropi požari vse pogostejše izbruhnejo in tudi, ko le majhen delček te južne Evrope gori, je res, da je v plamenih vsa Evropa.

Posredovati moramo s preprečevalnimi politikami in z ustreznimi gozdarskimi politikami – in s preprečevanjem imam v mislih tudi posredovanje s pomočjo natančne, temeljite in usmerjene kampanje proti vsem oblikam špekulacije neposredno ali posredno povezane s temi nesrečami – a mislim, da moramo prav tako zagotoviti širši, enostavnejši in hitrejši dostop do bistvenih virov, da bi vsaj ublažili pogubne učinke teh nesreč. Predvsem imam s tem v mislih Solidarnostni sklad, instrument, ki bi ga bilo nedvomno potrebno hitreje uporabiti za prizadeta območja.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Gospa predsednica, leta 2001 smo pozvali k mehanizmu evropske civilne zaščite, tik pred katastrofo, do katere je prišlo 11. septembra.

Kasneje smo ustanovili sklad. Nato je bilo izdelano poročilo gospoda Barnierja, v katerem je bila poudarjena potreba po kazanju solidarnosti. Danes ta solidarnost dela, a mora biti učinkovitejša in sposobni moramo biti dati v višjo prestavo.

Razviti je treba dve točki. Najprej odzivnost. Vsi ti ljudje, ki so jih prizadeli ti požari, obžalujejo dejstvo, da so postopki pogosto preveč dolgi in njihovo izvajanje traja mnogo predolgo, čeprav moramo v resnici, ko smo soočeni s požari, delovati zelo hitro. Zagotovo moramo biti prožnejši, imeti večjo prožnost pri izvajanju teh postopkov, ker je čas v tem primeru dragocen.

In potem je tu preprečevanje. O preprečevanju ne govorimo dovolj, ker je povezano z načelom subsidiarnosti. Rečeno nam je, da se morajo odločiti države članice. A vendar, ko ti požari škodujejo biološki raznolikosti in okolju, ko vplivajo na stvari, ki so za ljudi najdragocenejše, to je na njihovo posest, njihovo imetje in njihove domove, in ko žal povzročijo izgube človeških življenj, nimamo pravice, da ne poskrbimo za takšno preprečevanje. To je kriminalno dejanje.

To se mora končati, in da bi se to končalo, potrebujemo tudi finančne vire. Potem je popolnoma nujno, da si priskrbimo najboljše možne proračune, da bomo mnogo učinkovitejši v okviru tega evropskega mehanizma civilne zaščite. Zato poskrbimo, da bo v proračunu – našem proračunu – resnično upoštevan ta problem. Zaradi vsega tega moramo prav tako na specifičen način pristopiti k našim kmetijskim in gozdarskim politikam in to je nekaj, o čemer ne govorimo dovolj.

Preprečevanje, odzivnost in viri: na kratko, storiti moramo vse, da zagotovimo, da Evropa ne bo več neizbežno kakor na žerjavici.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Gospa predsednica, komisar, letos so južno Evropo znova neverjetno močno prizadeli uničujoči požari in požari podobnih razsežnosti so izbruhnili tudi v ZDA in v drugih državah v razvitem svetu in v svetu v razvoju.

Ni dvoma, da podnebne spremembe grozijo gozdovom Sredozemlja in drugim ključnim območjem na planetu. Vendar pa je z uničenjem gozdov v Sredozemlju prav tako uničena sposobnost naravnih ekosistemov, da delujejo kot naravni odstranjevalci ogljikovega dioksida. Potrebne so evropske politike za preprečevanje in spopadanje z gozdnimi požari, prav tako pa je potrebna finančna podpora Evropske unije za države kot je Grčija, ki se letos soočajo z najhujšimi udarci.

Ni dvoma, da so bili v določenih državah veliki primanjkljaji pri usklajevanju med mehanizmi za zaščito gozdov in mehanizmi civilne zaščite ter pri sprejemanju preprečevalnih ukrepov, in to se ne sme nikoli ponoviti. Prav tako kaže, da gozdovom v razdalji do treh ur od velikih mest ali turističnih naselij pogosto grozi ogenj. Mnogo ljudi meni, da imajo lahko od uničevanja gozdov osebne koristi. Oni lahko hitreje kot države članice postavijo hiše in druge zgradbe, naravni ekosistemi pa lahko hitreje posadijo drevesa na pogorelo zemljo.

Pogosto obstajajo nacionalni zakoni, ki gojijo takšne odnose in pošiljajo napačna sporočila. Evropska politika o zaščiti gozdov, o obnovi pogorelega zemljišča, o ponovnem pogozdovanju območij v okviru evropske pomoči v boju proti podnebnim spremembam je povsem nujna, prav tako pa je nujno tudi usklajeno evropsko ukrepanje za preprečevanje in boj proti požarom, za obnovo gozdov in za ustvarjanje novih gozdnih površin.

To moramo tako spraviti v tek, zlasti po pogajanjih na konferenci v Københavnu, ki bo odločilna za prihodnost našega planeta. Države v razvoju bomo prosili, naj zaščitijo deževne gozdove; obravnavali bomo ključno vprašanje o tem, kako uničevanje gozdov povzroči 20 % emisij toplogrednih plinov. Zato moramo biti mi tisti, ki bomo vzor, in sicer tako, da bomo poskrbeli za popolno zaščito ogroženih gozdov, za naše gozdove, ki so ogroženi v Evropi, to pa so Sredozemski gozdovi.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Gospa predsednica, obseg gozdnih požarov dejansko presega sposobnosti manjših držav članic, zlasti v tistih regijah, ki jih posebno prizadane suša. Zato seveda parlament podpira Evropski solidarnostni sklad. Svet pozivamo, da končno brez ovir sprostí te sklade. Regije nujno potrebujejo denar za obnovo in za preprečevanje. Solidarnostni sklad bi lahko skupaj z obstoječimi okoljskimi in kmetijskimi programi resnično trajno pomagal.

Vendar pa je razen tega gailstvo predvsem v nacionalni pristojnosti. Strožje kazni za tiste, ki povzročajo požare, zamrznitve razvoja, ki trajajo približno 30 let, kjer je požig dokazan, usposabljanje gasilskih brigad – v zvezi s tem je mogoče in je preprosto treba storiti več. Tudi Evropa mora storiti več, vendar predvsem v smislu boljšega usklajevanja. Znanje evropskih gasilskih brigad je potrebno prenašati v regije z visokimi ravnmi dovzetnosti za nesreče in potrebujemo boljša pravila za vodenje čezmejnih operacij. V zvezi s tem čakamo na predloge Komisije, a ti ne bi smeli posegati v pristojnosti držav članic. Ta točka – neposeganje v pristojnosti držav članic – je nekaj, kar je po mojem mnenju izredno pomembno. Vsekakor je mogoče misliti na evropske gasilske brigade in na evropska letala, a le potem, ko bodo optimizirane vse nacionalne zmogljivosti in bo finančna pomoč za prizadeta območja končno dosežena.

Mislim, da je prezgodaj razpravljati o preprečevanju nesreč kot o evropski pristojnosti. Stopajmo korak za korakom. Najprej naredimo najpomembnejše stvari in to pomeni ukrepe, ki segajo od evropske pomoči do samopomoči, vključno s sredstvi Solidarnostnega sklada, z usposabljanjem in z izboljšanim evropskim usklajevanjem.

PREDSEDSTVO: GOSPOD ROUČEK

podpredsednik

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Gospod predsednik, najprej bi rada izrazila naše sožalje in skrb za žrtve in njihove družine, ker je res, da moramo vsako poletje tožiti zaradi tega položaja.

Zato je vse pomembneje, da se Evropa končno opremi z učinkovitim instrumentom. Mislimo, morda zato, ker pripadam prometnemu sektorju in ker sem strokovnjakinja na področju cestne varnosti, da bi morda morali, komisar, premisliti o nečem podobnem kot je Akcijski načrt za cestno varnost. Evropski akcijski načrt s cilji, s strategijami, v katerih je izboljšava hitrega posredovanja v nujnem časovnem okviru, kakor je narejeno pri cestni varnosti, bi nam morda lahko pomagal in tudi izboljšal delovne pogoje in usposabljanje za strokovne delavce. Prav tako mislim, da sta temeljna dvig ozaveščenosti in gojenje kulture preprečevanja.

Postopoma to dosegamo na področju cestne varnosti. Zakaj tega ne moremo storiti v zvezi z nudenjem zaščite proti požarom?

Seveda pozdravljamo dejstvo, da se je skupaj s solidarnostjo izboljšalo tudi usklajevanje. Mislim, da je bila španska vlada s pošiljanjem nujno potrebnih letal del procesa dviga ozaveščenosti med državami na jugu, a tako bi moralo biti tudi med severom in jugom.

Prav tako pozdravljamo dejstvo, da bi lahko pilotni projekt taktičnega rezerviranja gasilskih letal v prihodnosti resnično postal telo za posredovanje, kar mislim, da je pomembno.

Vendar pa sta v Svetu še vedno blokirani zakonodaja, kot je zakonodaja o Solidarnostnem skladu, in tudi zakonodaja o zaščiti zemljišč, ki mislim, da bi bila izredno koristna.

Gaston Franco (PPE). – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, to poletje so sredozemske gozdove ponovno zajeli plameni: v Marseillu in na južni Korziki, pa tudi v Italiji, Španiji in v večjem obsegu v Grčiji. Več kot 400 000 hektarjev gozdov in polj je zgorelo, kar je povzročilo veliko materialno škodo, nepopravljivo škodo za biološko raznolikost in tragično izgubo človeških življenj.

Osupel zaradi vsakoletno ponavljajoče se ocene in pozoren na povečevalen učinek globalnega segrevanja na požare, pozivam k evropski ozaveščenosti o potrebi po bolj usklajenih prizadevanjih in k združevanju sredstev za gasilstvo.

Rad bi videl, da bi bil pod Unijo za Sredozemlje oblikovan velik evrosredozemski projekt sodelovanja za boj proti gozdnim požarom. Pozdravljam obstoječe pobude in zlasti pilotni projekt evropskega informacijskega sistema za gozdne požare.

Vseeno pa pozivam k reformi Solidarnostnega sklada Evropske unije, da bo postal učinkovito orodje za odziv na krize. Prav tako pozivam h krepitvi evropske enote civilne zaščite in instrumenta „EuropeAid“, ki ga je leta 2006 izdelal gospod Barnier za posredovanje na območju 27 držav članic pa tudi v tujini.

Mislim, da ima eden od ključev k problemu gozdnih požarov opraviti z izmenjavo informacij in najboljšo prakso glede preprečevanja, in rad bi poudaril pionirsko vlogo, ki jo gasilci gozdnih požarov igrajo v mojem okraju. Evropi seveda lahko zagotovim ta primer, ki bo lahko koristen.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Gospod predsednik, preteklo leto je bilo eno najbolj tragičnih za gozdne požare. Izgubili smo na stotine in tisoče hektarov gozdov, zlasti na območju Sredozemlja. Ugibanja glede vzrokov gozdnih požarov vodijo do razgretih preprirov, saj se žal vsi zavedamo njihovih posledic. Slišali smo namige, da naj bi bile podnebne spremembe eden izmed vzrokov povečanja števila gozdnih požarov in da se bomo morali tudi v Evropi pripraviti na daljša obdobja gozdnih požarov, kot je bilo do sedaj praviloma obdobje od junija do septembra. Poletja se začenjajo prej in so toplejša in bolj suha, zlasti na jugu, zaradi tega pa narašča tudi nevarnost požarov. Res je, da so bili to leto izjemno resni gozdni požari na severozahodu Španije in na Portugalskem že marca in da so tako pogoji za gozdne požare ugodni, a problem sam ne leži v nobeni progresivni spremembi naravnih pogojev, temveč drugje.

Okoljski raziskovalci so odkrili, da gozdne požare v EU, Avstraliji in Kaliforniji v glavnem pojasnjujejo socialno-gospodarski dejavniki. Zaenkrat še ne morejo najti nikakršne neposredne povezave s podnebnimi spremembami. Ključni dejavniki za začetek gozdnih požarov so gradnja in pritiski, povezani s potrebo po več stanovanjih, kmetijskih površinah, gojeje določenih sort rastlin in dreves, pomanjkanje znanja in previdnost ter nevednost na strani oblasti. Na primer, nezadostne številke gasilskih ekip in nesposobnost reševanja in preprečevanja zločinov, katerih posledica so lahko požari, so vzroki za tragedije tega poletja.

S podnebnimi spremembami se bodo spremenili naravni pogoji – to je dejstvo. Vendar pa to ne pojasnjuje okoljskih nesreč, zlasti, če se isti pojav ponavlja vsakih nekaj let in zato bomo morda morali biti bolj pripravljeni. Čas je, da se države članice Unije pogledajo v ogledalo, ker bo v prihodnosti od nas odvisno, ali se bodo pojavljali gozdni požari ali ne. Prilagoditi se spreminjajočemu okolju je eno; nekaj povsem drugega pa je sprejeti toge, slabe prakse in biti nepripravljen.

(Aplavz)

Sari Essayah (PPE). – (FI) Gospod predsednik, strinjam se s tistimi, ki so dejali, da je vedno ceneje preprečiti škodo kot pa reševati njene posledice. Večina tega financiranja bi morala biti namenjena preprečevanju požarov in poplav v južni Evropi. Poleg satelitskega spremljanja potrebujemo enako vrsto požarnih alarmov za gozdne požare in sistem preprečevanja, ki na primer sedaj že mnogo let uspešno deluje na Finskem.

Nadalje moramo na nacionalni ravni poskrbeti, da bo oprema, ki jo uporabljajo gasilske brigade ustrezala standardom, da bo mogoče imeti požare pod nadzorom kar se da zgodaj.

Vse pogostejše poplavljanje je v veliki meri posledica podnebnih sprememb in najboljši način za njegovo preprečevanje je zato vzpostavitev ustreznega sporazuma na konferenci v Københavnu. Vendar pa je mogoče za obravnavanje preprečevanja poplav ukrepati tudi na nacionalni ravni. Izvrševati moramo pravo vrsto gozdne politike, zaščititi je treba gozdove po gorskih verigah, posajeni pa bi morali biti gozdovi s pravimi vrstami dreves, da lahko njihovi koreninski sistemi absorbirajo vodo ter tako zagotovijo, da voda ne odteče prehitro. Poleg voda bi morali biti zgrajeni tudi nasipi in zbiralniki vode, vodne poti pa bi morale biti očiščene zaradi učinkovitejšega odvajanja v času poplavljanja. Priznati moramo, da so te zadeve v veliki meri odgovornost vsake države članice. EU ne more prevzeti odgovornosti za zadeve, ki so predmet nacionalnih odločitev ali kakršne koli nemarnosti, ki se zgodi. Solidarnostni sklad Evropske unije je v prvi vrsti vir pomoči v sili in upam, da bodo različne države članice pripravljene na vlaganje v dolgoročno gozdno politiko, preprečevanje požarov in zaščito pred poplavami.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Gospod predsednik, komisar, požar je vedno tragedija, tragedija za ljudi, tragedija za okolje, gospodarska in socialna tragedija.

Imel sem to nesrečo, da sem živel zelo blizu te tragedije, požara, ki se je to poletje zgodil na otoku La Palma na Kanarskem otočju. Zato pozdravljam to resolucijo in prepričan sem, da jo bomo lahko soglasno sprejeli. Gre za dovršeno resolucijo, ki je prejela mnogo prispevkov in ima pomemben učinek. Najprej gre v njej za spomin na žrtve, vse žrtve, pa tudi za izkazovanje spoštovanja vsem tistim, ki delajo prostovoljno kot gasilci.

Vendar pa so v njej vključena tudi nekatera pomembna razmišljanja o pomembnosti suše in dezertifikacije pri širjenju požarov ter o posledičnem izginotju stotine tisoče hektarjev površin letno.

V njej so tudi pomembna razmišljanja o vzrokih, ki požare poslabšujejo, kot je postopno opuščanje podeželja, pomanjkljivo vzdrževanje gozdov in nezustrežno kaznovanje požigalcev. V tem pogledu moramo ukrepati in ukrepati moramo trdno.

Komisija mora pripraviti strategijo za preprečevanje tveganja in učinkovito strategijo za boj proti naravnim nesrečam ter protokol za enotno ukrepanje. Vendar pa je prav tako pomembna pomoč za obnovo, za ponovno vzpostavljjanje možnosti proizvodnje in za nadomeščanje socialnih stroškov ter izgub delovnih mest.

Kakor je dejal komisar, je ključnega pomena usklajevanje. Vendar pa je usklajevanje potrebno med različnimi instrumenti Skupnosti: med strukturnimi skladi, Solidarnostnim skladom – ki ga je vsekakor treba reformirati – in njihovo prožnostjo, pa tudi med instrumenti, kot je Aid Plus, in seveda mehanizmom za hiter odziv, o katerem smo že razpravljali.

Pri reševanju teh problemov moramo iti dlje in iskreno verjamem, da je ta resolucija prava pot, da se to stori.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, to je čas, da pokažemo solidarnost, a je tudi priložnost – rekel bi celo obveznost – da delamo na izboljšavah, spremembah pa tudi prilagoditvah. Prilagoditve, ki so potrebne takoj, zadevajo Solidarnostni sklad Evropske unije, da ga bo mogoče uporabiti – in uporabiti takoj – za obravnavo teh nesreč, medtem ko se izboljšave in spremembe nanašajo na gozdarsko politiko.

Potrebujemo evropsko politiko za gozdove, katere namen je dvig njihovega profila in preprečevanje požarov. V mnogih državah članicah, kakor tudi v moji, na Portugalskem, še ne obstaja niti register vseh zemljišč in tako ne vemo kdo so lastniki. To povzroča probleme pri politiki razvoja, ponovnega pogozdovanja in preprečevanja požarov.

Glede preprečevalne politike imam vprašanje, ki pa je hkrati tudi predlog: zakaj ne bi vključili ukrepov za preprečevanje v načrt EU za oživitev gospodarstva, načrt za oživitev evropskega gospodarstva? Če smo spodbujali ukrepe za čiščenje naših gozdov – in plod takšnih ukrepov bi bilo na primer mogoče uporabiti za proizvodnjo energije v elektrarnah na biomaso, ki so ustrezno oblikovane za ta namen –, če bi ukrepali na ta način, bi zagotovo pomagali okolju tako, da bi ga zaščitili in hkrati bi ustvarjali delovna mesta, kar je trenutno še eden od ciljev Evrope.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Gospod predsednik, dobro je, da ta prvi dan parlamentarnega zasedanja razpravljamo o nesrečah v južni Evropi, prav tako pa se zahvaljujem tistim kolegom poslancem, ki so delali zlasti na teh besedilih. Tu imamo dobro resolucijo. Najprej je to seveda stvar medosebne udeležbe

ali neposredne bližine ljudem – kot smo vedno govorili v okviru volitev – in solidarnosti. Tokrat so to požari v južni Evropi, a kdo ve, to zimo bodo morda v popolnoma drugih delih Evrope poplave. V Odboru za regionalni razvoj smo večkrat razpravljali o izboljšavah v Solidarnostnem skladu. Nikakor ni naš namen zahtevati nove instrumente, ampak izboljšati tiste, ki jih že imamo, ter poskrbeti, da bodo učinkovitejši. Komisar Dimas, kaj pa je pri vsem tem precej čudno? Z ogromno podporo smo ga določili tu v Parlamentu in povedali smo, kje je mogoče narediti spremembe, a Svet ga je blokiral. Sedaj Svet dve leti ni glede tega naredil ničesar. Vprašanje, namenjeno vam, se glasi, ali še obstaja kakšna možnost za ukrepe na tem področju. Po pravici poročate o napredku v zvezi s pilotnim projektom in letali, ki so bila uporabljena, a glede zadevne dokumentacije, ki jo Parlament tako izrazito zahteva, ne slišimo ničesar. Ali je to še na dnevnem redu? Kaj se dejansko dogaja?

Glede enote civilne zaščite bi dejal, da je samo po sebi dobro, da Evropa uporablja lastne instrumente, a da širši temelji ležijo v samih državah članicah. Te temelje bi morala sestavljati izmenjava strokovnega znanja, uporaba zlasti v sami širši regiji.

Nazadnje, saniranje: popravilo škode, ponovna zasaditev in vse v zvezi s tem. Tu ne gre za centraliziran nadzor, stvari je treba decentralizirati na države članice. Vendar pa imamo tudi te sklade – strukturne sklade, kmetijske sklade – zakaj torej ne začnemo? Lahko je to gospodarski načrt, kakor smo ravno slišali, a enako tudi načrt za sanacijo, ki se ga rešuje na obsežen način in v katerem decentralizirani instrumenti igrajo posebno vidno vlogo. To zahteva ta resolucija in zato jo bomo jutri z vsem srcem podprli.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, čeprav je resolucija z naslovom „Naravne nesreče“, ki jo je predložila Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), zelo natančna, pa bi kljub temu rad pritegnil pozornost k nekaterim točkam, ki so bile nocoj obravnavane, a niso bile obravnavane v resoluciji in so predmet sprememb, ki sem jih predlagal.

Prejšnje poletje so bile poleg požarov tudi druge nesreče, zadnja se je zgodila prejšnji konec tedna na jugu Italije. Sam prihajam iz regije v Italiji, Benečije, ki so jo junija in julija prizadeli udori in viharji in kot primer bi rad omenila kraja Vallà di Riese in Borca di Cadore.

V tej resoluciji bi morali omeniti tudi druge naravne nesreče, ne le požarov, saj poletne poplave žal niso nov pojav; to je eden od scenarijev, s katerimi se bomo morali soočiti v prihodnosti, ki je žal posledica podnebnih sprememb zaradi globalnega segrevanja. Zato moramo poskušati vztrajati na preprečevalnih ukrepih in izgradnji infrastrukture, ki lahko te dogodke prepreči ali vsaj obvladuje škodo, ali še huje, ko jih ta infrastruktura še poslabša: v mislih imam zbiralnike v goratih območjih, območja zelenega pasu, podeželska in gozdna območja ter območja ob vodnih tokovih.

Drugič, ker v večini primerov naravne nesreče povzročajo tudi človeška dejanja, je pomembno ugotoviti, kdo je zanje odgovoren, da se krivce preganja in poveča kazni. Nazadnje pa bi rad povedal, da je dobra zamisel, da se ustanovi neodvisno enoto za posredovanje in s tem povezan Solidarnostni sklad. Vendar pa je pomembno, da poskusimo posredovanje razširiti tudi na druge nesreče, povečati dodeljevanje za te nesreče z zbiranjem različnih skladov, da poenostavimo postopke in da zagotovimo boljše usklajenost in prožnost, kot je omenil gospod Mauro.

Mairead McGuinness (PPE). – Gospod predsednik, v svoji pisarni sem poslušala to razpravo. Očitno in k sreči na Irskem ne doživljamo resnosti požarov, ki jih doživljajo naši južni kolegi. Dve misli sta me osupnili. Ena je, da v tem Parlamentu govorimo le o tistih vprašanjih, ki neposredno prizadevajo naše lastne države in, glede na to, da imamo na Irskem razpravo o Lizbonski pogodbi – govorili smo o solidarnosti po Evropski uniji – mislim, da je to navada, ki bi jo morali odpraviti. Mislim, da bi nas moralo več govoriti o vprašanjih, ki zadevajo druge države članice, za katere vemo, da bomo imeli občutek, v katerem je več solidarnosti med poslanci tega Parlamenta glede skrbi njihovih državljanov. Rada bi na primer, da bi se drugi lotili skrbi, ki bi lahko na Irskem nastale za moje državljane. Mislim, da bi nam pomagalo spodbujati zamisel, da Evropa dela za vse in da ne skrbimo le za svoje. To je bil eden od neuspehov Evropske unije in to je nekaj, s čimer se spoprijemamo v razpravi o Lizbonski pogodbi.

Naj podprem to, kar tu počnete, in izrazim svojo solidarnost za probleme v južni Evropi. Ukvarjajte se s tistimi, ki namenoma uničujejo. Premislite o preprečevanju. Vodstvo mora storiti mnogo več in nazadnje, solidarnostne sklade bi bilo treba sprostiti za tiste, ki jih potrebujejo.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Gospod predsednik, komisar Dimas, sedaj sem prvič poslanec EP – izvoljen sem bil 7. junija – a iz te razprave je jasno, da se k tej zadevi vračamo vsak september po valu uničujočih požarov, ki zlasti prizadanejo južno Evropo: Italijo, Francijo, Grčijo in Španijo.

Omenjen je bil že uničujoč požar na otoku La Palma, na najbolj zunanem območju Kanarskih otokov, v španski avtonomni skupnosti, kjer sem bil rojen in kjer živim. Vendar pa je pomembno, da se zavedamo, da imamo kljub temu, da so požari zlasti intenzivni na južnih mejah Evrope, sedaj priložnost povečati naklonjenost in povezanost državljanov s pomenom Evrope: dodano vrednost v smislu odziva.

To pomeni evropsko dodano vrednost pri preprečevanju in evropsko dodano vrednost pri usklajevanju institucij: Komisije, Sveta in Evropskega parlamenta z resolucijo v sodelovanju z državami članicami. Vendar pa mora biti tudi v odzivu evropska dodana vrednost.

Zato je pomembno, da se od razprave premaknemo k ukrepanju tako, da poskrbimo, da bo Solidarnostni sklad bolj prožen v odzivu na izredna stanja, da poženemo to evropsko enoto civilne zaščite, ki je še nerešena in bi resnično lahko prispevala v prihodnosti, ko bomo soočeni s temi izrednimi stanji, ki se vsako poletje pojavijo zaradi podnebnih sprememb in globalnega segrevanja.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, bolj kot vsako kazanje solidarnosti spričo te nadloge gozdnih požarov, ki vsako leto pustošijo po naših južnih državah, vključno z Grčijo, Italijo, Španijo in Portugalsko, moramo nujno sprejeti potrebne ukrepe, da bi te razmere spremenili, saj uničujejo naše preostale gozdove, posesti, živino, biološko raznolikost in še huje, številna človeška življenja.

Zato je čas, da se lotimo vzrokov te nadloge neposredno in da upoštevamo resno in vse večje zapuščenje podeželja. Čas je, da spremenimo skupno kmetijsko politiko, da vložimo v preprečevanje, kar pomeni tudi vlaganje v večfunkcijsko kmetijstvo, vključno s sredozemskim gozdarstvom, s podporo družinskega kmetovanja in z zagotavljanjem pogojev za male in srednje velike kmete in mlade ljudi, da bodo ostali na podeželju in tako prispevali k ukrepom za preprečevanje te vsakoletne nadloge.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zadovoljna sem z odzivom, ki ga je lahko dal komisar Dimas glede tega vprašanja, in zlasti z njegovim govorom o pomembnosti pomoči zunaj meja naše celine.

Ali bi bilo mogoče poleg okoljske zaščite Sredozemskega morja uradno kot del projekta Unija za Sredozemlje predlagati, da se ta pomoč v sili v primeru požarov in razvoja gozdarske stroke glede te teme deli in razvija z neevropskimi državami Unije za Sredozemlje?

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) To poletje so se Portugalska, Španija, Francija, Italija in Grčija soočile z velikimi gozdnimi požari. V Grčiji so požari opustošili območje v velikosti približno 21 200 hektarjev ter uničili približno 2 milijona dreves in vsaj 150 hiš.

V usklajenih prizadevanjih na evropski ravni so Francija, Španija in Ciper na območje Aten poslale letala Canadair, da bi pogasila požare. Strateška podpora za boj proti gozdnim požarom se je zato ponovno izkazala za koristno. Solidarnostni sklad EU lahko v takšnih razmerah zagotovi pomoč ter krije del stroškov ukrepov v sili, ki se izvajajo za obnovo infrastrukture, za zagotavljanje začasnih zatočišč in zaščito naravne dediščine.

Pozornost bi rad pritegnil k dejstvu, da moramo zmanjšati birokracijo, ki je povezana z dostopanjem do tega sklada. Naj vam dam specifičen primer iz svoje države. Romunijo so junija lansko leto prizadele naravne nesreče. Sedaj, septembra 2009, sredstva še niso bila razdeljena romunski vladi. Prav tako mislim, da v prihodnosti potrebujemo trajnostno gozdarsko politiko pa tudi strategijo za preprečevanje tovrstnih nesreč.

Stavros Dimas, član Komisije. – (EL) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil spoštovanim poslanca Parlamentu za njihove izredno konstruktivne prispevke k nocojšnji razpravi in za odlične zamisli, ki so jih predlagali.

K izrednim razmeram pogosto sodijo človeški, finančni in okoljski stroški. V prihodnosti se bomo verjetno zaradi podnebnih sprememb, kot so poudarili mnogi poslanci, morali ukvarjati z več in s hujšimi nesrečami – ne le z gozdnimi požari, ki ne bodo omejeni na južno Evropo in se bodo začeli pojavljati v osrednji in celo severni Evropi – in z drugačno obliko nesreč, kot so poplave. Zato moramo neprestano krepiti in izboljševati evropske vire za upravljanje nesreč, ki so sedaj jasno dokazali svojo dodano vrednost.

To so potrdili tudi požari to poletje, ki so nas spomnili, da mora Skupnost izboljšati ne le svojo sposobnost odzivanja na naravne nesreče, ampak tudi svojo sposobnost, da jih prepreči, kakor so nocoj poudarili številni govorniki. Parlament moram tu spomniti, da je Komisija februarja predstavila sporočilo o preprečevanju naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek, v katerem je oblikovala nekatere predloge.

Čakamo na pripombe Evropskega parlamenta in Sveta glede tega sporočila. Verjamem, da novi Parlament ne bo odlašal s svojim odzivom, ki ga pričakujem v februarju. Verjamemo, da nam bodo dali politično

spodbudo, kar velja tudi za resolucijo o tem na prihodnji konferenci, da bomo lahko nadaljevali s potrebnimi deli v tej smeri.

Ker so mnogi govorniki, če začnem z gospo Podimata, sprožili vprašanje o podnebnih spremembah in potrebi po prilagoditvi in predlaganem pregledu strategije Skupnosti, katerega namen je obravnavati vidike, povezane s podnebjem, bi tudi sam izpostavil to vprašanje. Tudi to bo zagotovilo priložnost za pregled vprašanj, ki se nanašajo na gozdne požare. Tu bi moral dodati, da je to sporočilo Komisije zelo pomembno, enako pa velja tudi za sporočilo, ki smo ga izdali prejšnji teden glede financiranja za sporazum o podnebnih spremembah, ki ga pričakujemo od Københavna, pri čemer se da velika vsota na razpolago za prilagoditev financiranja na podnebne spremembe v državah v razvoju. Skladi bodo usmerjeni v dela, potrebna, da bodo lahko države, ki so utrpeli neugodne učinke podnebnih sprememb, čeprav niso prispevale k učinku tople grede, reševale te neugodne učinke.

Dejansko sem predlagal, da z začetkom teh ukrepov ne bi smeli preprosto čakati do leta 2013, ampak bi jih morali začeti takoj, v letu 2010. Upam, da se bo Evropski svet 17. septembra ali v oktobru strinjal, da je treba zagotoviti denar za takojšnji začetek del, da bodo te države videle, da Evropska unija in razvite države resnično mislijo, kar predlagajo in rečejo.

Izpostavljenih je bilo mnogo drugih, pomembnih točk – in naj povem, da so bila v redu – glede vloge financiranja Skupnosti. Mehanizem skupnosti za razvoj podeželja in Evropski sklad za regionalni razvoj nudita instrument za podporo nacionalnim preprečevalnim ukrepom. Komisija bo uporabila instrumente, ki jih zagotavlja Solidarnostni sklad Skupnosti za podporo prizadevanj za obnovo v državah članicah.

Potem ko smo slišali, da bi moralo biti posredovanje Komisije takojšnje, bi moral tu pojasniti naslednje: obstajata dve vprašanji in ni bilo jasno za katerega od obeh gre. Eno se nanaša na mobilizacijo mehanizma Skupnosti na področju civilne zaščite, drugo pa je aktivacija Solidarnostnega sklada. Kar zadeva mehanizem Skupnosti na področju civilne zaščite, vam lahko povem, da je njegova mobilizacija takojšnja, v realnem času. Navedel bi nedavni primer požarov, ki so izbruhnili v Grčiji: v roku ene ure od prejetja uradne zahteve grške vlade je italijansko letalo vzletelo, da bi bilo naslednji dan pripavljeno za uporabo na kraju požara. Zato je mobilizacija takojšnja.

Kakor sem dejal v svojem prvem govoru, smo bili prvi, ki smo na kraj nesreče poslali strokovnjake v primeru cunamija in orkana Katrina. Prejeli smo številne pohvale za ukrepe preko mehanizma Skupnosti na področju civilne zaščite in to potrjuje tako delo, doseženo v zadnjih letih, kot tudi možnosti, ki jih nudi, pod pogojem, da ima sredstva in vire – zlasti finančne vire –, da bo lahko razširila svoje delo v korist Evropske unije, državljanov, okoljske zaščite in posesti evropskih državljanov.

Kar zadeva Solidarnostni sklad, sem slišal – in to je res –, da je potrebna večja prožnost. Dejansko mora biti pripravljen za čim hitrejšo reagiranje, ker je natančna filozofija Solidarnostnega sklada kritje nujnih primerov ali dela nujnih primerov, ki jih povzročijo nesreče.

Zato je logično, da mora Komisija in da morajo države članice preko svojih osrednjih ali regionalnih uprav ukrepati takoj, da se izplača denar. Nadalje v Evropskem solidarnostnem skladu obstaja tudi klavzula, da je treba dela izvesti v roku enega leta od izplačila. To je logično, a potrebna je večja prožnost.

Da zaključim – žal mi je, da nimam več časa, da bi odgovoril na izredno specifična vprašanja, ki so bila sprožena – preden pozabim, bi rad povedal le, ker so številni govorniki omenili programe za gospodarsko oživitev, da so ti zagotovo dobra zamisel, ker so številne koristi od vključevanja projektov za preprečevanje nesreč, za katere lahko bolj ali manj pričakujemo, da se bodo zgodile tudi naslednje leto – kakor je bilo že povedano, vsako leto razpravljamo o tej zadevi – tako zaradi tega, ker bodo ustvarili gospodarsko dejavnost in več delovnih mest kot tudi zato, ker bodo preprečevali škodo, ki stane več milijonov evrov za obnovo. Zato so to investicije, ki bodo prinesle večkratni dobiček in bodo seveda preprečile človeške stroške za nesreče.

Nazadnje bi rad poudaril, da medtem ko ne moremo popolnoma odpraviti tveganja gozdnih požarov ali drugih nesreč, kot so poplave, potresi in celo vojaška posredovanja – ker je mehanizem Skupnosti na področju civilne zaščite posredoval pri poplavah, potresih in gozdnih požarih ter pri seljenju prebivalstva, kot se je zgodilo po sporu v Libanonu in ker smo tu zelo uspešno pomagali – pa ga je vseeno mogoče zmanjšati s pomočjo našega sodelovanja in boljšega kolektivnega odziva na takšne nesreče. Komisija se zavezuje, da bo povečala prispevek Skupnosti k preprečevanju, pripravljenosti, odzivu in obnovi pri nesrečah, da bi zaščitila državljane in okolje.

Naj se ponovno zahvalim Parlamentu za njegovo aktivno podporo pri potrebi za izboljšanje upravljanja nesreč v korist vseh evropskih državljanov.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 16. septembra.

Pisne izjave (člen 149)

Iosif Matula (PPE), v pisni obliki. – (RO) Precej sem zaskrbeljn zaradi obsega, ki ga te nesreče dobivajo zadnja leta, ki nimajo le naravnih vzrokov, pač pa so zanje krivi tudi ljudje, posledice pa so tako na gospodarski kot tudi na socialni infrastrukturi. Naš odziv na ta pojav preko Solidarnostnega sklada Evropske unije zagotavlja pomembno podporo pri nalogi obnove območij, ki jih prizadanejo nesreče, skupaj z zmanjševanjem njihovih morebitnih čezmejnih učinkov. Vendar pa bi rad izpostavil potrebo po poenostavitvi in izboljšanju preglednosti meril za uporabo tega sklada tako, da bodo lahko imela prizadeta območja čim prej koristi od podpore Skupnosti. Prav tako moramo več regijam omogočiti, da bodo dobile pomoč, tako da uvedemo nižjo zgornjo mejo za uporabo. Nadalje podpiram izdelavo evropske strategije za boj proti naravnim nesrečam in za krepitev skupne evropske enote, ki bo v primeru nesreče pripravljena na odziv v vsakem delu EU.

Richard Seeber (PPE), v pisni obliki. – (DE) To poletje je spet prišlo do uničujočih gozdnih požarov na nekaterih območjih Evrope, ki niso povzročili le velike gospodarske škode, pač pa so zahtevali tudi 11 življenj. Evropa mora pokazati solidarnost spričo takšnih naravnih nesreč. Moreči tovrstni položaji dajejo Skupnosti priložnost, da pokaže svoje kakovosti in evropskemu prebivalstvu omogoči, da doživi neposredno dodano vrednost s strani Evropske unije. Vendar pa je treba pri praktičnem izvajanju absolutno upoštevati pravila subsidiarnosti. Države članice so tiste, ki so odgovorne za previdnostne priprave na nesreče in za pripravo načrtov za upravljanje v sili in EU se ne sme vmešavati v to pomembno pristojnost na strani posameznih držav članic. Solidarnostni sklad Skupnosti je razumno in dragoceno orodje finančnega upravljanja. Dolgoročno je treba strategijo za preprečevanje tovrstnih požarov v Evropi izboljšati in prenehati moramo z zanašanjem na kratkoročno krizno upravljanje.

Dominique Vlasto (PPE), v pisni obliki. – (FR) Spričo tragičnih požarov, ki so ponovno opustošili južno Evropo, moramo ukrepati, da bi uspešno prekinili te nevzdržne dogodke. Najprej z boljšo organizacijo sredstev za posredovanje:

zamisel gospoda Barnierja je, da bi imeli evropsko enoto civilne zaščite, ki bo sposobna posredovati v podporo nacionalnim enotam.

Za obvladovanje velikega požara je potrebno hitro posredovanje: evropska solidarnost mora biti učinkovitejša. Vendar pa preprečevanje ostaja ključnega pomena: gozdove je treba vzdrževati in čistiti. Na jugu Francije je 75 % gozdov v zasebni lasti. Zato je pomembno, da se pridobi podpora lastnikov in da se jih vzpodbudi k vzdrževanju njihovih gozdnatih površin. Zlasti bo to pomenilo obnovo sredozemskega gozda, katerega gospodarska donostnost je prenizka: pobude, ki jih podpira strukturni sklad, morajo spodbuditi redno vzorčenje biomase in njeno uporabo za energetske namene ter razvoj trajnostnega gozdarstva in odgovornega ekoturizma. Zato lahko Evropsko komisijo pozovem, naj prizna značilnosti sredozemskega gozda in predlaga akcijski načrt, ki bo oblikovan za njegovo zaščito in za boljši izkoristek njengovih naravnih virov. To je najmanj, kar je mogoče narediti za dolgoročno zmanjšanje tveganj požarov in za preprečevanje in obnovo krhkih ekosistemov v južni Evropi.

22. Sporazum o prosti trgovini z Južno Korejo: vpliv na evropsko industrijo (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava Komisije o sporazumu o prosti trgovini z Južno Korejo: vpliv na evropsko industrijo.

Catherine Ashton, članica Komisije. – Gospod predsednik, velik potencial za nove možnosti izvažanja leži v azijskih trgih, ki imajo visoke stopnje rasti, a seveda tudi velike ovire za vstop. Poleg večstranskih pogovorov je pomemben način za premagovanje teh ovir prek vzvoda, ki nam je na voljo v pogajanjih o sporazumu o prosti trgovini.

Zato so države članice od Komisije zahtevale, naj sproži novo generacijo sporazumov o trgovini s ključnimi azijskimi gospodarstvi. Ti sporazumi o prosti trgovini bi morali biti ambiciozni pri ustvarjanju novih priložnosti za izvažanje za mnoge sektorje.

Pri Koreji smo to dosegli po dveh letih intenzivnih pogajanj. To je najbolj ambiciozen sporazum o prosti trgovini, ki ga je kdaj koli sklenila Evropska unija.

Obstaja splošno mnenje, da so nam izredno v prid koristi iz sporazuma o prosti trgovini v dveh izmed treh glavnih sektorjev našega gospodarstva: najprej, naši konkurenčni ponudniki storitev bodo ogromno pridobili iz sporazuma. Na primer, na področjih, kot so telekomunikacije, gradbeništvo in okoljske storitve, bo v prihodnosti mnogo lažje poslovati s Korejo.

Drugič, za kmetijske proizvode bo Koreja odpravila skoraj vse posebno visoke tarife – v povprečju znašajo 35 %! To bo močno povečalo izvažanje kmetijskih proizvodov, med drugim svinjine, vina, whiskeya ali mlečnih proizvodov. Prav tako bomo poskrbeli za zaščito evropskih geografskih označb, kot so šunka parma, vino rioja in vino tokaj.

Sporazum o prosti trgovini pa bo prav tako zelo koristen za evropske izvoznike proizvajalce. Na splošno bodo evropski izvozniki proizvajalci prihranili približno 1,2 milijard EUR tarif na leto, od česar se prvi dan prihrani 800 milijonov EUR. Na primer, izvozniki strojev bi pri letnih plačilih carin letno prihranili 450 milijonov EUR, medtem ko bi izvozniki kemičnih snovi na carinah prihranili več kot 1 50 milijonov EUR.

Odprava carin bo našim izvoznikom omogočila tudi, da bodo okrepili svojo trdno oporo na korejskem trgu ter tako razširili svojo prodajo. Korejske stranke vsako leto kupijo evropsko blago v vrednosti okoli 25 milijard EUR. Zaradi tega je Koreja ena naših najpomembnejših izvoznih trgov v Aziji.

Poleg tega smo se posebno osredotočili na pravila. V sporazumu so vključeni preglednost predpisov, učinkovito uveljavljanje zavez, boljša zaščita pravic intelektualne lastnine in pravil „STO-plus“ o subvencijah, ki bodo tudi v korist vseh proizvajalcev, ki prodajajo v Koreji.

Nadalje so bile o industrijskih tehničnih ovirah v trgovini vzpostavljene norme, zlasti za avtomobile, elektroniko in farmacevtske izdelke, ki temeljijo na regulativnem modelu Evrope, in te se odzivajo na dolgoletne zahteve evropskega poslovanja v teh sektorjih. Koreja bo morala spremeniti svoje domače predpise, da bo lahko ravnala skladno s temi zavezami, medtem ko takšna sprememba v Evropi ne bi bila potrebna.

Zlasti glede avtomobilske industrije bi rad najprej pokazal, da nas zanima tudi povečanje tržnega dostopa za evropske avtomobile v Koreji. Naši izvozniki avtomobilov so daleč najmočnejši uvozniki na korejskem trgu z visokimi stopnjami rasti. To lahko še bolj razvijejo, ker bodo imeli koristi od kombinacije odprave tarif – prihranek 2 000 EUR na avtomobil, vreden 25 000 EUR – in odprave tehničnih ovir.

Dogovorjeni sporazum vključuje najambicioznejše norme, ki niso povezane s tarifnimi ovirami, kar jih je bilo kdaj dogovorjenih s katero koli tretjo državo. Koreja bo od prvega dne sprejela, da bo avto, ki ustreza mednarodnim standardom, obravnavan kot avto, ki je v skladu s tistimi korejskimi predpisi, ki jih je kot takšne, ki predstavljajo pomembno oviro, sporočila naša industrija.

Obstajajo tudi določbe, po katerih Koreja sprejema enakovrednost evropskih in korejskih okoljskih predpisov. Seveda se je, še preden začne veljati sporazum, strinjala, da bo uporabljala določene prehodne omejitve korejskih okoljskih standardov, ki so pomembni za naše strokovnjake in zelo podrobno spremljamo razprave v Koreji o novih predpisih za omejevanje emisij CO₂, da bi poskrbeli, da bodo pokazali, da niso ovire v trgovini.

Zavedamo se občutljivosti avtomobilskega sektorja. Zagovarjali smo dolga prehodna obdobja za liberalizacijo našega najbolj občutljivejšega avtomobilskega odseka, to je malih avtomobilov. Tarife bodo odpravljene šele peto leto sporazuma in to nam dopušča čas za prilagoditev. Zapomniti bi si morali pomembno korejsko investicijo v avtomobilski sektor v Evropi.

Zmerno smo spreminjali pravila o poreklu s povečanjem dovoljene meje tuje vrednosti korejskih avtomobilov s 40 % na 45 % in dogovorili smo se za dvostransko zaščitno klavzulo, ki nam dovoljuje postavljanje tarif v primeru visokega valovanja uvoza in nevarnosti, da bi bile prizadete naše industrije.

Glede povračila carine, moje zadnje točke: to ni nič novega. Takšne politike so zakonite v okviru Svetovne trgovinske organizacije. Povračilo carine prav tako ne ustvarja bistvene konkurenčne škode za naše proizvajalce avtomobilov, ker so naše tarife za avtomobilske dele na splošno zelo nizke in bodo še bolj

znižane. In dogovorili smo se za posebno klavzulo, ki nam bo omogočila učinkovito omejiti povračilo carinskih dajatev.

Poudarjam moč podpore evropskih proizvodnih sektorjev pa tudi kmetijstva in storitvenih organizacij za ta sporazum. To je pomembno in je jasen signal naše odločnosti za zasledovanje interesa po tržnem dostopu v ključnih razvijajočih se azijskih gospodarstvih.

Daniel Caspary, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, Južna Koreja je četrta največja zunanja tržna partnerka EU, z obsegom izvoza v znesku približno 30 milijard EUR na leto. Sklepanje sporazumov o prosti trgovini je tako zelo v interesu evropskih delodajalcev in evropskih delavcev.

Nadalje, komisarka, danes vam nimam namena čestitati, saj sporazum še ni bil podpisan, a če vam res uspe v tem času krize – v času, ko so se izvozne stopnje po svetu znižale kot še nikoli v zgodovini – izpeljati sporazum o prosti trgovini, bi bil to izreden dosežek, za katerega iz srca upam, da ga boste dosegli.

Trgovinski sporazumi so pogosto zelo sporni, a sam bi rekel, da je Južna Koreja dostojna izjema. Iz skoraj vsakega področja evropske industrije dobivam zelo pozitivne povratne informacije. V mislih imam strojništvo, farmacevtske izdelke, elektroinženiring, kemične snovi in številne storitvene industrije. Še nikoli prej nisem naletel na primer, kjer so pozitivne povratne informacije glede trgovinskih pogajanj prihajale iz kmetijskega sektorja. To je vsekakor novost – nekaj, česar mislim, da dejansko ni srečal še nihče med nami.

Rezultati so jasno pozitivni, čeprav bi v mnogih sektorjih radi, da bi bilo doseženega več. Vendar pa obstaja ena izjema, in sicer podorčje konstruiranja vozil. Vendar pa tudi tu ne gre za celotno industrijo, ampak le za nekaj proizvajalcev, ki so kritični glede sporazuma. Drugi proizvajalci in zlasti mnogi dobavitelji so zelo pozitivno naklonjeni sporazumu v njegovi sedanjí obliki.

Mislim, da bi bilo dobro, če bi zgrabili priložnost in se lotili nekaterih točk kritike v tej industriji in morda še zgladili nekatere škodljive posledice sporazuma o prosti trgovini z nekaterimi podrobnostmi. V tem pogledu imam v mislih ključna področja kot so Zakon glavnega mesta regije Seul, standardi za vgrajen sistem za diagnostiko na vozilu, okoljski standardi, zaščitna klavzula za povračilo carinske dajatve itd. Tu bi se morali izogibati nesporazumom, ali še bolje, jih popolnoma razjasniti in predvsem pritisniti na Južno Korejo, da se jamstva, ki so nam jih dali, uresničijo. Jasno spremljanje morebitnih novih ovir v trgovini, ki se ne nanašajo na tarife, je vsekakor smiselno.

Upam, da bo sporazum začel zelo kmalu veljati in da bodo lahko imeli potrošniki in delavci Evropske unije zelo kmalu koristi od njega. Hvala lepa in želim vam mnogo nadaljnjega uspeha v ciljni ravnini.

Kader Arif, v imenu skupine S&D. – (FR) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, zelo vesel sem, ko slišim, da se moja konservativni in liberalni kolega poslanca strinjata s Komisijo – tako je moje delo v vlogi socialnega demokrata lažje.

V vsakem primeru upam, da bo nocojšnja razprava omogočila vsaj, da obravnavamo številne skrbi glede vpliva tega sporazuma o prosti trgovini med Evropsko unijo in Korejo ter zlasti na evropsko industrijo.

Komisarka, govorili smo o soglasju, a naj vas spomnim, da vas že nekaj mesecev določeni industrijski sektorji – vključno s sindikati proizvajalcev avtomobilov in delavcev, ki jih podpirajo – opozarjajo o morebitnih tragičnih posledicah tega sporazuma. Danes večji del teh vprašanj še vedno ni bil obravnavan.

Vendar pa gre morda za to, da ste se odločili žrtvovati evropsko avtomobilsko industrijo v korist storitev.

Seveda, zakaj dovoliti Koreji povračilo carinskih dajatev, kar je korist, ki ni bila zagotovljena še nikoli prej, niti državam v razvoju kot so države Sredozemlja? Kakšna je logika za prožnimi pravili o poreklu katerih vpliva se moramo bati, ne le za avtomobilsko industrijo, ampak tudi za evropsko tekstilno industrijo?

Zakaj dovoliti takšna izkrivljanja konkurence in zlasti, zakaj določiti ta precedens?

Spričo teh tveganj in žal tudi drugih, o katerih ne morem razpredati tu, a podrobnosti katerih poznate – ravno ste jih omenili –, je Komisja predlagala zadnje sredstvo, to je vključitev zaščitne klavzule. Vendar pa veste, komisarka, da zaščitna klavzula ni samodejna in da jo bo zelo težko izvajati in nemogoče aktivirati še pet let.

Da bi prikazal naše skrbi, bom navedel le en primer. Če bo sporazum o prosti trgovini Koreji omogočil, da bo v Evropo izvozila dodatnih 100 000 vozil – že sedaj jih na letni ravni izvozi 600 000 –, bo izgubljenih

6 000 delovnih mest. Nasprotno pa je Evropa izredno omejena, pri čemer lahko vsak proizvajalec v Korejo izvozi le 1 000 vozil, kar je del celotne evropske kvote, ki znaša 6 000 vozil.

V času krize, ki ima zlasti velik vpliv na delavce v avtomobilski industriji, sprašujem kako boste pojasnili to, da se Evropa zavezuje k takšnemu sporazumu? Ali se nameravate ponovno pogajati glede spornih točk, ki so bile ravno omenjene? V vsakem primeru je to tisto, k čemur pozivajo številne države članice in industrijski sektorji, ki sem jih ravno omenil.

Komisarka, ali se boste zavezali vsaj k temu, da zagotovite večjo preglednost in da na poslance EP v to vključite v večji meri? Mi in Komisija smo ustvarili pogoje za negativno podobo poljskega inštalaterja, ne ustvarimo sedaj negativne podobe korejskega proizvajalca vozil.

Michael Theurer, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, komisarka Ashton, najprej bi se vam rad v imenu skupine Skupine zaveznitstva liberalcev in demokratov za Evropo zahvalil za informacije, ki ste nam jih dali nocoj na izrednem zasedanju odbora in tu na plenarnem zasedanju. Jasno je, da se bližamo sklenitvi sporazuma o prosti trgovini z Južno Korejo. Z liberalnega stališča in zlasti s stališča moje nemške Svobodne demokratske stranke je cilj prostega in poštenega svetovnega trga zelo pomemben, zlasti sedaj, ko v teku gospodarske in finančne krize doživljamo težnje, usmerjene v protekcionizem, težnje, ki jim je treba odločno nasprotovati v interesu blaginje in delovnih mest v Evropski uniji.

V tem kontekstu se pojavi vprašanje kakšno pomembnost Komisija pripisuje sporazumu o prosti trgovini z Južno Korejo, saj se že dolgo osredotočamo na napredek v krogu o razvoju, ki je potekal v Dohi, ne da bi bil do sedaj dosežen kakršen koli napredek. Komisarka Ashton, to je razlog za mojim vprašanjem: ali smatrate sklenitev sporazuma o prosti trgovini z Južno Korejo kot prvi korak naprej proti dvostranskim sporazumom o prosti trgovini in ali to po vašem mnenju pomeni korak stran od Dohi? Ali pa so takšni dvostranski sporazumi zgolj dodatki oziroma razširitev politike Evropske unije o prosti trgovini?

Nadalje, kakor veste, je klavzula o povračilu carinskih dajatev vzrok za skrb v številnih državah članicah in sektorjih industrije – zlasti v avtomobilski industriji. Klavzula bi lahko pripeljala do podpore podjetjem v državah z nizkimi stroški kot sta Indija in Kitajska ter tako ogrozila evropsko proizvodnjo. Ali poznate način kako bi bilo mogoče te skrbi s strani držav članic z ozirom na takšna povračila carinskih dajatev še vedno obravnavati?

Ilda Figueiredo, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Iz izjave komisarke je jasno, da v Evropski uniji obstajajo gospodarske in finančne skupine in sektorji, ki bodo imeli od tega sporazuma z Južno Korejo korist. Vendar pa ima ta zgodba tudi drugo plat, ki pa je tu niste obravnavali, komisarka. V mislih imam zlasti določene občutljivejši sektorje, kot so tekstil, oblačila in delovna mesta delavcev.

Zato je, ker zadevajo industrije in delavske organizacije v naših državah, zaskrbljujoče, da Evropska komisija še naprej zanemara resne težave, s katerimi se soočajo tekstilne industrije in industrije oblačil. Izpostaviti moram položaj v moji državi, na Portugalskem, kjer je brezposelnost dosegla zaskrbljujočo raven natanko v regijah, kjer te industrije prevladujejo: na severu in v določenih osrednjih delih Portugalske.

Zato poudarjamo potrebo po dosledni in usklajeni strategiji za podporo industrije v Evropski uniji, zlasti v tistih sektorjih, ki so odvisni od intenzivne delovne sile, in sicer preko nujne ureditve delovnih trgov ali s pomočjo javnih politik, ki podpirajo investicije, inovacije, diferenciacijo, poklicno usposabljanje in ustvarjanje delovnih mest s pravicami.

David Campbell Bannerman, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, to je moj prvi govor v tem Parlamentu. Kot od poslanca EP iz UKIP za vzhod Anglije boste od mene pričakovali, da se uprem in potrudil se bom, da vas ne bom razočaral, pa tudi ne mojih volivcev.

Danes razpravljamo o trgovinskih sporazumih EU in zlasti o sporazumu z Južno Korejo, ki naj bi bil podpisan letos. Glede na to, da nimamo mnogo podrobnosti o tem določenem sporazumu, razen mislim, da dejstva, da se bosta dve tretjini koristi akumulirali v Južni Koreji in ena tretjina v EU, pa bi rad dodal še nekatere bolj splošne točke.

Mnogo ljudi se ne zaveda, da obstaja več kot sto ločenih dvostranskih trgovinskih sporazumov EU kot je ta: po eni oceni jih je 116. Obstajajo trgovinski sporazumi z ZDA, Kanado, Mehiko, Brazilijo, Indijo, Kitajsko, Japonsko in Južno Afriko. V Evropi imamo sporazume z Rusijo, Ukrajino, Turčijo in Liechtensteinom.

Prav tako imamo trgovinske sporazume z državami EGP, ki niso v EU in z državami EFTA, kot sta Švica in Norveška. Trgovinski sporazum Norveške religiozno ščiti tako njeno ribištvo kot tudi kmetijstvo, in Norveška ni majhna riba. Je četrta največja uvozna partnerka EU in šesti največji izvozni trg.

Kaj bi potem moral trgovinski sporazum, kot je sporazum z Južno Korejo, resnično vsebovati? Mislim, da je dober primer Švica. V njem so določbe o odpravi carinskih dajatev in trgovskih kvot na industrijske in kmetijske proizvode. V njem so določbe, ki švicarskim državljanom dajejo pravico do življenja in dela v državah EU in državljanom EU, da lahko živijo in delajo v Švici. V njem so določbe, po katerih je lahko Švica del schengenskega območja brez potnih listov. Švicarji so lahko v Evropski agenciji za okolje, če želijo, v filmskih in izobraževalnih programih EU in lahko se prijavijo za raziskovalne štipendije EU. Sodelovanje poteka pri zadevah glede letalskih družb, azila in pri pravnih zadevah. Na kratko, imajo vse zahtevane koristi članstva v EU, a brez vsakršnega stroška.

Res je, da mora Švica na leto plačati 600 milijonov CHF za dostop, a Švicarska vlada poroča o prihrankih, ker ni članica EU, ki znašajo do 3,4 milijarde CHF, kar pomeni neto prihranek v znesku 2,8 milijard CHF na leto. Švica tudi ni nepomemben trgovinska partnerka: 80 % švicarskega izvoza gre v EU in je četrta največja trgovinska partnerka EU.

Rada bi povedala, da je mogoče s trgovinskimi sporazumi doseči koristi trgovine EU brez bremena visokih ureditvenih stroškov, izgube suverenosti in virov. Celo na spletni strani Komisije se priznava, da lahko „Švica razvija in ohranja svoje lastne predpise na drugih področjih, ki odstopajo od sklepov EU. To je v njenem lastnem interesu, kot so finančni trgi in trgi delovne sile.“ Kako bi Britanija rada odstopala na podoben način v zvezi z Direktivo o delovnem času, Direktivo o začasnih delavcih ali novo Direktivo o upravljavcih skladov!

Zato zaključujem z vprašanjem: zakaj ne Britanija? Zakaj Britanija ne more imeti podobnega, prijateljskega trgovinskega sporazuma z EU kot ga ima Južna Koreja namesto polnega članstva v EU? Britanija je sama največja enotna trgovinska partnerka za EU, pri čemer ima 40 milijard EUR primanjkljaja na leto. Tudi mi imamo lahko zagotovila, ki jih uživajo Švicarji. Lahko bi bili in mislim, da bi morali biti ponovno neodvisen narod s prosto trgovino kot so Norveška, Švica in celo Južna Koreja.

Peter Šťastný (PPE). – Gospod predsednik, kot eden od poročevalcev o sporazumu o prosti trgovini z Južno Korejo in kot močan zagovornik sporazuma o prosti trgovini, upam na uravnotežen in pošten sporazum, ki je v korist obeh strani – resničen položaj, ki prinaša koristi za vse.

Ena naših osrednjih industrij s sedanjim stanjem pogajanj ni resnično zadovoljna, in v svojem taboru imajo mnogo prijateljev, vključno z nekaterimi državami članicami, industrijami in poslanci EP. Vsi smatrajo, da je v tem sporazumu na boljšem Južna Koreja. Evropska komisija in Evropski svet bi se morala resno osredotočiti na področja trenj, in sicer na zaščitno klavzulo o povračilu carine, ovire, ki niso povezane s tarifami in na pravila o poreklu. Če bi bilo mogoče doseči nekaj napredka za zadovoljitev avtomobilske industrije EU, potem bi imeli ravni zaposlovanja, močan BDP in pričakovani življenjski standardi resnično korist in bi bili ohranjeni.

Vendar pa enaki pogoji ne bodo slabost. Močan precedens je mogoče vzpostaviti za druge sporazume o prosti trgovini, ki čakajo v vrsti in bodo nastali kmalu v bližnji prihodnosti. Jasno mi je, da ta sporazum v celoti prinaša EU in nekaterim različnim industrijam tudi druge koristi. Vendar pa bodo v osnovi vedno zmagovalci in poraženci: takšna je narava vsakega dvostranskega sporazuma. Na splošno pa bi bili blizu resničnemu ravnovesju. Vendar pa je treba s takšno ključno industrijo kot je avtomobilska industrija, ki je v precej slabem stanju, potrebno poskusiti več. Le pri doseganju nekakšnega dodatnega napredka lahko govorimo o resnično usklajenem sporazumu o prosti trgovini, ki je sprejemljiv in ima resničen in pozitiven učinek kot precedens za prihodnje sporazume o prosti trgovini.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pozdravil sem delo, ki je bilo opravljeno v tem obdobju, ko je gospa Ashton igrala svojo vlogo komisarke. Povedati moram, da smo imeli z njo boljši odnos kot z njenim predhodnikom, kljub njuni skupni politični zvezi, ki jo imamo tudi mi, in kljub njuni skupni nacionalnosti.

Vendar pa tokrat nisem enako navdušen glede tega vprašanja kot komisarka, ker je Komisija v preteklih letih prepogosto tu govorila o določenih pobudah, potem pa ubrala drugačno pot. Preživljamo določen trenutek v času, veliko gospodarsko in finančno krizo, ki je tudi rezultat pomanjkanja vzajemnosti na svetu, ne le v državah v razvoju – ki ima svojo logiko, svojo razlago – a z novimi globalnimi akterji in tradicionalnimi globalnimi akterji.

Prepogosto se mi zdi, da zaznavam pomanjkanje ozaveščenosti v Komisiji, na strani njenega predsednika in komisarjev, katerih pobude bi bilo treba izvajati v pomoč pri oživitvi evropske industrije, pri oživitvi evropske proizvodne industrije. Zdi se mi, da ima ta sporazum, ki je domnevno pozitiven sporazum in ima izredno pozitivno vsebino, vse bolj akademsko vrednost; gre skoraj za pogodbo iz učbenikov, a takšno, ki je zgubila stik z realnostjo.

V Korejo izvažamo 30 milijard USD, le 20 milijard USD se vrne v obliki avtomobilov, ki jih Koreja izvažava v Evropo, 1,5 milijard USD pa bo posredne pomoči, ki se doda korejskim avtomobilom v Evropi, da ne omenjam tekstilnega in drugih sektorjev. To je jasno neravnotežje, ki menim, da ga je treba izpostaviti in popraviti, preden damo zeleno luč za sporazum o prosti trgovini, ki bo prizadel evropsko industrijo. Naša industrija je kakovostna industrija, ki se je zavezala k novim zahtevam, h katerim pozivajo inovacije, vsekakor pa ni obubožana industrija, ki se ne more spopasti s potrebo po inovacijah, ki obstaja v gospodarstvu.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Gospod predsednik, gospa komisarka, tudi jaz nisem zadovoljna z nenavadnimi spremembami v sporazumu, kot so povračila carinskih dajatev na uvožene dele v primeru proizvodov za izvoz v Unijo in z znižanjem 60-odstotnega praga za določanje države porekla. To pomeni podpiranje korejskih uvozov za ceno konkurenčnosti evropske industrije in za ceno brezposelnosti. Levji delež v tem pogledu gre že sedaj uvoženemu blagu iz Azije, kjer so stroški dela nekonkurenčno nizki zaradi slabih ali neobstoječih socialnih in okoljskih standardov. Pogovori o trgovini bi morali biti zato osredotočeni na dvig teh standardov namesto na razcvet azijske industrije na strošek Evrope. Komisija to že dolgo dolguje evropskim državljanom.

Ali se Komisija sploh zaveda negativnega vpliva sporazuma o evropski konkurenčnosti in o zaposlovanju v avtomobilskih in tekstilnih industrijah? Drugič, ali se zaveda, da sporazum določa usoden precedens za prihodnje trgovinske sporazume? Tretjič, ali Komisija namerava zanemarjati temeljne očitke, ki so jih izpostavili evropski sindikati inženirske panoge? Četrto, kako to, da korejski mediji že slavijo zmago za svojo avtomobilsko industrijo, če kolegij Komisije sploh še ni razpravljal o sporazumu? Ali je Komisija pripravljena pregledati osnutek in se pogajati za uravnotežen sporazum? Ali ima Komisija voljo, da pritisne na Korejo, da bo sprejela mednarodne obveze v luči socialnih in okoljskih standardov, in ali bo to naredila preden Koreja pridobi vse koristi proste trgovine z Evropsko unijo? Zahvaljujem se vam za odgovor. Verjamem, da bo prevladal razum.

David Martin (S&D). – Gospod predsednik, povedati moram, da sem precej zaskrbljen zaradi značaja te razprave. Ta je morda z izjemo prispevka gospoda Daniela Casparya precej negativen.

Bil sem parlamentarni poročevalec za korejski sporazum o prosti trgovini. Pred to razpravo sem preveril, kaj smo se odločili zahtevati – česa smo zahtevali, da se Komisija loti v teh pogajanjih in doseže v našem imenu – in dejansko mislim, da je Komisija dosegla tisto, kar smo od nje zahtevali. Spoštovanje bi rad izrekel glavnemu posredniku, ki sedi poleg baronice Ashton, in baronici Ashton, za način kako sta dosegla ta sporazum.

Jasno so v vsakem sporazumu o prosti trgovini – po definiciji – in v vsakem pogajanju zmagovalci in poraženci, a če pogledate na globalni vpliv tega sporazuma, imamo velike zmagovalce v Evropi, veliki zmagovalci pa so tudi v Koreji. Zato imamo veliki zmagovalci tudi pri tem, da gre svetovna trgovina naprej. Sedaj v tej trenutni krizi mora biti vse, kar pošilja pozitiven signal o dveh enotah, ki sta tako veliki kot Koreja in Evropska unija in za kateri želimo poskrbeti, da bo trgovina tekla naprej, ter da bo trgovina odprta.

Povedati moram, da če Evropski parlament in Svet ministrov ne moreta pripeljati tega sporazuma do končnega podpisaneega sporazuma med Korejo in EU, lahko pošljemo sporočilo GD Trade, da se preneha pogajati glede vseh ostalih trgovinskih sporazumov, ker če ne moremo izpeljati sporazuma s Korejo, pozabite na ASEAN, pozabite na zalivske države, pozabite na ves preostali kup sporazumov o prosti trgovini, za katere se poskušamo dogovoriti, in iskreno, pozabimo na Doho. To je pomemben sporazum, kjer je Evropa dosegla svoje strateške cilje. Pošljimo pozitiven signal preostalemu svetu, da je Evropa odprta za poslovanje in da smo pripravljeni imeti v primežu te recesije kar se da odprte trge.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, le na kratko, vse to mi je zelo novo in razprava je bila zame zelo spodbudna in poučna. Ko je najprej govorila gospa Ashton, sem mislil, da je to čudovit posel za Evropsko unijo in sem se spraševal, če je v njem kakšna korist za Korejo. Potem so govorniki en za drugim podajali nasprotna pogleda, zato upam, da bo lahko na zastavljena vprašanja in podane točke gospoda Arifa, gospoda Theurerja, gospoda Campbell Bannermana ter ostalih odgovorila izrecno gospa Ashton, ko bo odgovarjala, in da nam bo morda povedala tudi, če trenutno potekajo tudi kakšna pogajanja s specifičnimi azijskimi državami za dvostranske sporazume in kako daleč so že.

Gerard Batten (EFD). – Gospod predsednik, rad bi podprl trditev svojega kolega, gospoda Campbella Bannermana. Leta 2006 je švicarska zvezna vlada pripravila poročilo o vseh vidikih obstoječih in mogočih odnosov z Evropsko unijo.

Zaključili so, da bi jih polno članstvo v EU stalo do šestkrat več kot njihovi sedanji dvostranski sporazumi. Švicarji so kot Švicarji sklenili, da se jim ne izplača pridružiti ali doseči polnega članstva v EU.

Če to velja za Švicarje, zagotovo velja za Britance in če bi naša vlada le imela razumen in pragmatičen pogled na britansko gospodarstvo kot ga imajo Švicarji na švicarsko, potem bi izstopili, tako kot Švicarji niso pristopili.

David Martin (S&D). – Gospod predsednik, ste zelo strpen predsednik, a iz naših pravil je zelo jasno, da se morajo govori po postopku „catch the eye“ nanašati na predmet razprave. To ni bilo v ničemer povezano s Korejo in tudi ne s sporazumi o prosti trgovini.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Gospod predsednik, gospod Martin je v svojem govoru ravno dejal, da je izredno pomembno sklepiti sporazume, ki bodo pospešili gospodarsko rast in zaposlovanje ter na splošno odpravili ovire v trgovini, zlasti v tej gospodarski krizi. Vendar pa ne smemo pozabiti, da smo imeli danes ravno zelo resno razpravo o krizi v evropski avtomobilski industriji in ta teden bomo obravnavali tudi problem v tekstilni industriji in pomoč Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji kot nadomestilo za masovne odpuste v tem sektorju v Španiji in na Portugalskem. Zato, gospe in gospodje, moramo jemati resno skrb Evropejcev glede načina, kako se odzivamo na to izgubo delovnih mest v Evropi in pregledati, kakšna so dejanska zdravila Komisije. Čeprav mora biti prosta trgovina dobra za zaposlovanje in gospodarsko rast na splošni ravni, kako bomo preprečili izgubo delovnih mest v teh tradicionalnih evropskih industrijah?

Catherine Ashton, članica Komisije. – Gospod predsednik, rada bi povedala, da me razprava na nek način sploh ni presenetila, ker so bile skrbi, ki so jih izrazili kolegi, dejansko izražene v preteklih mesecih.

Rada bi najprej izrazila priznanje Davidu Martinu za delo, ki ga je opravil v odboru. Zelo pomembno je, da priznam, koliko dela je z mano v preteklih mesecih pred sporazumom opravil Odbor za mednarodno trgovino in seveda se zelo dobro zavedam, da kolegi do sedaj še niso imeli priložnosti, da bi videli podrobnosti sporazuma. Zato se bom poskusila lotiti teh skrbi. A pomembneje, poskrbeli bomo, da boste dobili vedno več podrobnosti, ker je pomembno, da pogledate dejstva in ne izjav, ki so bile ravno podane.

Naj najprej podam nekaj splošnih točk o pristopu k temu sporazumu. Ta sporazum je bil izkoriščen za namene doseganja najboljšega za evropsko industrijo – kolegom iz UKIP bi rekla, da vključno za britansko industrijo. Po mojem mnenju je vsekakor v interesu Evrope, da s tem sporazumom nadaljuje – drugače ne bi stala tu in predlagala, da nadaljujemo kot do sedaj.

Pri tem smo imeli sedaj jasen *modus operandi*, jasen pristop, ki ga je imela Komisija in so ga, kakor je bilo povedano, podprli Parlament, Komisija in Svet in to je zagotovo način kako smo šli naprej. Mislim, da moj kolega, gospod Arif, ne bi imel nič proti, če rečem, da me trditev, da bi žrtvovala katero koli industrijo, vznemirja ali morda malo mori, ker to vsekakor ni pristop, ki bi ga izbrala.

Ali mislim, da morate, če želite resen trgovinski sporazum, priznati, da je to dejansko sporazum v korist obeh strani? Da, tako mislim. Če želite imeti trgovinske sporazume, če verjamemo – kar mislim, da je tako –, da je trgovina gonilo, ki nas bo popeljalo iz recesije, to pomeni, da imate resna, trda pogajanja z industrijami in državami, s katerimi bi radi dosegli sporazum. V nasprotnem primeru lahko ves čas sklepamo dogovore z državami, za katere nam je vseeno, in odpiramo trge, ker nas ne zanimajo resnično.

Koreja je resen trg, ki zagotavlja resnične priložnosti za kemične izdelke, farmacevtske izdelke in druge industrije. Če želimo resne trgovinske sporazume, moramo priznati vrednost in pomembnost našega početja. Dejansko smo gospodarska velesila. Ne bi se mogla manj strinjati s svojimi kolegi iz Združenega Kraljestva, ko govorijo o Švici in poskušajo to nekako enačiti z odnosom, ki ga pokušamo v Evropi oblikovati s Korejo – ali pa sem morda le zgrešila smisel.

Tu gre za resna pogajanja, da bi dosegli resen izid in upam, da bodo kolegi, ko bodo podrobnosti glede sporazuma razgrnjene, nanj gledali v duhu, v kakršnem smo ga poskusili ustvariti.

Avtomobilska industrija nam je na začetku dala seznam stvari, ki so želeli, da jih dosežemo. Bili so odkrito zelo zaskrbljeni, da se ohrani trg v Koreji odprt, in dosegli smo vse, kar so zahtevali na začetku.

Tekstilna industrija: prepričana sem, da je malo stvari, zaradi katerih bi nas moralo skrbeti. Zaščita v tekstilni industriji, ki jo imamo, bo vsekakor poskrbel, da bomo ohranili evropska delovna mesta.

Nisem zainteresirana za zmanjševanje števila delovnih mest ali industrij v Evropi in v tem sporazumu tega ni. In tisti med vami, ki mislite, da imate dokaze za to, vas prosim, da mi jih priskrbite, ker je govorjenje eno, resničnost pa nekaj drugega in resnično moramo prestopiti prag govorjenja in priti v resničnost tega, kar ta dogovor zagotavlja.

Seveda bi bil moj argument, da imamo pred sabo nekaj, kar je izredno pomembno za vse industrijske sektorje. Vprašanje o povračilu carinskih dajatev je zame zelo enostavno. Povračilo carinskih dajatev je oblikovano tako, da bo naš odziv nanje preprečil določen problem. Vprašanje je, ali je to edini način reševanja problema? Če dejansko obstajajo drugi načini, ki v enaki meri rešujejo problem, nas povabite, da sklenemo boljši trgovinski sporazum, in potem jih bom sama raziskala. A še vedno bi rada rešila isti problem in verjamem, da mehanizmi, ki jih imamo pripravljene v tem sporazumu, zagotavljajo ravno to. Tu ne gre za neko stvar, ki jo kažemo kot vedno varno spravljeno kot edini način za doseg tistega, kar želimo doseči – da bi učinkovito preprečili uvoze skozi zadnja vrata – in verjamemo, da smo problem rešili na drugačen način.

Zato se Parlamentu ne bom opravičevala – v političnem, gospodarskem ali katerem koli drugem smislu –, ker sem se odpravila in vlagala v pogajanja v zvezi s tem pomembnim trgovinskim sporazumom. Za to se ne opravičujem in ne opravičujem se, ker sem temu Parlamentu predložila tisto, za kar menim, da je resen sporazum o prosti trgovini v 21. stoletju, ki je v veliko korist gospodarstvu Evropske unije. Zlasti se ne opravičujem, ker sem to storila v času gospodarske krize, ker če je bil kdaj čas, ko je bila moja odgovornost zagotavljati mnogo podpore podjetjem in delavcem v Evropi, mislim, da je ta čas sedaj in ravno to je doseženo s tem sporazumom.

Kolege pa pozivam, kot sem dejala prej, naj pogledajo realnost sporazuma. Na vas bodo pritiskali – name so pritiskali – a dejansko, ko pogledate, kaj smo dosegli, mislim, da je to resnično konkreten rezultat, ki bo koristil evropskemu gospodarstvu. Navsezadnje je to tisto, kar smo si zadali in tisto, kar smo dosegli.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Tokia Saïfi (PPE), v pisni obliki. – (FR) Sporazum o prosti trgovini med Evropsko unijo in Južno Korejo, ki bi moral biti sklenjen do sredine oktobra, sporoža številne skrbi med evropskimi industrijami. Sporazum, ki ga Evropska komisarka za trgovino obravnava kot najambicioznejšega, kar jih je EU kdaj sklenila, se je zlasti proizvajalcem avtomobilov zdel zelo neuravnotežen. Ti proizvajalci se bojijo, da bi kot posledica dajanja tarifnih prednosti s strani Evropske komisije, prišlo do velikega pritoka korejskih vozil na evropski trg. Nedvomno bi bilo ohranjanje določenih carinskih klavzul, kot je povračilo carinskih dajatev, nepravilno in bi povzročilo izkrivljanje konkurence, kar bi bilo zelo škodljivo za evropsko avtomobilsko industrijo. To še bolj velja, glede na to, da ne kaže, da bi bila radodarnost Evropske unije povrnjena z zmanjšanjem ovir, ki niso povezane s trgovino in so jih določile korejske oblasti (uvozne kvote na evropska vozila z bencinskimi motorji). Zato ima od danes Komisija dolžnost pregledati pogoje tega sporazuma, da bo povrnila pogoje poštene in enake konkurence in da bo zagotovila dolgoročno preživetje naše industrije in naših delovnih mest v Evropi.

23. Učinki gospodarske in finančne krize na države v razvoju in razvojno sodelovanje (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o vprašanju Komisiji za ustni odgovor (O-0088/2009 – B7-0209/2009) gospe Eve Joly v imenu Odbora za razvoj o učinkih gospodarske in finančne krize na države v razvoju in razvojno sodelovanje.

Eva Joly, vlagateljica. – (FR) Gospod predsednik, komisarji, gospe in gospodje, medtem ko mi je v čast, da vam v imenu Odbora za razvoj postavim to vprašanje za ustni odgovor, pa vam žal ne morem predstaviti resolucije na isto temo, ki jo je soglasno sprejel ta odbor.

S kolegi iz Odbora za razvoj smo neutrudno delali, da bi zagotovili, da bi potekalo glasovanje o tej resoluciji in da bi se o njej razpravljalo pred vrhom G20 v Pittsburghu.

Vendar pa razen moje skupine, skupine Zelenih/Evropske svobodne zaveze in Konfederalne skupine Evropske združene leve/Zelene nordijske leve ni nobena druga politična skupina podprla naše zahteve, da bi to

resolucijo dali na dnevni red in vseeno je le-ta bistvenega pomena, če želimo, da Evropski parlament igra pomembnejšo vlogo pri opredeljevanju zunanje politike Evropske unije in da je za njegovimi predlogi resnična moč.

Gospe in gospodje, kakšno korist bomo imeli od glasovanja o tej resoluciji, ki bi morala zahteve in predloge Evropskega parlamenta predložiti članicam G20 in natančneje tistim našim državam članicam, ki jo ovirajo, pa tudi Evropski komisiji na oktoborskem plenarnem zasedanju, to je po vrhu v Pittsburghu?

Poleg dejstva, da to pomeni razvrednotenje opravljenega dela, tudi ne moremo biti zadovoljni z vlogo sedanjega komentatorja zadev. To ni naša naloga. Pustimo jo tistim, ki jih zadeva in tistim, ki jo opravljajo poklicno: novinarjem.

Države v razvoju nas sedaj potrebujejo bolj kot kdaj koli prej. Med tem ko našim sodržavljanom ni bilo prizanešeno, pa je imela svetovna gospodarska in finančna kriza mnogo trajnejši učinek na populacije držav v razvoju. Vendar pa finančne ustanove niso poskrbele, da bi postali ti prebivalci glavni koristniki posojil v sili, ker le redki med njimi izpolnjujejo zahtevane pogoje.

Afriške države so tako prejele le 1,6 % posojil, ki jih je dodelil MDS od zadnjega srečanja G20 v Londonu in povečanja virov MDS. Preostalo so dobile razvite države, zlasti evropske.

Vzdrževanje evropskega gospodarskega sistema je bilo seveda nujno, a zaradi tega ne smemo pozabiti na izredno revščino, ki besni na naših mejah, izredno revščino, ki jo še zaostrejuje kriza, za katero nosimo breme odgovornosti.

Pomoč za javni razvoj je treba nujno povečati. Že sedaj večina držav članic ne izpolnjuje pogojev, ki jih od leta 1970 zahteva OECD, in z novimi stiskami se soočamo brez novih sredstev. Zato moramo najti nove vire financiranja, nenazadnje z reform sedanjega sistema.

Odbor za razvoj vas prosi, da ukrepate, da bi izkoreninili zlorabe davčnih oaz, davčne utaje in nezakonit pritok denarja iz držav v razvoj.

Po norveškem poročilu, objavljenem v juniju, so zneski nezakonitih tokov, ki zapuščajo države v razvoju in so bili potrjeni, desetkrat višji od zneskov naše pomoči za razvoj. To kaže kaj vse je na kocki.

Potrebno je uveljaviti nov zavezujoč finančni sporazum, ki bo na osnovi posamezne države prisilil transnacionalna podjetja, da bodo prijavila svoje dobičke in plačane davke, da bi zagotovil preglednost glede tega, kaj plačajo v vsaki državi, kjer delujejo.

Nadalje mora priti do korenite reforme sistema, ki vključuje zlasti uvedbo novih demokratičnih in preglednih predpisov za trgovino in mednarodne finančne sisteme.

Odgovornosti so velike, izzivov je mnogo in naloge so naporne, a sedaj, bolj kot kdaj koli prej, mora Evropska unija opraviti svojo nalogo in voditi te reforme.

Karel De Gucht, član Komisije. – Gospod predsednik, Komisija v svoji vlogi predstavnice EU v G20 skupaj s predsedstvom močno zagovarja povečano podporo državam z nizkimi dohodki, zlasti najrevnejšim, kot eno odločilnih prednostnih zavez G20.

V tem pogledu je pomembno, da države z nizkimi dohodki prejmejo ustrezno financiranje, da bi zadovoljile potrebe, ki se pojavljajo zlasti iz protiudarca finančne krize. Zato zagovarjamo potrebo po povečanju dostopa revnih in krhkih držav, pogosto brez institucionalnih zmogljivosti, do instrumentov in kreditov, ki jih dajejo na razpolago mednarodne finančne ustanove in drugi donatorji.

Osebo bom ta pristop zagovarjal na novemberskem Svetu za razvojne zadeve, svetovna finančna kriza pa bo v središču mojih političnih skrbi v prihodnjih tednih. Upam, da lahko vseskozi računam na vašo podporo.

V tem kontekstu je posebno pomemben naš instrument „FLEX za ranljivost“. Komisija je delala s Svetovno banko in z MDS, da prepoznala države, ki so najbolj krizno ranljive, in da bi dopolnila pomoč, ki temelji na posojilih in jo zagotavljata ti dve ustanovi s pravočasno in usmerjeno finančno podporo v okviru instrumenta FLEX za ranljivost.

Med leti 2009 in 2010 bo za države AKP, ki bodo zaprosile za pomoč pri zagotavljanju prednostne javne potrošnje, vključno s socialnimi sektorji, porabljenih 500 milijonov EUR. Naj vam zagotovim, da vnaprejšnja odobritev proračunske podpore preko mehanizma FLEX za ranljivost ne bo vodila do vrzeli v financiranju dokler bo Komisija uporabljala rezerve, ki niso razporejene.

Države, ki niso upravičene do sredstev instrumenta FLEX za ranljivost, bodo imele koristi tudi od drugih ukrepov, ki jih v svojem aprilskem sporočilu predlaga Komisija, na primer ponovne dodelitve sredstev po ad hoc državnih pregledih in vnaprejšnjih vmesnih pregledih, podpore po tradicionalnem instrumentu FLEX, z vnaprejšnjo odobritvijo, kjer je to izvedljivo.

Glede usmerjanja proračunske podpore sem prepričan, da prožnost, ki pripada temu instrumentu, državam prejemnicam že omogoča uporabo sredstev na način, za katerega menijo, da jim bo najboljše pomagal pri odzivu na gospodarske in socialne probleme.

Poleg tega bo napredni srednjeročni pregled 10. ERS zagotovil dobro priložnost za prepoznavanje novih potreb in oceno, ali bi bile te bolje obravnavane preko splošne ali sektorske proračunske podpore.

Napreden srednjeročni pregled bo prav tako zagotovil dodatno priložnost za ponoven pregled proračunskih podpornih profilov v vsaki državi AKP in za premislek glede sprememb, ponovne dodelitve ali dodatnih sredstev iz rezerve.

Glede reforme institucij Bretton Woods je naša vloga pri spodbujanju njihove reforme seveda omejena. O vprašanju glasu in predstavljanja bomo razpravljali na letnih srečanjih MDS Svetovne banke v Istanbulu, ki se ga bova oktobra udeležila s komisarjem Almunio. V tem pogledu pozdravljamo dodatek tretjega sedeža za države podsaharske Afrike v odboru guvernerjev Svetovne banke in z zanimanjem gledamo na predloge, ki so predloženi za nadaljnje reforme.

Glede prepovedanih finančnih tokov bi rad gospe Joly zagotovil, da sem že dal navodila službam Komisije, naj raziščejo načine za izboljšanje davčnega in finančnega upravljanja v državah v razvoju, da bi ukrotili prepovedane finančne tokove. Kriza je prav tako pokazala, da moramo okrepiti mehanizme za izpolnjevanje ODA.

Mednarodna agenda o učinkovitosti pomoči iz Pariške deklaracije in akcijskega programa Akre je sedaj pomembnejša kot kdaj koli prej. V teh težkih gospodarskih časih smo posebno odgovorni za revne ljudi po svetu, da poskrbimo, da bo naša pomoč pri razvoju učinkovito usmerjena.

V svojem sporočilu z dne 8. aprila je Komisija prav tako izpostavila koristen prispevek inovativnih mehanizmov financiranja kot dopolnilnih in medsebojno krepilnih instrumenov z ODA. Na države članice smo pritiskali, da uporabijo vse svoje orodje in vplivajo na ne-ODA z ODA, na primer tako, da gradijo na tekočih prostovoljnih solidarnostnih obdavčenjih kot so davki na letalske vozovnice za financiranje zdravstvenih programov. O tej temi bodo potekale razprave na visoki ravni, vključno s pomembno konferenco leta 2010, ki jo bodo organizirali Francozi, in pri tem bo kasneje vključena Komisija.

Enrique Guerrero Salom, v imenu skupine S&D. – (ES) Gospod predsednik, komisar, natanko pred letom dni na današnji dan smo bili priča zlomu finančne ustanove Lehman Brothers. Potem smo bili po mnenjih strokovnjakov na robu finančnega zloma in na pragu še ene velike depresije.

Finančna kriza se je okrepila in razširila na realno gospodarstvo in preživeli smo obdobje, v katerem smo imeli negativno gospodarsko rast in izgube delovnih mest.

Vendar pa razvite države začenjajo izstopati iz krize. Francija in Nemčija sta, na primer, to storili in Komisija je danes predstavila svoje gospodarske napovedi, ki kažejo, da bo v drugi polovici leta Evropska unija izstopila iz krize.

++Vendar pa so manj razvite države sredi krize in bodo tam še dolgo časa. Krize niso povzročile one, a one so tiste ki bolj kot kdor koli drug trpijo za njenimi posledicami. Trpijo za posledicami manjše rasti, hitrejšega povečevanja brezposelnosti, manjše količine neposrednih vlaganj, manjše količine tujih kreditov, manjše količine denarja, ki ga pošiljajo izseljenci, manjših zneskov uradne pomoči za razvoj in seveda več trgovinskih omejitev.

Preživeli smo obdobje, v katerem je naša stabilnost upadala in naš ugoden položaj je upadal v omejenem času, a oni so v nevarnosti, da v boju proti revščini izgubijo desetletje, in desetletje pomeni, da je izgubljena celotna generacija.

Za njih lahko v mnogih pogledih naredimo veliko in rad bi se osredotočil posebej na soočanje s protekcionizmom. Prejšnji teden je Komisija predstavila svoje četrto poročilo o ukrepih za omejevanje trgovine, kar kaže, da mnoge države sprejemajo nove omejevalne ukrepe, kar je katastrofalno za države v razvoju.

Mnoge razvite države tudi ne bodo izpolnile svojih obveznosti za uradno razvojno pomoč ravno v času, ko bolj kot kdaj koli prej potrebujemo sveže vire, da bi se soočile z resnostjo krize.

Zato predlagam, da povečamo usklajevanje te razvojne pomoči s širšim sporazumom med državami donatorkami, finančnimi ustanovami in partnerji in ga jo učinkoviteje in pregledneje upravljamo, da ne bo ustvarjal stroškov in da ne bo birokratsko breme.

Komisijo pozivam, pozivam komisarja, da se izvede predstavljeni načrt in prepričan sem, da se bo s tem strinjal komisar Almunia.

Louis Michel, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, gospod De Gucht, gospa Joly, seveda se zelo dobro zavedam, da bomo v tovrstni razpravi neizogibno slišali vrsto govornikov, ki bodo vsi govorili isto. Vendar me to ne moti. Mislim, da je pomembno vedno znova ponavljati to močno soglasje, da ima Evropski parlament dolžnost graditi in še več, to je treba storiti skupaj s Komisijo. To je zato, ker se kljub temu, da so trdili, da bo kriza na države v razvoju le malo vplivala, danes vsi strokovnjaki strinjajo, da bodo nasprotno učinki krize katastrofalni za večino držav v razvoju.

Vsi socialni sektorji revnih držav se bodo znašli pred ostrim dvigom zlasti socialnih potreb in potreb po storitvah in s pomembnim padcem rasti. Nadalje s te perspektive sem zelo cenil vaše namigovanje, komisar, na pomembnost odzivanja na te potrebe na mnogo prožnejši način in mislim, da veste, da sem bil kjer je bilo mogoče – očitno v okviru zadostnega spremljanja – vedno velik podpornik državne pomoči in neposredne pomoči, če je bila ta neposredna ali sektorska, v vsakem primeru pa proračunske pomoči. Mislim, da gre za učinek razporejanja in drugi, mnogo večji učinek, ki ima opraviti s spoštovanjem in daje vplivnost državam članicam.

Kljub vsemu temu opažam, da se G20 ni lotil reforme mednarodnih finančnih ustanov – v mislih imam Mednarodni denarni sklad in Svetovno banko – da bi dal večji pomen interesom revnih držav juga.

Kakor je dejala gospa Joly, je šlo 80 % nedavnih posojil MDS evropskim državam in le 1,6 % teh posojil je bilo na primer dodeljenih afriškim državam. Sredstva, ki so v svežnju G20 zajamčeni državam v razvoju, ne bodo zadostovala – tudi to vemo – in ne bodo v zadostni meri osredotočena na najšibkejša države. Še huje, ta sredstva ne bodo prispela dovolj hitro.

Resnični izziv, kot ste očitno spoznali, komisar, bo prisiliti države članice k spoštovanju njihovih zavez iz leta 2005. Nič ne opravičuje zmanjšanja javne razvojne pomoči. Vendar pa, kot je bilo že povedano, je več držav članic oznanilo drastična znižanja. V mislih imam Irsko (-10 %), Italijo (-50 %) in Latvijo (-100 %). Takšen odnos je jasno popolnoma nesprejemljiv. Povrh pa je neodgovoren.

Rad bi slišal vaše mnenje glede cele vrste zadev. Slišal sem vašo pozitivno reakcijo glede sklada za ranljivost, ki naj bi se ustvaril na predlog Svetovne banke. Prav tako ste se odzvali v korist boja proti davčnim oazam. Države na jugu vsako leto izgubijo 1 000 milijardo USD sredstev, ki se nezakonito prenašajo na sever, 350 milijard USD tega pa gre skozi davčne oaze.

O vprašanju mednarodnega upravljanja smo že razpravljali.

Še eno vprašanje, ki menim, da bi moralo biti izpostavljeno, je seveda pomoč, ki se nanaša na trgovino. Sam sem v nasprotju z nekaterimi, ki jih poznam, navdušen podpornik sporazumov o gospodarskem partnerstvu, a seveda pod pogojem, da se upošteva specifične razmere in da se uvedejo prehodna obdobja in predvsem, da države članice spoštujejo svojo zavezo, da vsako leto zagotovijo to razvpito 1 milijardo EUR za pomoč trgovini. Po mojem mnenju je to očitno pomembno, kot so dejali drugi.

Danes je potrebno oznaniti dvojna sporočila določenih držav članic, ki bleščeče govorijo o državah v razvoju in dajejo velike obljube, hkrati pa cinično znižujejo svojo pomoč za javno razvojno pomoč.

Gabriele Zimmer, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, vprašanje, ki ga je predložila gospa Joly v imenu Odbora za razvoj, sproža vprašanje o tem, kaj mi kot oblikovalci politik dejansko poskušamo doseči s to razpravo.

Obljube zadnjih vrhov G8 in G20 na koncu nikoli niso prišle dlje od papirja. Sodijo med obljube, ki se vedno znova predstavljajo, a niso nikoli pripeljale do zadostne in otipljive pomoči. V tem pogledu res ne razumem, zakaj ne razpravljamo o resoluciji Parlamenta pred Pittsburghom z namenom uporabe ustreznega političnega pritiska. V luči komisarjeve natančne analize in pripomb gospoda Michela se mi zdi jasno, da vemo za kaj tu gre. A nismo v položaju, da bi uporabljali politični pritisk, da bi države članice prisilili, da se končno

odmaknejo od te politike „dobrodelnost se začne doma“. Tudi z vidika Pittsburgha se mi zdi, da bo to zelo nevarno. Če nam ne bo uspelo uporabiti pritiska in jasno povedati, da potrebujemo nove institucije, specifično za namene podpore najrevnejšim državam na svetu, potem bomo po Pittsburghu še vedno sedeli tu in izpostavljali, da se na koncu ni spremenilo nič.

To je tudi moja zahteva za vas, komisar. Tu v Parlamentu vas sedaj prosim, da ponovno specifično komentirate rezultate in da nam poveste, kaj je mogoče dejansko zahtevati glede podpore od katerih držav članic in do kakšne mere smo tu dejansko napredovali.

Potrebujemo hitre in učinkovite ukrepe, ker ljudje pred našimi očmi umirajo, in to je posledica okoliščin, h katerim smo pripomogli mi. Pozivam nas, da ukrepamo skupaj!

Corina Crețu (S&D). – Gospod predsednik, zabeleženo je bilo, da so se prispevki za izredni sklad zmanjšali za 4,8 milijard EUR pri znesku, ki je namenjen za urejanje humanitarne krize v najrevnejših državah. To je največja zabeležena zgodovinska vrzel med potrebnimi sredstvi in sredstvi, zbranimi s strani vlad donatork, in ne moremo si pomagati, da ne bi ob pogledu na te številke pomislili na veliko vsoto denarja, ki se potroši za finančno reševanje bank.

Vsaka vlada je odgovorna za reševanje problemov svoje vlade, a hkrati ni pošteno in tudi ne dostojno, da se spregleda dejstvo, da je gospodarska kriza najmočnejše prizadela države v razvoju, čeprav so te države za krizo manj odgovorne.

Svet okoli nas nas uči, da ne smemo preveč pričakovati od humanitarnih prošenj, zlasti v obdobjih recesije. Zato bi rad vašo pozornost pritegnila k tveganju zanemarjanja držav v razvoju in pospeševanja širjenja revščine in doseganja učinka bumeranga v obliki povečane notranje napetosti, krvavih spopadov, humanitarnih tragedij in masovnega preseljevanja, o čemer ponovno razpravljajo razvite države. Ob upoštevanju teh okoliščin verjamem, da so potrebna prizadevanja v eno smer, da sprejmemo svoje odgovornosti. Za to je potrebno povečanje mednarodne pomoči in potrebe po učinkovitejši razvojni pomoči.

Prav tako verjamem, da bi se morali osredotočiti na zmanjšanje odvisnosti od humanitarne pomoči za nekatere upravičence. Prav tako bi rad komisarja vprašal – ob upoštevanju, tistega, kar je nekdanji komisar Michel prej povedal o potrebi po pospeševanju vključevanja Svetovne banke in MDS –, ali namerava pripraviti predlog za vrh v Istanbulu.

Ne želim zaključiti tega govora ne da bi izrazil, kako cenim začetek mandata vaše Komisije. V mislih imam vrh med ZDA in Južno Afriko, vaš obisk v Zimbabveju konec tega tedna in izredno pomoč, ki je bila zadnje dni zagotovljena za 100 000 žrtev poplav v zahodni Afriki. Hkrati pa želim poudariti, da se z naravnimi nesrečami ne sooča le Burkina Faso, ampak da mednarodno pomoč potrebuje tudi Nigerija. Človeška življenja niso ogrožena le zaradi poplav, ampak tudi zaradi zahrbtnosti in trajne nevarnosti suše. Prav tako cenim, da ste prejšnji teden namenili 53 milijonov EUR v odziv na sušo v podsaharskih državah. To so spodbudni kazalniki, ki upam, da bodo vplivali na pogovore na vrhu G20 v Pittsburghu in na konferenci v Københavnu.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Gospod komisar, tudi jaz bi rada povedala kako razočarana sem, da obljube G20 glede pomoči najrevnejšim državam v gospodarski krizi vsekakor niso bile resne. Resničnost je takšna, da je bila pomoč MDS do sedaj zanemarljiva. Prav tako bi rada pozvala k reformi postopka odločanja, da bodo lahko imele najrevnejše države več besede pri sprejemanju odločitev, zlasti v okviru sistema Bretton Woods. Hkrati pa bi vas rada vprašala, komisar, ali je bilo mogoče vzdržaveti zlasti pomoč na področju zdravstva in izobraževanja v državah AKP vsaj na ravneh, kakršne so bile pred krizo? Sprašujem predvsem zato, ker je bila finančna pomoč iz mnogih držav ostro zmanjšana, vključno s pomočjo iz evropskih držav. Po vsem, kar sem povedala, komisar, vam želim veliko uspeha v vaši novi vlogi.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Gospod komisar, vprašanje o katerem razpravljamo, je izredno pomembno in aktualno, ne le ker mora imeti EU trenutno jasno zamisel glede razvojne politike, ampak tudi, ker jo moramo jasno in razumljivo pojasniti našim sodržavljanom. Bolj kot kdaj koli prej lahko sedaj raven razvojne pomoči vpliva na nezakonito priseljevanje, javni red, epidemije in tudi - kakor je izpostavil MDS - na povečanje dolga v javnem sektorju držav v razvoju.

Rada bi poudarila redni nadzor financ s strani donatorjev in prejemnikov financiranja. Živimo v svojih različnih državah in poslušamo kritike glede razvojne politike EU. Soglasje Evropskega parlamenta, o katerem je govoril gospod Michel, v državah EU ni vedno tako očitno. Le z učinkovitostjo in preglednostjo razvojne pomoči lahko ljudi prepričamo, da je upravičena, in tako omejimo morebitna zmanjšanja.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Gospod predsednik, na tej ravni je izredno pomembno, da Evropa pokaže moralno vodstvo in države članice morajo spoštovati vse svoje zaveze pa tudi razvojne cilje tisočletja. Seveda v času tega gospodarskega nazadovanja trpimo zaradi relativne revščine, a moramo se spomniti, da v državah v razvoju trpijo zaradi popolne revščine in ljudje umirajo zaradi lahkote in bolezni. Vendar pa je več kot 10 držav članic v Uniji dejalo, da bodo zmanjšale svoje prispevke za sodelovanje z državami v razvoju ali upočasnile hitrost, ki so jo določile za povečevanje. Očitno bi si morali zapomniti, da je ravno toliko, kot je pomembno povečevati plačila, pomembno zagotoviti, da se učinkoviteje uporabljajo. Obstajajo različna orodja za usklajevanje pomoči. Eno med njimi je računalniški program uradne razvojne pomoči, ki so mu zelo uspešno sledili v Mozambiku, in upam na pravočanse investicije in tovrstna prizadevanja zlasti za usklajevanje. Na ta način nam bo zelo enostavno izboljšati uspeh v položaju kot je ta, ko količina pomoči, ki je na voljo, upada.

Karel De Gucht, član Komisije. – Gospod predsednik, da, kriza je najbolj prizadela najrevnejše države in dejansko glede tega ne moremo narediti kaj dosti. Lahko le govorimo o sredstvih, ki bi jih spravila nazaj, in očitno bo za to potrebno več časa kot v razvitih državah, ker so mehanizmi za ustvarjanje nove gospodarske rasti v teh državah manj razviti.

Ena od pripomb, ki jih je podalo več poslancev, se nanaša na dejstvo, da mnogo držav članic dejansko zmanjšuje svoje obveznosti glede uradne razvojne pomoči (ODA). Države članice so se leta 2005 dogovorile glede posameznih najmanjših ciljev pomoči v znesku 0,51 % za EU-15, 0,17 % za EU-12, ki jih morajo nove države članice doseči do leta 2010 in v tem vrstnem redu 0,7 % ter 0,33 % do leta 2015.

Države, ki so že dosegle ravni, višje od teh ciljev, so obljubile, da jih bodo ohranjale. Na podlagi potrditev in višjih nacionalnih jamstev nekaterih držav članic bi morala EU skupaj do leta 2010 doseči 0,56 % ODA.

Mislim, da ta kriza ne bi smela biti izgovor za zniževanje obljubljenih donatorskih pomoči in vztrajal bom, da še naprej ostane zaveza za izvajanje obljubljenih ravni pomoči tako za države članice EU kot tudi za druge donatorje.

V letu 2008 se je EU ODA povečal za približno 4 milijarde EUR na raven 0,40 % ODA in skupni EU ODA naj bi se še naprej višal.

Na podlagi informacij, zbranih iz držav članic, predvidevamo, da se bo v letu 2009 skupni EU ODA povečal na 53,4 milijarde EUR v letu 2009, kar predstavlja 0,44 % in na 58,7 milijard EUR v letu 2010, kar predstavlja 0,48 %.

To pomeni tudi, da brez dodatnih korakov držav članic za izpolnjevanje posameznih ciljev skupni cilji za leto 2010 ne bodo doseženi. Predvideni trend neprekinjenega povečevanja EU ODA sloni na tistih državah članicah, ki poskušajo spoštovati svoje zaveze, a prizadevanja so potrebna na strani vseh držav članic in pri zadevnih državah članicah bom še naprej vztrajal na tem. To je njihova odgovornost. To je obveznost, ki smo jo sprejeli, in kriza ne bi smela biti izgovor za zmanjševanje njihovih obveznosti. Dejal bi, da celo nasprotno.

Več držav članic je celo vztrajalo na reformi mednarodnih finančnih ustanov. To je cilj, na katerega v celoti pristajam. G20 je določil natančen časovni raspored za reforme upravljanja ustanov Bretton Woods ter jih pozval, da pospešijo izvajanje svojih načrtov za reforme pred vrhom v Londonu. Nekatere rezultate pričakujemo še aprila naslednje leto in prepričan sem, da je mogoče za nerešene zadeve najti rešitve.

Glede na sedanji zagon za reformo MDS, ki ga ustvarja G20, Komisija poudarja pomembnost napredovanja na drugo stopnjo reforme v Svetovni banki z namenom, da se zaključi do pomladi 2010.

Vrh v Londonu, ki je bil 2. aprila 2009, bo zapisan v zgodovino G20 kot vrh, na katerem so bila razvojna vprašanja obravnavana samostojno in v prisotnosti predstavnikov držav v razvoju. V pripravi na naslednji vrh G20 so v teh preteklih mesecih potekale intenzivne dejavnosti na strani institucije, katere naloga je spremljanje.

Avgusta je Odbor guvernerjev MDS odobril 250 milijard USD splošne dodelitve posebnih pravic črpanja iz MDS, od česar bo šlo 18 milijard USD v države z nizkimi dohodki, v Pittsburghu pa bo moral MDS poročati o drugih ukrepih za države z nizkimi dohodki. Zato mislim, da gre tu za pozitiven razvoj.

Louis Michel, moj predhodnik je prav tako vztrajal na prožnosti, pri tem pa je trdil, da je mehanizem proračunske podpore najprožnejši, kar jih imamo, in to je očitno res, a seveda to pomeni tudi, da potrebujemo ustreznico pri državah v razvoju in biti moramo v stanju za izvedbo političnega dialoga z njimi ter tudi za

spremljanje mehanizmov, zato predpostavlja minimalno sodelovanje v njihovem imenu, a ko do tega pride, verjamem tudi, da bo zlasti sektorska proračunska podpora zelo primeren postopek.

Ne razumem popolnoma, zakaj glasovanje o tej resoluciji, ki jo je predstavil Odbor za razvoj in se nanaša na srečanje G20, ne bo potekalo pred srečanjem G20. Tega ne razumem. Mislim, da za to obstaja takšno ali drugačno tehnično pojasnilo, a mislim, da ta novo izvoljeni Parlament pošilja napačen signal, da bomo o takšni resoluciji razpravljali po srečanju G20 v Pittsburghu, ki bo, če se pravilno spomnim, potekalo od 22. do 24. septembra, pred našim naslednjim zasedanjem, ki bo oktobra v Strasbourgu.

To ni v moji pristojnosti, a povedati moram, da skupaj s poslanci, ki so to zagovarjali, zelo obžalujem, da nam ni uspelo o tej resoluciji glasovati na tem delnem zasedanju.

Predsednik. – Naj le omenim, da je odločitev za glasovanje na prvem oktobrskem delnem zasedanju sprejela konferenca predsednikov, ker bo na tem delnem zasedanju potekala tudi razprava o srečanju G20. To je moje pojasnilo glede vašega vprašanja.

Razprava je zaključena. Glasovanje bo potekalo na prvem delnem zasedanju v oktobru.

24. Poslanska imuniteta: gl. zapisnik

25. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

26. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 22.55)